

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja X

Sprawozdanie Stenograficzne
z 62. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 17 lipca 2026 r.
(trzeci dzień obrad)

Warszawa
2026

SPIS TREŚCI

62. posiedzenie Sejmu

(Obrady w dniu 17 lipca 2026 r.)

Wznowienie posiedzenia	
Zmiana porządku dziennego	
Marszałek	299
Sprawy formalne	
Posel Sławomir Mentzen	300
Posel Jarosław Sachajko	300
Posel Włodzimierz Skalik	301
Posel Katarzyna Czochara	301
Posel Norbert Pietrykowski	301
Posel Marcin Józefaciuk	302
Posel Jerzy Meysztowicz	302
Posel Paulina Matysiak	302
Posel Adam Gomoła	303
Minister Sportu i Turystyki	
Jakub Rutnicki	303
Posel Adrian Zandberg	303
Posel Adam Gomoła	303
Posel Mariusz Gosek	304
Posel Janusz Kowalski	304
Posel Krzysztof Paszyk	305
Posel Katarzyna Czochara	305
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
Stefan Krajewski	305
Posel Krzysztof Truskolaski	306
Punkt 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (cd.)	
Posel Sprawozdawca Zofia Czernow	306
Głosowanie	
Marszałek	306
Punkt 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy – Prawo o notariacie (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	307
Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artyku-	
łów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	307
Punkt 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	307
Punkt 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	308
Punkt 8. porządku dziennego: Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	309
Punkt 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Albanii o zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 23 lutego 2026 r. (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	310
Punkt 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw (cd.)	

Poseł Sprawozdawca Krzysztof Truskolaski	310
Głosowanie	
Marszałek	310
Punkt 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne (cd.)	
Poseł Sprawozdawca Piotr Głowski	313
Głosowanie	
Marszałek	313
Punkt 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 31 lipca Dniem Trenera Sportowego (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	314
Punkt 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o poselskich projektach uchwał:	
— w sprawie uczczenia pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich nacjonalistów na Polakach;	
— w sprawie uczczenia pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego na Kresach Wschodnich przez nacjonalistów ukraińskich w latach 1939–1947;	
— w sprawie uczczenia 83. rocznicy zbrodni ludobójstwa dokonanej na Polakach przez nacjonalistów ukraińskich (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	314
Punkt 17. porządku dziennego: Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy oraz ustawy o referendum lokalnym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	315
Punkt 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego	
Poseł Sprawozdawca Krystyna Skowrońska	315
Głosowanie	
Marszałek	315
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia przedsię-	

biorstw żeglugowych oraz stworzenia warunków ich funkcjonowania pod polską banderą	
Poseł Sprawozdawca Jarosław Wałęsa	316
Głosowanie	
Marszałek	316
Punkt 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym	
Poseł Sprawozdawca Łukasz Osmalak	317
Głosowanie	
Marszałek	317
Punkt 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym	
Poseł Sprawozdawca Dominik Jaśkowicz	317
Głosowanie	
Marszałek	318
Punkt 23. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy – Kodeks karny – kontynuacja	
Głosowanie	
Marszałek	318
Punkt 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze (cd.)	
Poseł Sprawozdawca Paweł Śliz	318
Głosowanie	
Marszałek	318
Punkt 24. porządku dziennego: Powołanie Rzecznika Praw Obywatelskich	
Poseł Mariusz Gosek	320
Poseł Katarzyna Maria Piekarska	322
Poseł Sprawozdawca Paweł Śliz	323
Poseł Sebastian Kaleta	324
Poseł Sylwia Bielawska	324
Poseł Michał Pyrzyk	325
Poseł Anna Maria Żukowska	325
Poseł Michał Gramatyka	325
Poseł Sławomir Ćwik	326
Poseł Marcelina Zawisza	326

Poseł Janusz Kowalski	326
Poseł Marek Jakubiak	327
Poseł Marcin Józefaciuk	328

Głosowanie

Marszałek	329
-----------------	-----

Punkt 25. porządku dziennego: Powołanie Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Przewodniczący Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej Tadeusz Wolsza	329
Poseł Michał Pyrzyk	330
Poseł Paweł Szrot	331
Poseł Patryk Jaskulski	331
Poseł Michał Pyrzyk	331
Poseł Sławomir Ćwik	332
Poseł Janusz Kowalski	332
Poseł Marek Jakubiak	332

Głosowanie

Marszałek	333
-----------------	-----

Punkt 27. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych

Głosowanie

Marszałek	333
-----------------	-----

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie obrad

Punkt 26. porządku dziennego: Informacja o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 roku wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka

Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa Dariusz Rudolf Zawistowski	334
Poseł Sprawozdawca Maciej Tomczykiewicz	335
Poseł Krystian Łuczak	336
Poseł Michał Pyrzyk	337
Poseł Witold Tumanowicz	338
Poseł Sławomir Ćwik	338
Poseł Sebastian Kaleta	339
Poseł Jarosław Sachajko	340
Poseł Tomasz Zimoch	340
Poseł Witold Tumanowicz	341
Poseł Bożena Lisowska	341
Poseł Jarosław Sachajko	341
Poseł Mirosław Adam Orliński	342
Poseł Sławomir Ćwik	342

Poseł Klaudia Jachira	342
Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa Dariusz Rudolf Zawistowski	343

Oświadczenia

Poseł Grzegorz Lorek	345
Poseł Jarosław Sachajko	345
Poseł Witold Tumanowicz	345
Poseł Anna Gembicka	345
Poseł Bożena Lisowska	346
Poseł Patryk Wicher	346
Poseł Klaudia Jachira	346
Poseł Paweł Sałek	347
Poseł Michał Kowalski	347
Poseł Waldemar Andzel	348

Zamknięcie posiedzenia

Załącznik – Teksty wystąpień niewygłoszonych

Poseł Lidia Czechak	349
Poseł Marcin Józefaciuk	349
Poseł Marcin Józefaciuk	349
Poseł Mariusz Krystian	350
Poseł Władysław Kurowski	350
Poseł Dariusz Matecki	350
Poseł Grzegorz Płaczek	351
Poseł Paweł Śliz	351
Poseł Katarzyna Ueberhan	352
Poseł Barbara Bartuś	352
Poseł Kazimierz Bogusław Choma	353
Poseł Lidia Czechak	353
Poseł Andrzej Domański	353
Poseł Magdalena Filipek-Sobczak	354
Poseł Czesław Hoc	354
Poseł Robert Jagła	354
Poseł Marcin Józefaciuk	355
Poseł Mariusz Krystian	355
Poseł Wioletta Maria Kulpa	355
Poseł Władysław Kurowski	356
Poseł Dariusz Matecki	356
Poseł Anna Pieczarka	357
Poseł Grzegorz Płaczek	357
Poseł Agnieszka Anna Soin	357
Poseł Tadeusz Tomaszewski	358
Poseł Tadeusz Woźniak	359
Poseł Anna Maria Żukowska	359

Porządek dzienny

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 07)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu
Włodzimierz Czarzasty oraz wicemarszałkowie
Monika Wielichowska i Krzysztof Bosak)

Marszałek:

Dzień dobry.

Wznawiam posiedzenie.

Proszę państwa, mamy dzisiaj ponad 100 głosowań, więc planujemy je do godz. 11, jeżeli pójdzie sprawnie, a jeżeli mniej sprawnie, to może i do godz. 12.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Pawła Bliźniuka i Patryka Jaskulskiego.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie poseł Patryk Jaskulski.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych, druk nr 2819.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka przedłożyła opinie w sprawie kandydatów na rzecznika praw obywatelskich, druki nr 2789 i 2790.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt dotyczący tej sprawy.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o uchwałach Senatu w sprawie ustaw:

— o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego, druk nr 2794,

— o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia przedsiębiorstw żeglugowych oraz stworzenia warunków ich funkcjonowania pod polską banderą, druk nr 2784,

— o zmianie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym, druk nr 2795,

— o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym, druk nr 2816.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Na podstawie art. 54 ust. 5 w związku z art. 51 ust. 2 regulaminu Sejmu uprawnione podmioty zgłosiły wnioski o skrócenie terminów rozpatrzenia sprawozdań komisji.

Wnioski uzasadnione są wagą spraw regulowanych w ustawach oraz ich terminowością.

Wnioski te poddam kolejno pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego.

(Poseł Lidia Burzyńska: Nie działa.)

Słyszę. Wbrew sytuacji w Sejmie słucham tego, co państwo mówicie.

(Poseł Lidia Burzyńska: To trzeba reagować.)

W przeciwieństwie do tego, co ja mówię – wy tego nie słuchacie.

Czy już działa?

(Poseł Barbara Bartuś: Będzie działało, jak będzie głosowanie.)

Nie działa.

I co pani poseł ma zamiar z tym zrobić? Można wymienić kartę, można zmienić miejsce do siedzenia...

(Głos z sali: Nie ma głosowania jeszcze.)

...można wysłać pracownika, zgłosić to. Bardzo proszę pracownika Sejmu, żeby pomógł pani poseł. Niech ktoś tam podejdzie, bardzo proszę. O, już jest pani poseł.

Już działa, tak? Czy jeszcze komuś trzeba pomóc? Dziękuję bardzo. Rozwiązaliśmy pierwszy problem dzisiaj.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2794, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 439 posłów. 237 – za, 202 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia przedsiębiorstw żeglugowych oraz stworzenia warunków ich funkcjonowania pod polską banderą.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2784, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 413 – za, 20 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2795, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 233 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy...

(Poseł Lidia Burzyńska: Panie marszałku, czytelnik nie działa.)

Nie działa. Musimy poczekać chwilę.

(Poseł Lidia Burzyńska: Jest, działa.)

Dobrze.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2816, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 238 – za, 204 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do wniosków formalnych.

Bardzo proszę, pan poseł Sławomir Mentzen, klub parlamentarny Konfederacja.

Poseł Sławomir Mentzen:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Cały czas obserwujemy lawinę patologii w ochronie zdrowia. Mamy lekarzy zarabiających miliony złotych, fałszujących dokumentację, pracujących po 70 godzin na dobę. Mamy saloniki VIP dla polityków, mamy polityków wchodzących bez kolejek, mamy polityków w zarządach, w radach nadzorczych szpitali. To jest patologia. Żadnego z tych problemów nie rozwiąże dodanie pieniędzy do systemu ochrony zdrowia. Jeżeli damy jeszcze więcej pieniędzy, to lekarze przestaną jeździć Porsche, a zaczną jeździć Lambo, tak jak w ostatnich latach przesiedli się z Mercedesów do Porsche. W ciągu ostatnich 10 lat zwiększyliście nakłady na ochronę zdrowia o 130%, a liczba świadczeń wzrosła o zaledwie 6%. To jest droga donikąd. Trzeba zrobić prawdziwą reformę, której nie chcecie zrobić od dwudziestu paru lat. Ten obecny, dziadowski system działa już dwadzieścia parę lat i w tym czasie nic z tym nie zrobiliście. Trzeba zrobić tak jak w Niemczech, tak jak w Szwajcarii: konkurencja, rozbicie monopolu NFZ-etu i funduszu ubezpieczeń zdrowotnych, tak żeby wreszcie Polacy (*Dzwonek*) mieli ochronę zdrowia, na którą zasługują. To jest wasza wina, że Polacy od 20 lat umierają w kolejkach. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Jarosław Sachajko, koło Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Nieobecny Panie Premierze! Proszę o informację premiera w sprawie jego kolejnego sukcesu: braku Polski w europejskiej koalicji rakietowej. Jest w niej dziesięć państw, Polski brak. Rząd przekazał Ukrainie najnowocześniejszy sprzęt wojskowy, a w zamian nie wynegocjował ani transferu technologii, ani produkcji rakiet, ani udziału naszego przemysłu w kontraktach. Dziewięć państw wchodzi w ukraińską zbrojeniówkę, przejmuje know-how i zabezpiecza miliardowe zamówienia, a polski rząd śpi i czeka przed drzwiami. Polska Grupa Zbrojeniowa – sparaliżowana, MAP – bezradny, MON – spóźniony, dyplomacji brak. Panie premierze, Polacy żądają prawdy: Na czyją korzyść działa pana rząd? Bo na pewno nie Polski, nie polskiego bezpieczeństwa, nie przemysłu, nie gospodarki. Brak Polski

Posel Jarosław Sachajko

(*Dzwonek*) w koalicji raketowej to w najlepszym razie dowód nieudolności pana rządu, w najgorszym... Sami sobie państwo odpowiedzcie. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.

Pan poseł Włodzimierz Skalik, koło Konfederacja Korony Polskiej.
Bardzo proszę.

Posel Włodzimierz Skalik:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W czerwcu tego roku J.P. Morgan opublikował taki wykres ukazujący poziom globalnych zapasów ropy naftowej. Prognozy na drugą połowę tego roku przewidują historyczny, gwałtowny spadek poziomu globalnych zapasów. W czerwcu osiągnięto poziom stresu operacyjnego. We wrześniu, czyli niebawem, prognozuje się osiągnięcie poziomu absolutnego minimum operacyjnego, poniżej którego nastąpią zakłócenia w dostawach paliw, wyższe ceny i problemy rafinerii. Wnoszę o przerwę i uzupełnienie porządku obrad, aby rząd zaprezentował informacje, co zrobił, by uratować polską gospodarkę przed tym kryzysem o znaczeniu historycznym, jakiego nie znamy na przestrzeni ostatnich dekad. To się należy (*Dzwonek*) polskim firmom transportowym, polskiej gospodarce i zwykłym ludziom. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Z wnioskiem przeciwnym pani poseł Katarzyna Czochara, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Katarzyna Czochara:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mamy kolejny ogromny skandal w wykonaniu ministra obrony narodowej Kosiniaka-Kamysza. Jeszcze nie tak dawno, kilka tygodni temu, informowałam o tym, że centralne wojsko w Opolu...

(*Głos z sali: Ha, ha, ha!*)

(*Posel Konrad Fryszak: Centralne wojsko? Może w PZPR-ze.*)

...wydało negatywną opinię dotyczącą budowy wiatraków na terenie całej gminy Kluczbork. 19 czerwca pan Kosiniak-Kamysz zmienił zdanie. Zmienia zdanie tak jak nazwy szylków; była chadecja, ludowcy, trzecia droga, a teraz to jest wsteczny.

(*Posel Piotr Zgorzelski: Nie drzyj się.*)

Mówią o panu: przyczajony tygrysek i ukryty smok. Pan jest zwykłym dziobakiem (*Wesołość na sali*) działającym na rzecz lobbystów wiatrakowych, pana premiera albo pani Pauliny Hennig-Kloski. Skandal! Ważniejsze wiatraki niż bezpieczeństwo państwa polskiego. (*Dzwonek*)

(*Głos z sali: Czas!*)

I pan się szczyli tym, że pan dba o bezpieczeństwo państwa polskiego? (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

(*Posel Joanna Borowiak: Kaśka, jesteś the best.*)

Marszałek:

Dziękuję pani bardzo.

Zgłoszony został wniosek formalny o przerwę w obradach.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za zarządzeniem przerwy w obradach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 42 – za, 394 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Bardzo proszę, pan poseł Norbert Pietrykowski, Klub Parlamentarny Centrum.

Posel Norbert Pietrykowski:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Składam wniosek formalny o przerwę i zwołanie Konwentu Seniorów w sprawie narastającej fali hejtu, dezinformacji i przemocy słownej w przestrzeni publicznej, szczególnie wobec kobiet, dzieci oraz osób innej narodowości. Sejm Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej powinien jasno powiedzieć, że agresja nie jest poglądem, dezinformacja nie jest wolnością słowa, a promowanie przemocy wobec kobiet, dzieci i osób innej narodowości powinno spotkać się z natychmiastową reakcją Sejmu, bo państwo, które milczy wobec nienawiści, prędzej czy później płaci za to strachem własnych obywateli. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Wniosek o przerwę był głosowany.

(*Posel Konrad Fryszak: Przeciwny jest.*)

Wniosek o przerwę był głosowany, więc już był ten wniosek.

(*Posel Konrad Fryszak: Przepraszam.*)

Nie ma za co.

Pan poseł Marcin Józefaciuk, poseł niezrzeszony. Bardzo proszę.

Posel Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wnoszę o sprawdzenie kworum i rozszerzenie porządku dziennego o informację o sytuacji mężczyzn. Aby nikt w tej Izbie już nie powiedział, że nie wie, to wymienię kilka podstawowych problemów do pilnego rozwiązania: samobójstwa, których ofiarami w większości są mężczyźni, krótsze życie, brak kompleksowej profilaktyki zdrowia mężczyzn, wyższy wiek emerytalny, późniejszy dostęp do renty wdowiej i PIT-0 dla pracujących... *(Oklaski)*

(Posel Iwona Ewa Arent: Brawo!)

...obowiązkowa kwalifikacja wojskowa i ryzyko mobilizacji, zgony i ciężkie wypadki przy pracy, nierówne normy dźwigania, zasady przyznawania posiłków regeneracyjnych, gorsze wyniki w edukacji, częstsze powtarzanie klasy i wypadanie z systemu, utrudnianie ojcom kontaktów z dziećmi, niewykonywanie orzeczeń, wieloletnie postępowania rodzinne, brak skutecznej pomocy dla mężczyzn doświadczających przemocy, nadreprezentacja mężczyzn wśród osób bezdomnych. To tylko podstawowa lista, ale od dziś w tej Izbie nie może nikt powiedzieć, że nie zna problemów mężczyzn. Można jedynie przyznać się, że nie chce się nimi zająć. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Posel Konrad Berkowicz: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję.

Z wnioskiem przeciwnym pan poseł Meysztowicz, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

(Posel Konrad Berkowicz: ...jak zwykle z rigezem.)

Posel Jerzy Meysztowicz:

Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Cieszę się, że pan poseł Czarnek wrócił na łono Sejmu. Martwił się o jego nieobecność w środe. Niektórzy nawet podejrzewali, że pan poseł Czarnek wyskoczył na chwilę do Moskwy, aby prezydent Putin mógł mu osobiście podziękować za jego deklarację złożoną jako kandydat na premiera PiS-u *(Oklaski)* o tym, żeby ograniczyć wsparcie militarne dla Ukrainy i zablokować jej odbudowę.

(Posel Barbara Bartuś: A pan ma kontakt z Moskwą czy tylko doraźny?)

(Posel Antoni Macierewicz: Takie informacje z Moskwy.)

Panie Prezesie Kaczyński! Proponuję przesadzić pana posła Czarnka trochę dalej, dlatego że lansowanie go nie ma sensu.

Efekt Czarnka to jest spadek notowań PiS-u *(Gwar na sali)*, rozłam w PiS-ie i coraz więcej bardzo niemądrych wypowiedzi posłów Prawa i Sprawiedliwości na temat walczącej i krwawiącej Ukrainy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Posel Marek Suski: Spadło to Platformie.)

Marszałek:

Dzieją się rzeczy niesłychane: poseł Platformy Obywatelskiej martwi się o wasze notowania. Widzicie? *(Wesołość na sali)*

Pani posłanka Paulina Matysiak, niezrzeszona.

(Głosy z sali: Kworum!)

(Posel Konrad Fryszak: Kworum jest.)

A, kworum. Dobrze, dobrze.

Obecnie przystąpimy do stwierdzenia kworum przed udzieleniem głosu pani posłance.

Bardzo dziękuję za pomoc.

Proszę o naciśnięcie przycisku w celu potwierdzenia obecności na posiedzeniu.

Obecnych jest 440 osób.

Stwierdzam kworum.

Pani posłanka, bardzo proszę, podwójnie wywołać.

Zapraszam.

Posel Paulina Matysiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Poprosiłabym, żeby wyszedł tutaj, na mównicę, pan minister Jakub Rutnicki i wytłumaczył... *(Poruszenie na sali)*

(Głos z sali: Ooo...)

Tak, panie ministrze.

...Wysokiej Izbie, dlaczego kierowany przez pana resort wyrzucił z nowelizacji ustawy o najmie krótkoterminowym zapisy o tym, że samorządy mogą wprowadzać rozwiązania, które zabraniają prowadzić takiego najmu na określonych terenach. *(Oklaski)*

Niestety, panie ministrze, państwo wyrzuciliście to z tej ustawy na wniosek niemieckiego oddziału firmy Airbnb. No skandal! *(Poruszenie na sali)* Nie da się tego wytłumaczyć.

(Posel Joanna Borowiak: O, to nie dziwi w ogóle.)

Droży Państwo! Naprawdę trzeba postawić sobie zasadnicze pytanie: Czy ministerstwo kierowane przez pana ministra Rutnickiego kieruje się polską racją stanu czy może interesem zagranicznej korporacji?

(Głosy z sali: Ooo...)

(Posel Joanna Borowiak: Nie.)

Bardzo proszę o wyjaśnienia w tej sprawie. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Adam Gomoła, Klub Parlamentarny Polska 2050.

(Posel Jarosław Sellin: Odpowiedź.)

(Minister Sportu i Turystyki Jakub Rutnicki: Panie marszałku, można?)

Proszę bardzo.

Posel Adam Gomoła:

Szanowni Panowie Premierzy...

(*Posel Piotr Kaleta*: Chociaż Gomoła jesteś dobry.)

Marszałek:

Przepraszam serdecznie. Panie pośle, przepraszam, bo w trybie art. 186 poprosił o głos pan minister. Przepraszam pana serdecznie. Niech pan chwilę...

(*Posel Barbara Bartuś*: Marszałek gubi się w tym prowadzeniu.)

(*Posel Adam Gomoła*: To mogę po panu ministrze?)

Tak, oczywiście.

Minister Sportu i Turystyki Jakub Rutnicki:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałem zabrać głos w imieniu ponad 6 mln Polaków, którzy spędzają wakacje nad polskim morzem, w polskich górach, gdzie właśnie korzystają z takiej możliwości, aby przyjechać, spędzić czas i po prostu te wakacje mieć takiej. (*Oklaski*)

(*Posel Joanna Borowiak*: Ceny benzyny obniżcie, to będzie taniej.)

Być może pani poseł, która tutaj próbowała w taki sposób dyskredytować te bardzo ważne zapisy projektów, ma problem z tym, że właśnie to dotyczy milionów Polaków. Dotyczy to dziesiątek tysięcy Polaków, którzy mają tego typu działalność gospodarczą. (*Gwar na sali*) Myślę, szanowni państwo, że warto o tym pamiętać, bo przede wszystkim zapisy w nowelizacji tej ustawy chronią mieszkańców.

(*Posel Paweł Jabłoński*: Powiedz, kto ci napisał poprawkę.)

Dają uprawnienia spółdzielniom mieszkaniowym właśnie po to... (*Gwar na sali*)

Szanowni państwo, niech państwo posłuchają. Krzyki z lewej i z prawej strony.

(*Posel Szymon Szykowski vel Sęk*: Lobbystów posłuchałeś.)

Przed wszystkim trzeba słuchać Polaków, którzy chcą spędzać czas nad polskim morzem, w polskich górach i w tego typu miejscach, dzięki temu mają po prostu tańsze wakacje, i my to, szanowni państwo, robimy...

(*Posel Piotr Kaleta*: I nie gadamy.)

...a nowelizacja tej ustawy także będzie powodować to, aby samorządy miały pewnego rodzaju narzędzia, jeżeli coś by się złego działo, ale to jest bardzo rzadka sytuacja. Samorząd ma prawo zadziałać w taki sposób, aby taka uciążliwość i taka działalność gospodarcza była zlikwidowana. Ale więcej wiary w Polaków, więcej wiary w przedsiębiorczość

i więcej wiary w to, że po prostu Polacy też chcą w taki sposób spędzać wakacje. Nie wiem, dlaczego państwu to przeszkadza. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Adrian Zandberg, koło Razem.

Zapraszam.

Posel Adrian Zandberg:

Panie Ministrze! Niech pan się tak nie cofa, bo zaraz pan będzie musiał wracać. Panie ministrze, chciałbym, żeby pan wytłumaczył jedną bardzo prostą rzecz. Mamy unijne prawo, które ma wejść, które jest szansą na to, żeby uregulować sytuację tysięcy ludzi, którym nieuczciwe, patologiczne biznesy niszczą życie, bo im zrobili imprezownię na klatce, gdzie 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę pijani Anglicy mają po prostu bal. I teraz w ostatniej chwili, nagle, zmieniacie zdanie, w ostatniej chwili, nagle, po piśmie od konkretnej korporacji polskie państwo wykonuje w tył zwrot.

Już widziałem niestety w tej Izbie, jak prawo było zmieniane, bo premier poprzedniego rządu zmieniał zdanie pod presją amerykańskiej administracji. Już widziałem ambasadę Stanów Zjednoczonych, ambasadę innych krajów, które zmieniały nam prawo. Ale sytuacji, w której zmieniamy prawo w interesie właścicieli imprezowni dla pijanych Anglików, panie ministrze, to jeszcze nie widziałem. Razem złoży poprawki w sprawie tej ustawy. Patrzcie państwo uważnie, kto jak zagłosuje – za interesem (*Dzwonek*) tysięcy ludzi, którym dzisiaj patobiznesy niszczą życie, czy za interesem garstki nieuczciwych przedsiębiorców. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Posel Konrad Fryszak*: Partia Razem wakacje spędza w hotelach.)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.

Pan poseł Adam Gomoła, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Bardzo proszę.

Posel Adam Gomoła:

Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Co widzi patrzący na nas z góry śp. prezydent Lech Kaczyński, widząc, jak brukane jest jego dziedzictwo (*Poruszenie na sali*), jak jego ugrupowanie, które zakładał, zdradza polską rację stanu, którą on sam kiedyś, jako jeden z pierwszych, bardzo trafnie zdiagnozował? Czy jest taki diabeł, z którym się nie

Posel Adam Gomola

sprzymierzycie w tym swoim chorym marszu po władzę? Czy jest taka puszka Pandory, której nie otworzycie?

(*Posel Mariusz Błaszczak*: Idź, hejterze, na miejsce.)

(*Posel Przemysław Czarnek*: Więcej polskiego interesu byś reprezentował... Byłoby lepiej dla Polski.)

A pan, panie ministrze Czarnek, tak się zagalopował w tym udawaniu Grzegorza Brauna, że zapomniał o jednej podstawowej zasadzie: nie wystarczy kwakać jak kaczka, nie wystarczy pływać jak kaczka, trzeba jeszcze wyglądać jak kaczka.

(*Posel Przemysław Czarnek*: Młody jeszcze jesteś.)

(*Posel Mariusz Błaszczak*: Jesteś podłym hejterem.)

Dlatego, panie ministrze, mam dla pana taki prezent – opaska piracka. (*Oklaski*) Niech pan ją nosi z dumą i wypływa we wspólny polityczny rejs ze swoim sobowtórem. W Moskwie już na was czekają. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Panie marszałku, hejtera z mównicy.)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Mariusz Gosek, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Panie pośle...

(*Posel Barbara Bartuś*: To jest Sejm.)

Pan poseł Mariusz Gosek.

Panie pośle... (*Gwar na sali, dzwonek*)

Panie pośle, czy pan rezygnuje z głosu?

(*Głosy z sali*: Tak.)

(*Posel Iwona Ewa Arent*: Nie. Nie rezygnuje.)

(*Głos z sali*: Zrezygnował.)

Mam do pana prośbę. Jak pan się zgłasza, to niech pan o tym pamięta. Nie trzeba mieć długiej pamięci.

Bardzo proszę.

(*Posel Anita Czerwińska*: Wracaj na miejsce, dzieciaku.)

(*Posel Joanna Borowiak*: Panie marszałku, trzeba reagować.)

(*Posel Robert Telus*: Panie marszałku, proszę o reakcję.)

(*Głos z sali*: Do Szymona na kolana.)

Posel Mariusz Gosek:

Śmiecie się.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiaj Sejm zdecydował o wyborze kandydata na urząd rzecznika praw obywatelskich. Z jednej strony kandydatura pana Adama Borowskiego (*Oklaski*). W czasach komunistycznej dyktatury skazany na 6 lat więzienia, 2 lata przesiedział. Za co? Właśnie za to, że nie godził się

żyć w państwie, w którym prawa obywateli są łamane. Z drugiej strony pani Sylwia Gregorczyk-Abram rekomendowana przez koalicję 13 grudnia. To jedna z założycielek powstałej w 2017 r. grupy Inicjatywy Wolne Sądy. Stowarzyszenie podważało reformy sądownictwa. Sama pani Gregorczyk-Abram mówiła tak, że zmiany w Trybunale Konstytucyjnym oraz Krajowej Radzie Sądownictwa można dokonywać uchwałą. Wszyscy dzisiaj musimy pamiętać o grupie „Wejście”, gdzie na WhatsAppie prowadzono dyskusję o przestępczym przejęciu (*Dzwonek*) Polskiej Agencji Prasowej. Tutaj cytat: pachnie stanem wojennym, ale lepszy krzyk 50 niż dowód na bezsilność tej władzy. Pisała na...

(*Głos z sali*: Czas!)

(*Marszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie. Dziękuję, panie pośle.

Pan poseł Janusz Kowalski, niezrzeszony.

Bardzo proszę.

Dziękuję serdecznie, panie pośle, po raz kolejny.

Dziękuję bardzo. I tak pana nie słyhać niestety.

(*Posel Szymon Hołownia*: Nie słyhać, nic nie słyhać.)

Pan poseł Janusz Kowalski.

Panie pośle, już pan nie mówi.

(*Posel Barbara Bartuś*: Ale nie reagował pan, jak ten młody człowiek tu przeszkadzał. Powinien mieć przedłużony czas.)

Pan poseł Janusz Kowalski, niezrzeszony.

Bardzo proszę.

Panie pośle, mógłby pan usiąść? Bardzo proszę. Może pan tutaj sobie usiąść, ale niech pan siada.

(*Posel Joanna Borowiak*: A dlaczego posłowi Gomole pan tego nie powiedział, panie marszałku?)

Proszę bardzo.

Posel Janusz Kowalski:

No i gdzie jest poseł Donald Tusk? Znowu stchórzył i nie przyszedł do Sejmu, ale warto przypomnieć państwu jego twarz. Twarz z tej bardzo dobrej książki Adama Borowskiego: „Byłe nie Tusk. Studium zaprzaństwa”. Skoro mówicie o Rosji, to poczytajcie sobie, jak Tusk wspierał Rosję. Nie macie prawa wymienić imienia i nazwiska śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego. (*Oklaski*) 1 września 2009 r. Lech Kaczyński ostrzegał przed Putinem, a wtedy Tusk ścisnął się z Putinem.

(*Posel Konrad Fryszak*: Janusz, ty mi moich praw nie odbieraj.)

(*Posel Dorota Niedziela*: Siadaj.)

(*Posel Szymon Hołownia*: Janusz, ty się z Donaldem ścisnąłeś.)

Posel Janusz Kowalski

Porozmawiajmy o Rosji. Andrzej Domański niech wyjdzie i niech powie, dlaczego nie chce pokazać dokumentów. 174 mln zł Gazpromowi zatrzymaliście. Putin się z tego cieszy. A wy dzisiaj mówicie coś o Rosji.

Szanowni Państwo! Ta książka jest naprawdę studium przypadku – studium przypadku zaprzaństwa Donalda Tuska. Prawica musi być razem, żeby ten człowiek przestał rządzić.

(Posel Konrad Fryszak: Kto wydał i jakim nakładem?)

(Posel Tomasz Trela: Siadaj, wariacie.)

I bonus dla pana Czarzastego. Panie Włodziu, o panu żadna książka oczywiście nie powstanie. *(Dzwonek)* Może ewentualnie broszura pt.: „Studium czerwonego komunisty hipokryty”. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.

Zapomniał pan: precz z komuną, panie pośle.

(Posel Anita Czerwińska: Precz z komuną!)

(Posel Joanna Borowiak: Precz z komuną!)

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Krzysztof Paszyk, Klub Parlamentarny PSL – Trzecia Droga.

Zapraszam. *(Gwar na sali)*

Posel Krzysztof Paszyk:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Zwłaszcza ci rozbawieni z PiS-u. Panie Premierze! Ja do pani poseł Czochara. Jak pani następnym razem będzie chciała obrażać wicepremiera, ministra obrony narodowej, insynuować na temat jakiegoś skandalu, to mam do pani prośbę: niech pani pierw wśród swoich rozlicza te skandale.

(Posel Joanna Borowiak: Nie ma słowa „pierw”).

Bo dla mnie, wie pani co, większym problemem jest skandal, kiedy kandydat pani partii na premiera zaczyna mówić językiem Putina. To jest skandal. *(Oklaski)*

(Posel Mariusz Błaszczak: Kłamstwo!)

Natomiast jak chcemy oceniać ministra Kosiniaka-Kamysza, to uczcie się, drodzy państwo parlamentarzyści, z PiS-u. Bo jak Kosiniak-Kamysz był liderem partii opozycyjnej, to nie miał problemu z tym, by poprzeć ustawę o obronie Ojczyzny, nie miał problemu poprzeć razem z naszym klubem budowy muru na *(Dzwonek)* granicy polsko-białoruskiej. A jak wy się dzisiaj zachowujecie? Jak byście jakiegoś szalu dostali.

(Posel Mariusz Błaszczak: Fatalny rząd. Tusk jest fatalny.)

Marszałek:

Dziękuję.

Posel Krzysztof Paszyk:

Ścigacie się z proputinowskim Braunem. Opamiętajcie się, czas jest dzisiaj na patriotów, czas jest na postawy patriotyczne i wspieranie Polski, a nie szaleństwo. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Posel Przemysław Czarnek: Tak głupio mówisz, naprawdę.)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

W trybie sprostowania pani poseł Czochara.

Bardzo proszę.

Posel Katarzyna Czochara:

Panie Marszałku! Panie Pośle! Przede wszystkim stwierdzam fakty, bo to, co robi minister Kosiniak-Kamysz z obronnością państwa polskiego, to jest jeden wielki skandal. Dla lobbystów wiatrakowych tracimy obronność państwa polskiego. Mało tego, to, co wy jako pseudoludowcy robicie z polską wsią... Niszczycie ją całkowicie.

(Posel Krzysztof Paszyk: Siadaj!)

Producenci trzody chlewnej protestują. Producenci zbóż protestują.

(Posel Izabela Leszczyna: To jest sprostowanie?)

Wysokie ceny nawozów, wysokie ceny paliwa, ale ceny zboża sprzed 20 lat. To samo ceny trzody chlewnej. Co pan, panie marszałku, kręci głową? Nieprawda? Idź pan do rolników, to panu powiedzą albo naplują wam w twarz za wasze kłamstwa, za to, co robicie z Polską.

(Posel Joanna Borowiak: Tak jest.)

Nie macie wstydu, że wy w ogóle w tej koalicji trwacie. Jak byście wyszli, to byście okazali chociaż krztę *(Dzwonek)* honoru. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

(Głos z sali: Z czym do ludzi?)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.

W trybie art. 186 pan minister rolnictwa.

Bardzo proszę.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stefan Krajewski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Tak, sytuacja na rynkach jest trudna w całej Europie, na całym świecie. Ceny zboż, ceny... *(Gwar na sali)* Ale

**Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Stefan Krajewski**

porównajcie to sobie do lat 2022–2023. Największy spadek w produkcji trzody, najwyższe ceny nawozów, paliwa i miliony ton ukraińskiego zboża sprowadzone do Polski, żeby zniszczyć polskie rolnictwo. Dawaliście wtedy pomoc do tych problemów, które sami stworzyliście.

(Poseł Robert Gontarz: Do nawozów, do pszenicy...)

A dzisiaj chcecie wspierać, to wspierajcie. A jedyne, co potraficie robić, to robicie trzodę w polskim parlamencie. Nic więcej jako opozycja nie robicie. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

(Głos z sali: Słabe to było.)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Krzysztof Truskolaski, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Krzysztof Truskolaski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! A przede wszystkim: Panie Pośle Kaczyński!

(Poseł Joanna Borowiak: Panie premierze.)

(Głos z sali: Panie premierze Kaczyński.)

Nie wiem, czy dzisiaj już pan Fogiel czytał panu Internet, ale niezły pożar macie w tym PiS-ie. A Mateusz dolewa tylko oliwy do ognia, a może nawet do grilla.

Panie Kaczyński! Ale oczywiście proszę się nie martwić...

(Poseł Joanna Borowiak: Pan się martwi o siebie.)

...bo z takimi kumplami politycznymi jak pan Czarnek, jak pan Braun też możecie sobie zrobić grilla. Tylko proszę uważać, żeby panowie nie grillowali na ruskim gazie, który wy kupowaliście, bo oni są do tego zdolni. A wtedy już tak smakować nie będzie. (Oklaski)

(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2761-A. Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Zofię Czernow o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Zofia Czernow:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Państwo Ministrowie! Podczas drugiego czytania rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników zgłoszono trzy poprawki. Komisja Finansów Publicznych rozpatrzyła poprawki i... (Poruszenie na sali, oklaski) (Głos z sali: Wstawać, wstawać.)

(Poseł Zbigniew Konwiński: Zosia, jedziesz.)

Komisja Finansów Publicznych, Wysoka Izbo, rozpatrzyła zgłoszone poprawki i rekomenduje ich odrzucenie w głosowaniu łącznym. Dziękuję. (Oklaski)

(Poseł Robert Telus: Policz, kto klaska!)

Marszałek:

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2761.

Komisja przedstawia również wniosek mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Poprawki od 1. do 3. zgłoszone zostały do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o podatku od towarów i usług.

W 1. poprawce do art. 105a wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 1.

Z poprawką tą łączą się poprawki 2. i 3.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 1. do 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 201 – za, 238 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W jedynym wniosku mniejszości do załącznika nr 10 do ustawy wnioskodawcy proponują inne brzmienie poz. 17.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 196 – za, 242 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2761, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 441 posłów. 420 – za, 21 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.

Proszę państwa, teraz mamy taką sytuację, bardzo proszę o uwagę. Mamy punkt dotyczący sprawozdania Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze. Ten punkt zostanie przeniesiony przed punkt dotyczący powołania rzecznika praw obywatelskich. Przyczyna jest następująca: sprawozdawca uległ wypadkowi, mówię o panu posłu...

(Poseł Joanna Borowiak: Pośle.)

...przepraszam, pośle Śliszu.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo to naprawdę inteligentne. Myślicie, że wam to pomaga?

Panu posłu, posłowi... *(Wesołość na sali)*

(Głos z sali: Pośle.)

(Głos z sali: Śliz.)

Pan poseł Ślisz uległ wypadkowi, jest w tej chwili w szpitalu... *(Wesołość na sali)* Ale naprawdę śmiesz was, że ktoś uległ wypadkowi?

(Głos z sali: Nie.)

(Poseł Anita Czerwińska: Ale to pan się śmieje.)

Jest w szpitalu, jest opatrywany, jak przyjedzie, to będziemy to rozpatrywali.

W związku z tym powracamy do rozpatrzenia punktu 4.

Dam chwilę, żebyście państwo znaleźli ten punkt.

(Głos z sali: Mamy.)

(Poseł Joanna Borowiak: Już mamy. Znaleźliśmy.)

Nie wszyscy są tak szybcy i bystrzy jak wy.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy – Prawo o notariacie.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2755.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2755, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 261 – za, nikt nie był przeciw, 182 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy – Prawo o notariacie.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2791.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2791, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 421 – za, nikt nie był przeciw, 21 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W trakcie drugiego czytania do projektu ustawy zgłoszono poprawki.

Uprawniony wnioskodawca złożył na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 4 regulaminu Sejmu uzasadniony wniosek o przystąpienie do trzeciego czytania bez kierowania projektu ustawy do komisji.

Wniosek uzasadniony jest wagą spraw regulowanych w projekcie.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o przystąpienie do trzeciego czytania bez kierowania projektu ustawy do komisji.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm skierował ponownie ten projekt ustawy do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o przystąpienie do trzeciego czytania bez kierowania projektu ustawy do komisji, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 241 – za, 24 – przeciw, 176 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął, a tym samym podjął decyzję o przystąpieniu do trzeciego czytania bez kierowania projektu do komisji.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Zestawienie zgłoszonych poprawek zostało posłom doręczone do druku nr 2753.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2753.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam zgłoszone poprawki.

Marszałek

W 1. poprawce do art. 2 wnioskodawcy proponują inne brzmienie ust. 3.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 239 – za, nikt nie był przeciw, 200 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przejął.

W 2. poprawce do art. 2 wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 8.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 238 – za, 1 – przeciw, 201 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 3 wnioskodawcy proponują dodać nowe ustępy.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 239 – za, nikt nie był przeciw, 200 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2753, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 235 – za, nikt nie był przeciw, 207 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw.

W trakcie drugiego czytania do projektu ustawy zgłoszono poprawki.

Uprawniony wnioskodawca złożył na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 4 regulaminu Sejmu uzasadniony wniosek o przystąpienie do trzeciego czytania bez kierowania projektu ustawy do komisji.

Wniosek uzasadniony jest wagą spraw regulowanych w projekcie.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o przystąpienie do trzeciego czytania bez kierowania projektu ustawy do komisji.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm skierował ponownie ten projekt ustawy do Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o przystąpienie do trzeciego czytania bez kierowania projektu ustawy do komisji, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 247 – za, 18 – przeciw, 178 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął, a tym samym podjął decyzję o przystąpieniu do trzeciego czytania bez kierowania projektu do komisji.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Zestawienie zgłoszonych poprawek zostało posłom doręczone do druku nr 2788.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2788.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam zgłoszone poprawki.

Poprawki od 1. do 7. zgłoszone zostały do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie art. 6c.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 205 – za, 228 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w art. 6c.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 201 – za, 228 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 3. poprawce wnioskodawcy proponują dodać ust. 5 i 6 w art. 6d.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 204 – za, 238 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

Marszałek

W 4. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 2 w art. 13.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 205 – za, 236 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 5. poprawce wnioskodawcy proponują dodać ust. 3 w dodawanym art. 18aa.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 202 – za, 241 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. poprawce do art. 25 wnioskodawcy proponują m.in. nowe brzmienie dodawanego ust. 4.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 211 – za, 230 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 7. poprawce wnioskodawcy proponują dodać ust. 6 i 7 w art. 57.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 201 – za, 240 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawka 8. zgłoszona została do art. 19 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy – Prawo oświatowe.

W poprawce tej wnioskodawcy proponują m.in. zmiany w art. 13 ustawy – Prawo oświatowe.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 421 – za, nikt nie był przeciw, 21 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 32 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 1 i 2.

Z poprawką tą łączy się 10. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 9. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 198 – za, 235 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 11. poprawce do art. 48 wnioskodawcy proponują zmiany w przepisie końcowym.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 245 – za, nikt nie był przeciw, 198 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2788, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. 430 – za, 1 – przeciw, 13 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu, który poddam pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu skierował ten projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy zawartego w druku nr 2769, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. 203 – za, 241 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił, a tym samym skierował ten projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu rozpatrzenia.

Na podstawie art. 95b regulaminu Sejmu wyznaczam termin przedstawienia sprawozdania przez komisję do dnia 15 września 2026 r.

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Albanii o zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 23 lutego 2026 r.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2667.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2667, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 242 – za, 22 – przeciw, 179 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Albanii o zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 23 lutego 2026 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2785-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Krzysztofa Truskolaskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

**Poseł Sprawozdawca
Krzysztof Truskolaski:**

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zgłoszono 21 poprawek. Połączone komisje rekomendują, aby nad poprawką nr 6 głosować za oraz nad poprawką nr 19 głosować za, resztę poprawek odrzucić. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2785.

Komisje przedstawiają również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. wniosku mniejszości do art. 1 pkt 1 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia lit. e.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 189 – za, 243 – przeciw, 9 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości do art. 1 pkt 1 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia lit. f.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 184 – za, 243 – przeciw, 9 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 3. wniosku mniejszości do art. 1 pkt 1 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia lit. g.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 189 – za, 242 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Poprawki od 1. do 5. zostały zgłoszone do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

W 1. poprawce do art. 5a ust. 1 pkt 1 wnioskodawcy proponują nadać nowe brzmienie lit. a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. 191 – za, 246 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 5a ust. 1 pkt 1 wnioskodawcy proponują dodać lit. aa.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 188 – za, 245 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 3. poprawce do art. 5a ust. 1 pkt 1 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia lit. b.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 186 – za, 249 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 4. poprawce do art. 5a ust. 2 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia pkt 1.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 11 – za, 422 – przeciw, 9 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 5. poprawce do art. 5a ust. 2 pkt 2 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia lit. a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 5 – za, 433 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. poprawce do art. 1 pkt 3 wnioskodawcy proponują zmianę w lit. a.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 422 – za, 12 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 4. wniosku mniejszości do art. 1 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 3.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 185 – za, 244 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 7. poprawce do art. 1 wnioskodawcy proponują zmiany w pkt 5.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 188 – za, 246 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 5. wniosku mniejszości do art. 1 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 6.

Z wnioskiem tym łączą się wnioski mniejszości od 8. do 19., od 25. do 27. i 29.

Nad tymi propozycjami głosować będziemy łącznie.

Ich przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 24. i 28.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 5., od 8. do 19., od 25. do 27. i 29., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 189 – za, 246 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 8. poprawce do art. 1 pkt 6 wnioskodawcy proponują dodać lit. ba.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 188 – za, 242 – przeciw, 7 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Witamy pana posła Śliza po wypadku. (*Oklaski*)
(*Posel Szymon Hołownia: Ma zęby.*)

Wszyscy życzymy panu posłowi zdrowia.

W 9. poprawce do art. 1 pkt 8 lit. a wnioskodawcy proponują zmianę w tiret pierwszym.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 187 – za, 244 – przeciw, 9 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 10. poprawce do art. 1 pkt 8 lit. a wnioskodawcy proponują zmianę w tiret drugim.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 10. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 185 – za, 246 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 11. poprawce do art. 14a ustawy o publicznym transporcie zbiorowym wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 1.

Marszałek

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem

11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 188 – za, 246 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 12. poprawce do art. 14b ustawy o publicznym transporcie zbiorowym wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia ust. 6.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem

12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 186 – za, 243 – przeciw,
9 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. wniosku mniejszości do art. 1 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 12.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
6. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 188 – za, 247 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 7. wniosku mniejszości do art. 1 wnioskodawcy proponują zmiany w pkt 14.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
7. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 186 – za, 244 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 20. wniosku mniejszości do art. 14 wnioskodawcy proponują zmiany w pkt 5.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
20. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 186 – za, 246 – przeciw,
9 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 21. wniosku mniejszości do art. 14 wnioskodawcy proponują skreślenie pkt 9–11.

Przyjęcie tego wniosku mniejszości spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 13., 14. i 15.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
21. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 187 – za, 248 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 13. poprawce do art. 14 pkt 9 wnioskodawcy proponują zmianę w lit. c.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 184 – za, 246 – przeciw,
10 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W poprawkach 14. i 15. do art. 14 pkt 9 wnioskodawcy proponują zmianę w lit. c.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
poprawek 14. i 15., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 12 – za, 421 – przeciw,
9 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W poprawkach 16. i 17. do art. 14 pkt 13 wnioskodawcy proponują dodać lit. ba i bb.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Ich przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość
22. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
poprawek 16. i 17., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 186 – za, 248 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 22. wniosku mniejszości do art. 14 pkt 13 wnioskodawcy proponują dodanie nowej litery po lit. b.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
22. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 187 – za, 253 – przeciw,
1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 18. poprawce do art. 14 pkt 13 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia lit. d.

Marszałek

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.
Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
18. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Głosowało 443 posłów. 188 – za, 247 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 19. poprawce do art. 14 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 16.

Komisje wnoszą przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Głosowało 442 posłów. 420 – za, 14 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 20. poprawce do art. 14 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 16.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
20. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Głosowało 442 posłów. 188 – za, 246 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 23. wniosku mniejszości do art. 14 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia pkt 24.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
23. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 186 – za, 254 – przeciw,
1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 24. wniosku mniejszości do art. 16 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia pkt 1.

Z wnioskiem tym łączy się 28. wniosek mniejszości.

Nad tymi propozycjami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 24. i 28., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 188 – za, 246 – przeciw,
8 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 21. poprawce wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia art. 26.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
21. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. 190 – za, 237 – przeciw,
17 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2785, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 237 – za, 195 – przeciw,
10 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2736-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Piotra Głowskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Piotr Głowski:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja rekomenduje przyjęcie poprawek nr 1, 3, 5, 7 i 8 oraz całości projektu ustawy. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2736.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Wszystkie poprawki zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy – Prawo wodne.

W 1. poprawce do art. 16 wnioskodawcy proponują inne brzmienie dodawanego pkt 69a.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3., 5., 7. i 8.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przyjęcie tych poprawek spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 2., 4., 6. i 9.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 3., 5., 7. i 8., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 261 – za, nikt nie był przeciw, 179 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

Poprawki 2., 4., 6. i 9. stały się bezprzedmiotowe w związku z wynikami głosowania.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2736, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 258 – za, 2 – przeciw, 183 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Prawo wodne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 31 lipca Dniem Trenera Sportowego.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały z druku nr 2763.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 2763, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 433 – za, 7 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm podjął uchwałę w sprawie ustanowienia Dnia Trenera Sportowego. (*Oklaski*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o poselskich projektach uchwał:

— w sprawie uczczenia pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich nacjonalistów na Polakach;

— w sprawie uczczenia pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego na Kresach Wschodnich przez nacjonalistów ukraińskich w latach 1939–1947;

— w sprawie uczczenia 83. rocznicy zbrodni ludobójstwa dokonanej na Polakach przez nacjonalistów ukraińskich.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o podjęcie projektu uchwały z druku nr 2770.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje zmianę w tytule.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 202 – za, 234 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje dodać nowy akapit po akapicie pierwszym.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 199 – za, 236 – przeciw, 7 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 3. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje na końcu akapitu czwartego dodać nowe zdanie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 205 – za, 229 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 4. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje dodać nowy akapit po akapicie czwartym.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 202 – za, 232 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 5. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje dodać nowy akapit po akapicie piątym.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 201 – za, 236 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 6. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje dodać na końcu akapitu szóstego dwa zdania.

Marszałek

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. 204 – za, 234 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 7. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje dodać nowy akapit po akapicie szóstym.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 205 – za, 233 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.

(Poseł Dariusz Matecki: Panie marszałku, może odczytajmy to.)

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 2770, bez poprawek, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Wszyscy byli za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm podjął uchwałę w sprawie uczczenia pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego na ziemiach wschodnich II Rzeczypospolitej przez nacjonalistów ukraińskich. (Zebrani wstają, długotrwałe oklaski)

(Poseł Robert Telus: Panie marszałku, to jest ważna uchwała.)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy oraz ustawy o referendum lokalnym.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu, który poddam pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że projekt ustawy został skierowany do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy zawartego w druku nr 2670, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. 206 – za, 236 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

Na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu kieruję ten projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego (druki nr 2780 i 2794).

Bardzo proszę panią poseł Krystynę Skowrońską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Krystyna Skowrońska:

Panie Marszałku! Panie Premierze! W imieniu połączonych Komisji: do Spraw Deregulacji i Finansów Publicznych mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie po rozpatrzeniu poprawek Senatu do ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego.

Senat zgłosił sześć poprawek. Komisje rekomendują przyjęcie poprawek 2. i 6. i odrzucenie poprawek 1., 3., 4. i 5. w głosowaniu łącznym. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawki Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu, uważa się ją za przyjętą.

W punktach porządku dziennego dotyczących rozpatrywania poprawek Senatu głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

W 1. poprawce do art. 1 Senat proponuje zmianę w pkt 3.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 3. do 5.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 1. oraz od 3. do 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Większość bezwzględna – 222. 418 – za, 20 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawki bezwzględną większością głosów.

W 2. poprawce do art. 2 Senat proponuje zmiany w pkt 2.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Marszałek

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. 9 – za, 424 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 6. poprawce Senat proponuje nowe brzmienie art. 7.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. 1 – za, 425 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia przedsiębiorstw żeglugowych oraz stworzenia warunków ich funkcjonowania pod polską banderą (druki nr 2781 i 2784).

Bardzo proszę pana posła Jarosława Wałęsę o przedstawienie sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Jarosław Wałęsa:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Połączone komisje wnoszą o przyjęcie wszystkich poprawek Senatu. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce do art. 21 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych Senat proponuje nowe brzmienie pkt 23c.

Z poprawką tą łączy się poprawka 3.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 1. i 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Większość bezwzględna – 222. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 2. poprawce do art. 37ava ustawy – Prawo farmaceutyczne Senat proponuje zmianę w ust. 3.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 416 posłów. Większość bezwzględna – 209. 3 – za, 413 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Poprawki od 4. do 7. zgłoszone zostały do ustawy o pracy na morzu.

W 4. poprawce do art. 5 Senat proponuje zmianę w ust. 1b.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 27 ust. 4 Senat proponuje zmianę w pkt 5.

Z poprawką tą łączy się poprawka 6.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 5. i 6., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna 220. 2 – za, 435 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 7. poprawce do art. 116 lit. a Senat proponuje zmianę w pkt 2c.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Marszałek

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. 1 – za, 432 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia przedsiębiorstw żeglugowych oraz stworzenia warunków ich funkcjonowania pod polską banderą.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym (druki nr 2782 i 2795).

Bardzo proszę pana posła Łukasza Osmalaka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Łukasz Osmalak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Szanowni Obywatele! Na posiedzeniu naszej komisji mieliśmy trzy poprawki Senatu. Komisja rekomenduje w przypadku 1. poprawki głosować za odrzuceniem, a w przypadku poprawek 2. i 3. głosować przeciw odrzuceniu.

Panie posle Śliz, życzę dużo zdrowia. Dziękuję. (Oklaski)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy zawierającego zmiany do ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym.

W 1. poprawce do art. 19b Senat proponuje zmianę w ust. 1.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. 224 – za, 31 – przeciw, 181 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 2. poprawce do art. 19b ust. 2a i 2b Senat proponuje dodać odesłania.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Nikt nie był za, 249 – przeciw, 189 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 19b Senat proponuje utrzymać dotychczasowe brzmienie ust. 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. 1 – za, 435 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym (druki nr 2783 i 2816).

Bardzo proszę pana posła Dominika Jaśkowca o przedstawienie sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Dominik Jaśkowiec:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Do przedmiotowego projektu ustawy Senat zgłosił trzy poprawki.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka wnosi, aby poprawkę 1. odrzucić, przyjąć natomiast poprawki 2. i 3., nad którymi można głosować łącznie. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki 1. i 2. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów.

W 1. poprawce Senat proponuje zmianę w art. 19 ust. 1.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. 412 – za, 23 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 2. poprawce Senat proponuje zmianę w art. 39 ust. 2c.

Z poprawką tą łączy się poprawka 3.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 2. i 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. 175 – za, 259 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy – Kodeks karny (druk nr 1760) – kontynuacja.

W dyskusji zgłoszono wniosek o przystąpienie do drugiego czytania bez kierowania projektu do komisji.

Propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu jest skierowanie tego projektu ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu rozpatrzenia.

Pod głosowanie poddam wniosek o przystąpienie do drugiego czytania projektu ustawy bez kierowania projektu do komisji.

Odrzucenie tego wniosku będzie oznaczało, że Sejm skierował projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o przystąpienie do drugiego czytania projektu ustawy bez kierowania projektu do komisji.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o przystąpienie do drugiego czytania projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 199 – za, 241 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm propozycję odrzucił, a tym samym skierował projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2689-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Śliza o przedstawienie sprawozdania komisji.

A państwu uprzejmie przypominam, że powracamy do rozpatrzenia punktu 3., tak że odnajdziecie państwo ten punkt.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Sprawozdawca Paweł Śliza:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja sprawiedliwości prosi o przyjęcie 17 poprawek. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

To my po to na pana czekaliśmy, żeby pan powiedział jedno zdanie? *(Wesołość na sali)*

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2689.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W poprawkach 1., 15. i 17. wnioskodawcy proponują, aby ustawa zmieniała też ustawę o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 15. i 17., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 238 – za, 2 – przeciw, 193 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

Marszałek

Poprawki od 1. do 14. zostały zgłoszone do art. 1 zawierającego zmiany do ustawy – Prawo o adwokaturze.

W 2. poprawce do art. 4ca ust. 5 ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 404 posłów. 250 – za, 1 – przeciw, 153 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 7 ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 417 posłów. 238 – za, 3 – przeciw, 176 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 4. poprawce do art. 12 ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 8 i 9.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 259 – za, 2 – przeciw, 170 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 37a ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują, aby utrzymać dotychczasowe brzmienie ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 406 – za, 4 – przeciw, 30 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do art. 49 ust. 2 ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie pkt 10.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 263 – za, 1 – przeciw, 175 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 49a ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie ust. 5.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 240 – za, 1 – przeciw, 197 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 8. poprawce do art. 59 ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 259 – za, 2 – przeciw, 173 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 63 ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują zmiany redakcyjne w ust. 4.

Z poprawką tą łączą się poprawki 10. i 11.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 9., 10. i 11., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 261 – za, 1 – przeciw, 176 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

W 12. poprawce do art. 68a ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 9.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 257 – za, 1 – przeciw, 176 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 13. poprawce do art. 75e ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują, aby utrzymać dotychczasowe brzmienie ust. 4 i 6.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 435 posłów. 236 – za, 161 – przeciw, 38 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 14. poprawce do art. 951a ustawy nowelizowanej wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 14. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 259 – za, 1 – przeciw, 174 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 16. poprawce wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie art. 3 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 240 – za, 2 – przeciw, 191 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2689, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 239 – za, 1 – przeciw, 199 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze oraz ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 24. porządku dziennego: Powołanie Rzecznika Praw Obywatelskich (druk nr 2734, 2735, 2789 i 2790).

Wysoka Izbo! Zgodnie z art. 209 ust. 1 konstytucji oraz art. 3 ust. 1 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich Sejm powołuje rzecznika praw obywatelskich za zgodą Senatu.

Na stanowisko rzecznika praw obywatelskich zgłoszono kandydatury: pana Adama Borowskiego, zgłoszoną przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość, oraz pani Sylwii Gregorczyk-Abram, zgłoszoną przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni, Koalicyjnego Klubu Parlamentarnego Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy) oraz posła niezrzeszonego Marcina Józefaciuka.

Bardzo proszę pana posła Mariusza Goska o przedstawienie kandydatury pana Adama Borowskiego. *(Oklaski)*

Posel Mariusz Gosek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić kandydaturę obecnego tutaj z nami pana Adama Borowskiego na urząd rzecznika praw obywatelskich. *(Oklaski)*

Tak, wielkie brawa, wielkie brawa.

(Część posłów wstaje i skanduje: Adam! Adam! Adam!)

Są ludzie, którzy o wolności mówią. Są też tacy, którzy za wolność zapłacili własnym zdrowiem, cierpieniem rodziny i latami spędzonymi w więzieniu. Pan Adam Borowski należy do tej drugiej grupy.

W czasach komunistycznej dyktatury pan Adam Borowski został skazany na 6 lat więzienia. Przesiedział 2 lata za działalność niepodległościową, 2 lata jako człowiek kompletnie niewinny w reżimie komunistycznym. Pan Adam Borowski spędził je w więzieniu tylko dlatego, że nie godził się żyć w państwie, które łamało prawo obywateli.

(Poseł Robert Telus: Donald, posłuchaj. To jest ważne.)

Panie premierze, pan zostanie, pan posłucha. Panie premierze... Wstyd, panie premierze, wstyd.

(Poseł Joanna Borowiak: Ale wstyd...)

To doświadczenie ukształtowało człowieka, który doskonale rozumie, czym jest odpowiedzialność za prawa i wolności obywatelskie.

Dzisiaj Polacy mają zasadne poczucie, że państwo nie traktuje wszystkich równo. Przyszło nam żyć w kraju, w którym w okresie ostatnich blisko już 3 lat na drodze siły, odejścia od prawa, wbrew ustawom przejmowane były w nielegalny sposób media publiczne, wbrew ustawie o Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji czy Radzie Mediów Narodowych, Polska Agencja Prasowa wbrew ustawie o Polskiej Agencji Prasowej, prokuratura wbrew art. 14 ust. 1 ustawy – Prawo o prokuraturze, gdzie jest prerogatywa prezydenta, gdzie przy powołaniu i odwołaniu prokuratora krajowego niezbędna jest opinia pana prezydenta. Przyszło nam żyć w czasie, w którym wyroki Sądu Najwyższego nie są uznawane, w którym wyrok Izby Karnej Sądu Najwyższego, stwierdzający, że prokuratorem krajowym jest pan Dariusz Barski, nie jest przez kryptodyktaturę uznawany.

Sprzeciw budzą również wydarzenia związane z działaniami prowadzonymi w siedzibie Krajowej Rady Sądownictwa, konstytucyjnego organu stojącego na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów, który przedstawia prezydentowi Rzeczypospolitej polskich kandydatów do powołania na urząd sędziego oraz opiniuje awanse sędziowskie. Wejście funkcjonariuszy wraz z prokuratorami do siedziby tego organu i prowadzone tam czynności obejmujące przeszukanie pomieszczeń oraz zabezpieczenie dokumentów wywołały poważną debatę publiczną dotyczącą relacji pomiędzy organami państwa i poszanowania konstytucyjnych gwarancji niezależności instytucji.

Posel Mariusz Gosek

W takich sytuacjach szczególnego znaczenia nabiera rola rzecznika praw obywatelskich, osoby, która z odwagą i niezależnością będzie monitorowała działania władzy publicznej oraz reagowała wszędzie tam, gdzie pojawiają się wątpliwości co do przestrzegania standardów państwa prawa. Jesteśmy przekonani jako klub Prawa i Sprawiedliwości, że pan Adam Borowski daje gwarancję pełnienia tej misji z determinacją, odpowiedzialnością i wiernością wartościom zapisanym w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Poważne wątpliwości budzi również sytuacja wokół Trybunału Konstytucyjnego. Część wyroków nie jest uznawana przez organy władzy publicznej, część nie została opublikowana. To prowadzi do chaosu prawnego. Dodatkowo opinia publiczna była świadkiem bezprecedensowych wydarzeń związanych z zaprzysiężeniem części sędziów przed marszałkiem Sejmu, quasizaprzysiężeniem, a nie przed prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej. To ślubowanie nie odbyło się w obecności prezydenta, czyli wobec prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Szanowni Państwo! To wszystko tworzy obraz głębokiego kryzysu konstytucyjnego, w jakim znajduje się Najjaśniejsza Rzeczpospolita, nasza ojczyzna. Właśnie dlatego potrzebny jest rzecznik praw obywatelskich, który będzie z najwyższą starannością monitorował przestrzeganie konstytucji oraz praw i wolności obywatelskich, niezależnie od tego, kto sprawuje władzę. Jako Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość jesteśmy przekonani, że pan Adam Borowski daje gwarancję pełnienia tej odpowiedzialnej misji z odwagą, niezależnością i konsekwencją.

Represje dotyczą również polityków związanych z opozycją parlamentarną, jak ministra Zbigniewa Ziobrę, który jest ścigany za to, że podjął decyzję o remoncie budynku Prokuratury Krajowej, czy pana premiera Mariusza Błaszczaka – za odtajnienie mapy zasobów historycznych, do czego pan premier Mariusz Błaszczak miał pełne prawo jako minister obrony narodowej.

Te represyjne działania, co jeszcze bardziej buduje obraz państwa jako kryptodyktatury, jak to określił pan sędzia Łubowski, dotyczą też osób, które z polityką są zupełnie niezwiązane. Można wskazać w tym miejscu dla uzasadnienia wskazanej tezy sytuację dotyczącą zatrzymanych i aresztowanych pań urzędniczek z Ministerstwa Sprawiedliwości, które w sposób wzorowy wykonywały swoje zadania, pani Karoliny i pani Urszuli, po które wysłano kilkunastu funkcjonariuszy służby kontrwywiadu cywilnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, po drobną urzędniczkę. Gdy pani Karolina zobaczyła kilkunastu rośliwych mężczyzn w kominiarkach i kulące się z bólu jej dziecko, zapytała, co relacjonował pan mecenas Lewandowski, czy nie można było tego zrobić inaczej. Usłyszała odpowiedź: można było, my pani współczujemy, ale rano mieliśmy odprawę, kazali nam wejść na grubo. Skuliście ją w kajdany zespolone z przekroczeniem

zachowania jakichkolwiek proporcji – pan nie wychodzi – użytych sił i środków, z przekroczeniem wszelkich uprawnień tylko po to, żeby pokazać siłę, żeby rozpocząć proces łamania tych kobiet, żeby grupie: Silni Razem dać obrazki skutej w kajdanki zespolone pani Karoliny.

Absolutnie w tym miejscu nie sposób pominąć sprawy śp. pani Barbary Skrzypek, wieloletniej dyrektor biura prezydialnego Prawa i Sprawiedliwości. Panie, świeć nad jej duszą. Została przesłuchana śp. pani Barbara Skrzypek w Prokuraturze Okręgowej w Warszawie bez udziału swojego pomocnika, pomimo że prosiła o takie wsparcie...

(Posel Marcin Józefaciuk: Do rzeczy.)

...do którego miała oczywiste prawo, a przy wskazywaniu okoliczności zdrowotnych doskwierających śp. pani Barbarze Skrzypek prokuratura miała obowiązek przychylić się do wniosku zarówno śp. pani Barbary Skrzypek, jak i pełnomocnika procesowego reprezentującego ją w tym postępowaniu. Jak już wiemy, było to postępowanie fikcyjne, polityczne, dotyczące tzw. dwóch wież. Prokuratura się na to nie zgodziła, nie zgodziła się na to pani Ewa Wrzosek. Wkrótce po tych wydarzeniach śp. pani Barbara Skrzypek zmarła. Dla wielu obywateli i uczestników życia publicznego ta sprawa stała się przedmiotem szerokiej debaty dotyczącej standardów działania organów państwa oraz poszanowania praw osób uczestniczących w postępowaniach. Właśnie dlatego urząd rzecznika praw obywatelskich powinien być sprawowany przez osobę odważną, niezależną...

(Posel Henryka Krzywonos-Strycharska: U was nie ma niezależnych.)

...i wrażliwą, przede wszystkim wrażliwą na wszelkie sygnały o możliwym łamaniu, naruszaniu praw obywatelskich. Jako klub Prawa i Sprawiedliwości jesteśmy przekonani, że pan Adam Borowski daje rękojmię takiej postawy.

Represje dotyczą również dziennikarzy, środowisk dziennikarskich, osób zaangażowanych w działalność polityczną, nie tylko polityków i urzędników. W opinii wielu symbolem tych wszystkich działań były postępowania wobec mediów, dziennikarzy. Te postępowania są w toku. Dotykają Telewizji Republika, telewizji wPolsce24 i Telewizji Trwam. Zatrzymano współpracowniczkę pana redaktora naczelnego, która została skuta kajdanami z rękami trzymanymi z tyłu. To są te wasze standardy. To wy, drogie panie, krzyczałyście: piekło kobiet. Ta pani została sprowadzona po schodach na dół i okazana osobom, które zgromadziły się, widząc karetkę pogotowia i radiowozy policyjne. Funkcjonariusze nigdy nie przeprosili, a prokuratura umorzyła to postępowanie. Ta sytuacja również wywołała szeroką dyskusję o zasadzie proporcjonalności działania organów państwa.

Równocześnie działania objęły także konserwatywne środowiska społeczne, w tym organizację CPAC Polska, skupiającą przedstawicieli ruchów konserwatywnych z Polski i wielu państw świata. Przedwczo-raj zatrzymano również przewodniczącego... Może się pan uśmiechnąć, panie marszałku. Zatrzymano

Posel Mariusz Gosek

przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, a Centralne Biuro Antykorupcyjne prowadziło czynności wobec kolejnego publicysty, tym razem pana Piotra Matczuka.

Rolą rzecznika praw obywatelskich jest stać na straży praw i wolności każdego obywatela, niezależnie od jego przekonań. Właśnie w takich momentach potrzebny jest człowiek odważny, niezależny i gotowy reagować wtedy, gdy pojawiają się wątpliwości dotyczące poszanowania praw obywatelskich oraz wszelkich wolności, w tym wolności słowa, choć to właśnie w związku z tym pan Adam Borowski ma trafić do więzienia, skazany na pół roku bezwzględnego pozbawienia wolności. Kryptodyktatura chce widzieć Adama Borowskiego w więzieniu.

(Posel Joanna Lichocka: Skandal!)

To jest po prostu wielki skandal i hańba dla was wszystkich z koalicji 13 grudnia. Tak wygląda uśmiechnięta Polska i demokracja walcząca.

(Posel Mirosław Suchoń: Mariusz, kończ to.)

Tym bardziej potrzebujemy rzecznika odważnego, niezależnego, odpornego na naciski. Potrzebujemy człowieka, który potrafi każdej władzy powiedzieć: nie, szczególnie gdy naruszane są prawa obywateli. Pan Adam Borowski wielokrotnie udowodnił, że nie ulega presji, że potrafi bronić wartości nawet wtedy, gdy wiąże się to z osobistymi konsekwencjami. To tacy ludzie budują autorytet instytucji państwa.

Urząd rzecznika praw obywatelskich wymaga nie tylko wiedzy, ale również charakteru. Wiedzę zdobywa się, charakter kształtuje się przez całe życie. Pan Adam Borowski siłą swego charakteru potwierdził w najtrudniejszych momentach historii. Nie sposób pominąć także symbolicznego wymiaru tej kandydatury. Człowiek prześladowany przez system totalitarny może dziś stanąć na czele konstytucyjnego organu państwa, jakim jest urząd rzecznika praw obywatelskich.

Jednocześnie pamiętajmy, proszę, że prawa obywatelskie nie są dane raz na zawsze. Każde pokolenie musi ich strzec. A rzecznik praw obywatelskich powinien być strażnikiem konstytucji, wolności słowa, prawa do sprawiedliwego procesu, prawa własności, wolności sumienia i wszelkich praw, które gwarantują Polakom i Polkom Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy.

Jako Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość jesteśmy przekonani, że pan Adam Borowski urząd rzecznika praw obywatelskich będzie wykonywał z należytą odwagą, uczciwością i pełną niezależnością. Jego życiorys daje rękojmię, że nigdy nie zapomni, po czyjej stronie powinien stać rzecznik praw obywatelskich – zawsze po stronie obywatela. Dlatego z pełnym przekonaniem w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość rekomenduję, mam ogromny zaszczyt i honor rekomendować kandydaturę pana Adama Borowskiego na urząd rzecznika praw obywatelskich. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

(Posel Joanna Borowiak: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Bardzo proszę panią posłankę Katarzynę Marię Piekarską o przedstawienie kandydatury pani Sylwii Gregorczyk-Abram.

Bardzo proszę.

Posel Katarzyna Maria Piekarska:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Panie! Panowie! W imieniu klubu Koalicji Obywatelskiej oraz klubu parlamentarnego Lewicy mam zaszczyt rekomendować kandydaturę pani mecenas Sylwii Gregorczyk-Abram na jeden z najważniejszych urzędów w państwie – rzecznika praw obywatelskich.

Pani Sylwia Gregorczyk-Abram jest adwokatką i obrończynią praw człowieka. Od ponad 20 lat angażuje się w działalność społeczną na rzecz obrony praw i wolności obywatelskich. Od 2010 r. łączy aktywizm z praktyką zawodową adwokatki.

(Posel Anna Krupka: No tak, praktyka, praktyka.)

Jest dobrze wykształconym prawnikiem. Ukończyła Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. W trakcie studiów była stypendystką ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Otrzymała też stypendium na Uniwersytecie w Manchesterze. Ukończyła Centrum Prawa Amerykańskiego, studia podyplomowe z zakresu prawa medycznego, bioetyki i socjologii medycyny na Uniwersytecie Warszawskim oraz prawa karnego skarbowego i gospodarczego na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 2010 r. została wpisana na listę adwokatów.

Od początku swojej drogi zawodowej angażowała się w sprawy dotyczące ochrony standardów praw człowieka, współpracując z organizacjami społecznymi oraz reprezentując osoby szczególnie narażone na naruszenia ich praw. Jej działalność obejmowała m.in. sprawy związane z ochroną dzieci przed przemocą seksualną, przeciwdziałaniem przemocy domowej, ochroną praw osób z niepełnosprawnościami, zwalczaniem dyskryminacji i handlu ludźmi oraz ochroną praw osób poszukujących ochrony międzynarodowej.

W swojej działalności publicznej angażowała się również w ochronę wolności zgromadzeń i wolności słowa. Współorganizowała pomoc prawną dla uczestników pokojowych protestów oraz osób podejmujących działalność obywatelską...

(Posel Marek Suski: Prawną dla tych, którzy się do telewizji wlamywali.)

...które w związku z tym stawały się przedmiotem postępowań lub innych nacisków ze strony władz publicznych – ze strony waszej władzy.

(Posel Marek Suski: Napad na media firmowała. Skandal, że taką osobę wystawiacie.)

Szczególne miejsce w jej działalności zajmuje ochrona praworządności oraz prawa obywateli do niezależnego sądu. W 2017 r. współtworzyła Fundację Wolne

Posel Katarzyna Maria Piekarska

Sądy, w której pozostaje członkinią zarządu. W 2018 r. była jedną z inicjatorek Komitetu Obrony Sprawiedliwości – platformy współpracy organizacji pozarządowych monitorujących naruszenia niezależności sądów i prokuratury oraz zapewniających pomoc prawną osobom poddanym represjom za obronę praworządności.

Posiada wyjątkowe doświadczenie w prowadzeniu strategicznych postępowań przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka oraz Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Reprezentuje obywateli w sprawach wynikających z naruszeń standardów państwa prawa, w tym prawa do niezależnego sądu. Reprezentuje również sędziów, w tym sędziów Sądu Najwyższego, którzy byli poddawani postępowaniom dyscyplinarnym i innym formom represji...

(Posel Marek Suski: Łamali prawo.)

...w związku z wykonywaniem obowiązków orzeczniczych.

(Posel Marek Suski: Jeden zgwałcił koleżankę...)

Czterokrotnie stawiała przed Wielką Izbą Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Prowadzone przez nią postępowania doprowadziły m.in. do wydania przez Europejski Trybunał Praw Człowieka środków tymczasowych wstrzymujących działalność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego.

Wspólnie z Fundacją Wolne Sądy współtworzyła międzynarodowy projekt Justice 24, którego celem było dokumentowanie zbrodni wojennych popełnianych przez Federację Rosyjską w Ukrainie oraz wspieranie ofiar w dochodzeniu ich praw.

Istotną część działalności pani mecenas Sylwii Gregorczyk-Abram stanowi edukacja prawna oraz działania na rzecz wzmocnienia społeczeństwa obywatelskiego.

(Posel Joanna Borowiak: „Grupa wejście” najbardziej.)

Jest pomysłodawczynią i wieloletnią koordynatorką Tygodnia Konstytucyjnego – realizowanego przez blisko 10 lat ogólnopolskiego programu edukacyjnego, w ramach którego prawniczki i prawnicy prowadzili w szkołach lekcje poświęcone...

(Posel Marek Suski: Wstydz się, Katarzyna. Wstydz się, że prezentujesz...)

...konstytucji, prawom człowieka oraz zasadom demokratycznego państwa prawa.

Jest także współautorką podręczników dla uczniów i nauczycieli oraz materiałów i platform edukacyjnych poświęconych demokracji, prawom człowieka i integracji europejskiej.

Od maja 2025 r. pełni funkcję przewodniczącej Komisji do spraw wyjaśnienia mechanizmów represji wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz działaczy społecznych w latach 2015–2023, powołanej przez prezesa Rady Ministrów. Bardzo dziękuję za tę możliwość działalności i powołanie komisji, panie premierze. Komisja bada i dokumentuje przypadki naruszeń praw i wolności obywatelskich oraz

przygotowuje rekomendacje służące odbudowie państwa prawa i zapobieganiu podobnym nadużyciom na przyszłość.

Pani mecenas jest autorką i współautorką publikacji naukowych dotyczących ochrony praw człowieka w systemie europejskim, roli Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w ochronie jednostki, wykorzystywania pytań prejudycjalnych i postępowań strategicznych w ochronie praw obywateli, niezależności sądownictwa oraz znaczenia społeczeństwa obywatelskiego i samorządów zawodowych w funkcjonowaniu demokratycznego państwa prawa.

Konsekwentnie rozwija również kompetencje przywódcze i zarządcze. W 2021 r. została wybrana do Greenberg World Fellows Program na Uniwersytecie Yale – programu przywódczego skupiającego liderów z całego świata. Ukończyła Leadership Academy for Poland – jeden z najbardziej cenionych programów rozwoju przywództwa w Europie, koncentrujący się na zarządzaniu organizacjami, przywództwie publicznym i budowaniu zdolności instytucjonalnych.

Za swoją działalność zawodową i społeczną została uhonorowana m.in. nagrodą Złoty Paragraf dla najlepszego adwokata i tytułem „Prawnik Pro Bono”. Otrzymała również odznakę „Adwokatura Zasłużonym” przyznaną przez Naczelną Radę Adwokacką.

Szanowni Państwo! Biorąc pod uwagę powyższe i to, że pani mecenas całym swoim zawodowym życiem pokazała, że prawa człowieka, prawa obywatela nie są dla niej pustym frazesem, mam nadzieję, że Wysoka Izba poprze jej kandydaturę. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani posłanko.

Bardzo proszę pana posła Pawła Śliza o przedstawienie opinii komisji.

Posel Sprawozdawca Paweł Śliza:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja sprawiedliwości wnosi o głosowanie za panią mecenas Gregorczyk-Abram.

Pragnę zwrócić uwagę, że bardzo dobry zwyczaj w polskim parlamentarzystwie został zapoczątkowany w trakcie tej kadencji. Było wysłuchanie publiczne...

(Posel Marek Suski: Nie było wysłuchania publicznego.)

...w trakcie którego przez ponad 7 godzin słuchaliśmy obu kandydatów, i dopiero po tym wysłuchaniu było posiedzenie komisji sprawiedliwości, która rekomenduje panią mecenas Sylwię Gregorczyk-Abram. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Posel Marek Suski: A jakim stosunkiem głosów?)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

(Poseł Marek Suski: To nie jest sprawozdanie.)

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie zgłoszonych kandydatów?

(Głosy z sali: Tak.)

Proszę państwa, proponuję, aby Sejm wysłuchał w dyskusji 1-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i kół.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm...

(Poseł Marek Suski: Sprzeciw!)

Przeciw czemu?

(Poseł Marek Suski: Przeciw jednej minucie. To skandal.)

Dziękuję serdecznie.

W związku ze zgłoszeniem sprzeciwu sprawę tę rozstrzygamy w drodze głosowania.

Proszę państwa, przystępujemy do głosowania.

Bardzo proszę poprosić posłów z kuluarów.

(Głos z sali: A po co? Jest dobrze.)

(Poseł Barbara Bartuś: Dłużej czekamy na głosowanie.)

(Poseł Joanna Borowiak: Panie marszałku, wystarczy zmienić zdanie.)

(Poseł Barbara Bartuś: 3 minuty.)

(Chwila przerwy)

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem propozycji wysłuchania w dyskusji 1-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i kół, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 231 – za, 185 – przeciw, 11 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

A więc dyskusja i kluby i koła mają po jednej minucie.

(Głos z sali: Prawdy się boicie.)

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę, pan Sebastian Kaleta, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Sebastian Kaleta:

Dziękuję.

Panie Towarzyszu Marszałku! Wysoki Sejmie! Stoimy przed wyborem pomiędzy człowiekiem, który w czasach komuny walczył z bezprawiem i walczy z bezprawiem dzisiaj, a osobą, która to bezprawie w Polsce instaluje.

(Poseł Joanna Borowiak: Tak jest!)

Rzecznik praw obywatelskich ma chronić polskich obywateli przed nadużyciami władzy, a pani Sylwia Gregorczyk-Abram jest symbolem osoby, która właśnie reprezentuje władzę represyjną. Podczas posiedzenia komisji była pytana o bardzo ważny element jej życiorysu i aktywności, mianowicie o udział w nielegalnym przejmowaniu mediów publicznych,

o grupę „Wejście” i o potencjalne spotkania z panią Ewą Wrzosek w kancelarii, z którą współpracowała, a w której to kancelarii pani Wrzosek miała drukować dokumenty prokuratorskie, w prywatnej kancelarii, poza obiegiem służbowym. Najbardziej zastanawiające było milczenie pani Gregorczyk-Abram, która przez lata tak bardzo lubiła mówić. To milczenie to jest, można powiedzieć *(Dzwonek)*, procesowa postawa pani Gregorczyk-Abram.

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, panie pośle.

Poseł Sebastian Kaleta:

I z pewnością w takiej...

(Marszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pani poseł Sylwia Bielawska, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Sylwia Bielawska:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Stoimy przed bardzo ważnym wyborem – wyborem rzecznika, który będzie reprezentował wszystkich obywateli. *(Poruszenie na sali, oklaski)* Podkreślam słowo „wszystkich”. To słowo klucz.

(Poseł Marek Suski: To jest oszustwo.)

To jest słowo klucz, zapamiętajcie.

Ale zastanówmy się, czy kandydat zgłoszony przez Prawo i Sprawiedliwość będzie reprezentował wszystkich.

(Poseł Konrad Fryszak: Będzie Bąkiewiczza tylko rezeprerentował.)

Skoro przyznaje się, proszę państwa, że nie ma wykształcenia prawniczego i nie ma też wiedzy prawniczej...

(Poseł Michał Wójcik: Ale siedział w więzieniu, żeby pani mogła mówić.)

...to jest to zupełnie tak, jakby ktoś starał się o posadę chirurga, nie miał wykształcenia lekarskiego, ale mówiłby: oczywiście mogę operować.

(Część posłów skanduje: Kacprzyk! Kacprzyk! Kacprzyk!)

Czy rzecznikiem praw obywatelskich może być człowiek, który w trakcie przesłuchania mówi, że ktoś jest cynglem, głupkiem, idiotą, swoloczą?

(Poseł Paweł Jabłoński: Kacprzyka na rzecznika.)

Panie Adamie. Naprawdę inwektywy i obrażanie ludzi to nie są kwalifikacje *(Dzwonek)*, żeby proponować, żeby pan był rzecznikiem.

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.

Poseł Sylwia Bielawska:

Głosujmy za panią mecenas Sylwią Gregorczyk-Abram. *(Oklaski)*
(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.
Pan poseł Michał Pyrzyk, Klub Parlamentarny PSL – Trzecia Droga.
Bardzo proszę.
(Poseł Mariusz Gosek: Panie marszałku, ale to jest manipulacja. Nie padły nigdy takie słowa z ust pana Adama Borowskiego. Więc gdyby pan marszałek... Tak nie wolno.)

Poseł Michał Pyrzyk:

Szanowny Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Na początku chciałbym w imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe podziękować dotychczasowemu rzecznikowi praw obywatelskich panu prof. Marcinowi Wiąckowi za lata służby publicznej wykonywanej z godnością, spokojem i konsekwencją. *(Oklaski)* Pan profesor pokazał, że sprawowanie funkcji rzecznika praw obywatelskich, przede wszystkim jego skuteczność, nie opiera się na sile politycznej, lecz na autorytecie niezależności i przede wszystkim na zaufaniu obywateli.

Natomiast w głosowaniu, które przed nami, w którym mamy dwóch kandydatów na funkcję rzecznika praw obywatelskich, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe poprze panią Sylwią Gregorczyk-Abram...

(Poseł Marek Suski: Wstyd, hańba!)

...która jest adwokatem angażującym się również społecznie w działalność na rzecz ochrony praw i wolności obywatelskich, a także w obronie praworządności.

(Poseł Marek Suski: W łamaniu prawa.)

Wierzmy, że doświadczenie pani mecenas i wiedza merytoryczna dają gwarancję właściwego sprawowania powierzanej jej funkcji. Dlatego *(Dzwonek)*, tak jak powiedziałem wcześniej, poprzemy ją w głosowaniu. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Michał, będziesz się tego wstydził.)

(Poseł Antoni Macierewicz: Zmieniacie nazwę na PZPR.)

Marszałek:

Dziękuję bardzo panu posłowi.
Pani posłanka Anna Maria Żukowska, klub parlamentarny Lewicy.
Bardzo proszę.

Poseł Anna Maria Żukowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rzecznik praw obywatelskich nie jest rzecznikiem określonego środowiska politycznego.

(Poseł Joanna Borowiak: Właśnie.)

Nie jest rzecznikiem określonych idei, pomysłów, partii politycznych, filozofii.

(Poseł Joanna Borowiak: To co z „grupą wejście”?)

Ma stać po stronie obywatela.

(Poseł Marek Suski: To głosujcie na Borowskiego.)

Każdego obywatela, niezależnie od tego, jakie ten obywatel ma poglądy, w jakiej sytuacji się znalazł i skąd się ta sytuacja wzięła. Rzecznik praw obywatelskich ma być apolityczny.

(Poseł Antoni Macierewicz: Słusznie.)

Ma mieć kompetencje, wiedzę i doświadczenie, czego przecież wymaga sama ustawa, do tego, żeby bronić praw. Musi mieć wiedzę prawniczą.

(Poseł Marek Suski: To ją wycofajcie, bo to działaczka.)

Niestety kandydat zgłoszony przez Prawo i Sprawiedliwość kompletnie, formalnie nie nadaje się na rzecznika praw obywatelskich. Lewica popiera kandydatkę, zgłoszoną m.in. przez nasz klub, panią mecenas Gregorczyk-Abram. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Poseł Bożena Borys-Szopa: Ale wstyd.)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Michał Gramatyka, Polska 2050.

Poseł Michał Gramatyka:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Panie Posłanki! Panowie Posłowie! Warto popierać dobrych kandydatów.

Chciałbym podziękować pani kandydatce Sylwii Gregorczyk-Abram za wizytę na posiedzeniu Klubu Parlamentarnego Polska 2050, za czas, który sobie poświęciliśmy.

(Poseł Marek Suski: Bardzo dziękujemy, nie chcemy jej znać.)

Chciałbym podziękować panu marszałkowi Szymonowi Hołowni za wprowadzenie zwyczaju wysłuchań publicznych przy wyborach na tak istotne stanowiska. Warto popierać kandydatów, którzy dają gwarancję dobrego sprawowania tego urzędu. Zagłosujemy za kandydaturą pani Sylwii Gregorczyk-Abram. *(Oklaski)*

(Poseł Elżbieta Witek: Wstyd!)

Marszałek:

Dziękuję.
Pan poseł Sławomir Ćwik, Klub Parlamentarny Centrum.
Bardzo proszę pana posła.

Posel Sławomir Ćwik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Premierze! W toku prac komisji zapytałem kandydatów o jedną kwestię, która w mojej ocenie jest dzisiaj największym wyzwaniem, także dla rzecznika praw obywatelskich. Chodzi o odbieranie Polakom instytucji Trybunału Konstytucyjnego. W związku z tym, że pan prezydent odmawia przyjęcia ślubowań od prawidłowo wybranych sędziów trybunału, a sędzia Świączkowski odmawia dopuszczenia ich do pracy w trybunale, jesteśmy pozbawiani konstytucyjnego organu, sądu konstytucyjnego.

(*Głos z sali:* Nie kłam.)

(*Posel Bożena Borys-Szopa:* Panie mecenasie, bo nie można.)

Pan kandydat Adam Borowski przyznał, że prezydent ma prerogatywy w zakresie tego, kto będzie sędzią Trybunału Konstytucyjnego. To jest niedopuszczalne stanowisko, bo pozbawianie Polaków organu konstytucyjnego to jest nic innego jak zamach stanu stypizowany w art. 124 Kodeksu karnego.

(*Posel Marek Suski:* Tak, ta pani uczestniczyła w łamaniu konstytucji.)

Apeluję do pana prezydenta: Panie prezydencie, proszę przyjąć ślubowanie (*Dzwonek*), nie pozbawiać nas Trybunału Konstytucyjnego. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Pani posłanka Marcelina Zawisza, koło Razem. Bardzo proszę.

Posel Marcelina Zawisza:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rzecznik praw obywatelskich musi być poza bieżącymi sporami politycznymi. To powinna być osoba, która szanowana jest przez różne środowiska, niezależna i profesjonalna. Niestety żadna z tych kandydatur nie gwarantuje nam utrzymania wysokiego poziomu zaufania do urzędu rzecznika praw obywatelskich. Pani Gregorczyk-Abram bez wątplenia ma ogromne kompetencje, ale niestety zaangażowana jest w spór polityczny. Pan Adam Borowski ma niewątpliwie piękną kartę historyczną, ale zaangażowany jest w spór historyczny. Wybór którejkolwiek spośród zgłoszonych osób, będzie oznaczał, że druga strona będzie nieustannie kwestionować jego lub jej działania.

(*Posel Anita Czerwińska:* Historyczny, bo walczył z komuną?)

(*Głos z sali:* Razem z Bąkiewiczem.)

Niedawno w Sejmie widzieliśmy, że można znaleźć kandydata, który cieszy się szacunkiem przytłaczającej większości parlamentarzystów, od prawa do lewa. Stało się tak w przypadku Mariusza Haładyja, prezesa Najwyższej Izby Kontroli, który uzyskał 421 głosów

poparcia i ma szacunek całej Izby. (*Dzwonek*) W przypadku rzecznika praw obywatelskich takiej kandydatury nie wskazano. Kolejna instytucja konstytucyjna może stać się aktywnym uczestnikiem bieżącego, plemiennego sporu politycznego. Dlatego zgłoszujemy przeciwko obydwu kandydatom. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Janusz Kowalski, niezrzeszony. Zapraszam pana posła.

Posel Janusz Kowalski:

Szanowny Adamie Borowski! Jako poseł niezrzeszony oddam oczywiście głos na ciebie. Jesteś przewodniczącym klubu Gazety Polskiej, polskim patriotą.

(*Głosy z sali:* Ha, ha, ha!)

Rozumiem, że polskość jest wam obca, tak jak dla Tuska. Jesteście formacją, która wspiera tego człowieka.

Dziękuję Adamie przede wszystkim za to wspiane dzieło: „Byle nie Tusk. Studium zaprzaństwa.” De facto jest to, można powiedzieć, projekt aktu oskarżenia wobec Donalda Tuska, aby postawić go przed Trybunałem Stanu za łamanie praw obywatelskich. Warto sobie zadać pytanie: Gdzie w tym czasie była pani Gregorczyk-Abram? Gdzie ona była, kiedy atakowano Prokuraturę Krajową, Telewizję Republikę, sędziów? Gdzie była?

(*Posel Joanna Borowiak:* Na „grupie wejście”.)

Oczywiście była w „grupie wejście”. I moja ocena jest bardzo jasna. Pani mecenas, jeszcze, powinna stanąć przed komisją dyscyplinarną po reformie adwokatury i oczywiście stracić uprawnienia do bycia adwokatem, dlatego że podważała status sędziów Rzeczypospolitej Polskiej.

Nie zasługuje pani na to, żeby być adwokatem Rzeczypospolitej Polskiej. Potem komisja śledcza i wytłumaczyć się za „grupę wejście”.

Na to pytanie pani Gregorczyk-Abram nie potrafiła odpowiedzieć i nie chciała odpowiedzieć w komisji.

(*Głosy z sali:* Czas!)

To jest kobieta, która występowała z Tuskiem na jego wiecach. To jest kobieta, która popiera system Tuska. To jest kobieta, która od 13 grudnia 2023 r. jest beneficjentem tej złej władzy. Władzy, która łamie prawa obywatelskie. Możecie sobie teraz krzyczyć, możecie sobie na nią głosować. Ja głosuję na polskiego patriotę.

Popatrz, Tusk, jak wyglądasz. Tak właśnie wyglądasz. (*Oklaski*) Jak się wpatrujesz w lustro, tak właśnie wyglądasz. O tobie piszą i będą pisać książki. Mam nadzieję tylko, że za rok przestaniesz być premierem. Oczywiście w historii zapisałeś się, panie Tusk, jako ten, który niszczył wolności, demokrację, Telewizję Republikę, prokuraturę, sędziów, polskie państwo, finan-

Posel Janusz Kowalski

se publiczne. Nawet 174 mln zł dla Gazpromu. Tutaj Adam Borowski, na którego Donald Tusk nie zagłosuje, pokazuje, jak Tusk wspierał w latach 2007–2014 Putina. Panie Trela, panie – o, mój ulubiony – naleśnik (*Wesołość na sali*), poczytajcie sobie, jak wspieraliście Putina...

(*Posel Witold Zembaczyński*: Daj tę książkę.)

...jak w 2010 r. Donald Tusk chciał zabetonować gazem z Gazpromu Polskę do roku 2037 i jak się cztery razy w cztery oczy widział z Putinem. A teraz wszyscy tutaj atakujecie.

Marszałek:

Panie pośle, w swoim wystąpieniu odbiega pan od przedmiotu obrad określonego w porządku dziennym.

Posel Janusz Kowalski:

Proszę mi nie przeszkadzać, komunistyczny... Mam jeszcze czas.

Marszałek:

Przywołuję pana do rzeczy.

Posel Janusz Kowalski:

Aha, znowu.

Panie Marszałku! Jeszcze przez kilkanaście miesięcy się z panem pomęczymy, ale upominam pana: nie ma pan prawa przerywać posłowi na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Panie pośle, ponownie przywołuję pana do rzeczy.

Posel Janusz Kowalski:

Nie ma pan prawa. Niech się pan w końcu nauczy, że nie ma pan prawa nas cenzurować.

(*Posel Dorota Niedziela*: Janusz, regulamin.)

Cenzura się skończyła w 1989 r. Kropka. Zagłosuję na Adama Borowskiego.

Adamie, zwyciężymy! I z tym komunistą tak samo zwyciężymy. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Kwiaty mu, kwiaty.)

Marszałek:

Panie pośle, w związku z tym, że nie reaguje pan na moje upomnienia, na podstawie art. 185 ust. 2 regulaminu Sejmu odbieram panu głos.

Zanim oddam głos panu posłowi Markowi Jakubiakowi, chciałbym państwu przypomnieć, że posłowie niezrzeszeni mają prawo do 6 minut w trakcie całych obrad na danym posiedzeniu. W związku z tym...

(*Posel Czesław Mroczek*: Nie ma prawa, bo jest minuta...)

Ma do tego prawo poseł niezrzeszony.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Marek Jakubiak:

Zapraszam, panie ministrze, do niezrzeszonych posłów.

Proszę państwa... (*Gwar na sali*)

Kłóć się, panie marszałku...

(*Posel Witold Zembaczyński*: Nie radzisz sobie, Marek, to zejdź.)

Marszałek:

Proszę bardzo, bo czas panu leci.

Posel Marek Jakubiak:

Proszę państwa, rzecznik praw obywatelskich to ma być osoba, która ma reprezentować wszystkich obywateli, ale przede wszystkim ma doprowadzać do tego, że będziemy żyć w kraju demokratycznym, wolnym, gdzie prawo do mówienia słowa, wolnego słowa, nie jest napisem na dropsach, tak jak to sobie wyobraża Koalicja Obywatelska, która się teraz nadmiernie kłóci sama ze sobą. (*Wesołość na sali*)

Proszę państwa, powiem państwu, że ja nie mam tutaj żadnych dylematów. Adam Borowski to jest człowiek, który całym swoim życiem zaświadcza, że jest najlepszym kandydatem na rzecznika praw obywatelskich. (*Oklaski*) Całym swoim życiem. Nie wiem, czy jest na tej sali ktoś, kto zrobił więcej dla demokratycznej Polski niż Adam Borowski. Nie wiem, proszę państwa, czy jest na tej sali...

(*Posel Czesław Mroczek*: Kaczyński.)

(*Głos z sali*: Jarek.)

Nie ma go teraz. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Ha, ha, ha!)

(*Głos z sali*: Jest.)

(*Głos z sali*: Oddaj popcorn.)

Proszę państwa, mam to przemyślane. (*Wesołość na sali, oklaski*) Natomiast, proszę państwa, powiem tylko tyle: Adam Borowski to jest pieczęć Rzeczypospolitej, która świadczy o tym, że jesteśmy w prawie i że on walczy o swój, własny, nasz kraj.

(*Posel Konrad Fryszak*: O Bąkiewicza walczy.)

Posel Marek Jakubiak

Natomiast jeżeli chodzi o waszą kandydatkę, to nie wystarczy, że 5 czy 6 lat uczyła się prawa, a potem stała się działaczką Platformy Obywatelskiej.

(Posel Konrad Fryszak: Nie jest działaczką.)

(Posel Katarzyna Maria Piekarska: Nie kłam.)

Rzecznikiem praw obywatelskich nie może być polityk, a pani Abram jest politykiem. I tyle. (*Poruszenie na sali*) Wszędzie ją widzieliśmy, wszędzie widzieliśmy jej opinie.

(Posel Dorota Niedziela: Sze! „Gazety Polskiej”...)

Za każdym z was stała pani mecenas Abram.

(Posel Konrad Fryszak: A za posłem Bąkiewicz...)

Nie wstydzicie się tego. Natomiast z całą pewnością miejsce rzecznika praw obywatelskich, proszę państwa, jest po stronie demokracji, a nie konfabulacji prawnej. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Marcin Józefaciuk, niezrzeszony.

Posel Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Pośle! Nie tylko życiorys, ale również, a nawet przede wszystkim, kwalifikacje i kompetencje powinny mieć znaczenie. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Mamy tak naprawdę dwóch kandydatów. Spędzieliśmy ponad 10 godzin z tymi kandydatami. Jeden z kandydatów, pan Adam Borowski, powiedział, cytuję: W Polsce nie obowiązuje konwencja stambulska. Drugi cytat: Nie muszę znać paragrafów, żeby wiedzieć, gdzie prawo jest łamane, a ustawa o RPO wymaga wyróżniającej wiedzy prawniczej. Kolejny cytat: Jeżeli zostanę RPO, żadna władza nie będzie łamać prawa, żadna. Tzn. będzie łamać prawo, bo nie mam narzędzi. Kolejny cytat: Nie widzę przestrzeni, gdzie osoby LGBT są prześladowane, naprawdę nie widzę. Kolejny cytat z pana Adama Borowskiego: Są strefy, w których równouprawnienie szkodzi kobietom.

I teraz przeciwstawiamy kandydatkę panią mecenas Gregorczyk-Abram: Rzecznik przede wszystkim powinien słuchać i być blisko ludzi. Prawa człowieka nie mają barwy politycznej. Każde wystąpienie rzecznika powinno prowadzić nie tylko do opisu problemu, ale także do wskazania konkretnych rozwiązań. O skutecznej realizacji praw człowieka nie może decydować kod pocztowy. Rzecznik nie jest kolejnym urzędem, jest dopełnieniem systemu ochrony praw człowieka. To są wszystko, szanowni państwo, cytaty z tych 10 godzin.

Chciałbym serdecznie podziękować w imieniu organizacji ojcowskich i organizacji męskich za spotkania, za rozmowy. W imieniu wszystkich organizacji

chciałbym już chyba tutaj złożyć pani mecenas gratulacje. Będę głosował jak najbardziej za panią mecenas. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

W związku z tym, że zgłoszono dwie kandydatury na stanowisko rzecznika praw obywatelskich, głosowania przeprowadzimy za pomocą urządzenia do liczenia głosów, wykorzystując funkcję tego urządzenia umożliwiającą dokonanie wyboru z listy.

Przedstawiam zasady głosowania z wykorzystaniem funkcji umożliwiającej dokonanie wyboru z listy.

Po zarządzeniu głosowania na wyświetlaczu pojawi się lista z imionami i nazwiskami kandydatów w kolejności alfabetycznej, którą można przesuwając za pomocą pola do przewijania ekranu dotykowego.

Aby oddać głos za kandydaturą, należy dotknąć kwadratowego pola celem zaznaczenia wyboru danej kandydatury. Potwierdzenie zaznaczenia pojawi się w kwadratowym polu wyboru.

Aby zmienić decyzję, należy ponownie dotknąć pola wyboru, aby odznaczyć, a następnie należy dokonać ponownego wyboru innej kandydatury.

Po dokonaniu wyboru należy zatwierdzić swoją decyzję przez naciśnięcie przycisku: zatwierdź i wyślij. Jest to równoznaczne z ostatecznym oddaniem głosu, a zatem brakiem możliwości zmiany decyzji.

Niezaznaczenie żadnej z kandydatów i naciśnięcie przycisku: zatwierdź i wyślij jest równoznaczne z oddaniem głosu przeciwko wszystkim kandydatom.

Czy wszyscy posłowie są gotowi do przeprowadzenia głosowania?

Przechodzimy do głosowania.

Sejm, zgodnie z art. 29, w związku z art. 31 regulaminu Sejmu, powołuje rzecznika praw obywatelskich bezwzględną większością głosów.

Przypominam, że na stanowisko rzecznika praw obywatelskich zgłoszone zostały kandydatury pana Adama Borowskiego oraz pani Sylwii Gregorczyk-Abram.

Po rozpoczęciu głosowania lista w kolejności alfabetycznej zostanie umieszczona w urządzeniu do liczenia głosów.

Przypominam, że poprzez można tylko jedną kandydaturę.

Ponownie przypominam, że naciśnięcie przycisku: zatwierdź i wyślij jest równoznaczne z ostatecznym podjęciem decyzji, a zatem proszę, aby tego przycisku użyć jako ostatniego.

Przystępujemy do głosowania.

Proszę obecnie panie i panów posłów o podejmowanie decyzji w sprawie powołania rzecznika praw obywatelskich.

Czy wszyscy posłowie podjęli już decyzję w sprawie powołania rzecznika praw obywatelskich?

(*Głosy z sali*: Tak.)

Marszałek

Dziękuję. Zamykam głosowania.

Proszę o wyniki.

(*Część posłów skanduje: Adam! Adam! Adam!*)

W głosowaniu wzięło udział 433 posłów, większość bezwzględna – 217. Pani Gregorczyk-Abram uzyskała 233 głosy, a pan Adam Borowski – 177.

Sejm bezwzględną większością głosów powołał na stanowisko rzecznika praw obywatelskich panią Sylwię Gregorczyk-Abram. (*Oklaski*)

Zgodnie z art. 209 ust. 1 konstytucji rzecznik praw obywatelskich jest powoływany przez Sejm za zgodą Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Powołanie Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (druki nr 2455 i 2476).

Wysoka Izbo! W dniu 6 sierpnia 2025 r. wygasła kadencja prezesa Instytutu Pamięci Narodowej pana Karola Nawrockiego.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz art. 28 ust. 1 regulaminu Sejmu Sejm za zgodą Senatu powołuje prezesa Instytutu Pamięci Narodowej.

Na stanowisko prezesa Instytutu Pamięci Narodowej zgłoszono kandydaturę pana Mateusza Szpytmy.

Proszę przewodniczącego kolegium Instytutu Pamięci Narodowej pana Tadeusza Wolszę o przedstawienie kandydatury.

(*Posel Elżbieta Witek: Prof. Tadeusza Wolszę.*)

Przewodniczący Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej Tadeusz Wolsza:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! W imieniu Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej pragnę zarekomendować dr. Mateusza Szpytmę jako kandydata ubiegającego się o stanowisko prezesa Instytutu Pamięci Narodowej.

14 stycznia 2026 r. przewodniczący Kolegium IPN ogłosił kolejny konkurs na stanowisko prezesa. Do nowego konkursu – pragnę państwu przypomnieć, że poprzednia próba była nieudana i pan prof. Karol Polejowski nie uzyskał akceptacji Wysokiej Izby – zgłosiło się 10 kandydatów.

(*Głos z sali: To nie jest wybieg dla modelek. To Sejm.*)

Konkurs składał się z dwóch etapów. W pierwszym kolegium sprawdziło nadesłane przez kandydatów dokumenty i oświadczenia, w drugim odbyły się publiczne przesłuchania. W wyniku sprawdzenia całej dokumentacji wszyscy kandydaci zostali dopuszczeni do drugiego etapu, który doszedł do skutku 14 kwietnia 2026 r. Z grona 10 kandydatów 9-osobowe kolegium wybrało kandydata w osobie pana dr. Mateusza Szpyt-

my, który uzyskał 7 głosów przy 2 głosach przeciwnych. Głosów wstrzymujących się nie było.

Zaważyły na tym doświadczenia zawodowe kandydata i świetna znajomość instytutu, w którym jest zatrudniony od 2000 r. W latach 2000–2005 był pracownikiem oddziału Krakowskiego Instytutu w Biurze Edukacji Publicznej; następnie asystentem prezesa Janusza Kurtyki w latach 2005–2007; potem zastępcą dyrektora sekretariatu prezesa IPN-u w latach 2007–2008; następnie głównym specjalistą w referacie naukowym w oddziale krakowskim w latach 2009–2015 oraz w końcu od 2016 r. po dzień dzisiejszy piastuje stanowisko wiceprezesa Instytutu Pamięci Narodowej. Na stanowisku wiceprezesa odpowiada za działalność czterech biur: Biura Lustracyjnego, Biura Edukacji Narodowej, Biura Wydarzeń Kulturalnych oraz Biura Przystanków Historia.

Kariera naukowa pana dr. Mateusza Szpytmy przed zatrudnieniem w instytucie była związana z Uniwersytetem Jagiellońskim. Ukończył na tej uczelni Wydział Historyczny w 1999 r. oraz na Wydziale Prawa i Administracji kierunek nauki polityczne w 2001 r, czyli ma podwójne magisterium. Tu również przygotował i obronił w 2012 r. pracę doktorską pt. „Zjednoczone Stronnictwo Ludowe w województwie krakowskim w latach 1949–1956. Geneza, członkowie, działalność”, którą przygotował pod kierunkiem prof. dr. hab. Andrzeja Chwalby. Ci państwo, którzy pochodzą z Krakowa, wiedzą doskonale, że pan prof. Andrzej Chwalba to elita polskich nauk historycznych, można powiedzieć, ścisła czołówka, gdybyśmy spojrzeli na historię XIX i XX w.

Dr Mateusz Szpytma na stanowisku wiceprezesa Instytutu Pamięci Narodowej był pomysłodawcą lub współpomysłodawcą kilku ważnych inicjatyw naukowych i edukacyjnych, które instytut realizował w ciągu ostatnich kilku lat. Mam tu na myśli Archiwum Zbrodni, Archiwum Pełne Pamięci, Kongresy Pamięci – Historia mówi przez pokolenia oraz Szlaki Nadziei – Odyseja Pamięci. Ta ostatnia to imponujących rozmiarów seria wydawnicza kilkunastu książek poświęconych dziejom polskich formacji wojskowych w latach II wojny światowej. Wydarzeniem na rynku wydawniczym była również wyróżniona prestiżowymi nagrodami edycja Archiwum Jana Zygmunta Robla w czterech tomach, pt. „Gdy nieme groby przemawiają...”, na które składają się artefakty i dokumenty osobiste ofiar zbrodni katyńskiej podniesione z bezimiennych jam grobowych i wywiezione w 1943 r. przez Komisję Techniczną Polskiego Czerwonego Krzyża. Identyczne znaczenie kolegium przypisuje zbrodni wołyńskiej, której dokumentacja przez wiele lat była ukryta w muzeum w Tarnobrzegu i dzięki m.in. badaczom z Instytutu Pamięci Narodowej ujrziała ona niedawno światło dzienne w postaci już trzech bezcennych i niepowtarzalnych tomów, które są źródłem o kapitalnym znaczeniu, jeśli chodzi o kulisy zbrodni wołyńskiej. O ile wymienione wyżej inicjatywy były wynikiem prac całego zespołu kierownictwa instytutu, w tym i kandydata ubiegającego się

**Przewodniczący Kolegium
Instytutu Pamięci Narodowej
Tadeusz Wolsza**

o stanowisko prezesa, o tyle niżej li tylko zasygnalizowane należy bez cienia wątpliwości zapisać na konto dr. Mateusza Szpytmy. Mam tu na myśli m.in. czterotomowe wydawnictwo poświęcone represjom komunistycznym, skierowanym wobec działaczy Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Kandydat uczestniczył również wspólnie z innymi badaczami w przygotowaniu innej ważnej pracy źródłowej na temat urzędu bezpieczeństwa w Krakowie. Ta praca też była wydana przez Instytut Pamięci Narodowej. Pod redakcją Mateusza Szpytmy ujrzały światło dzienne również dwie inne bardzo ważne prace: praca zbiorowa na temat Stanisława Mierzwę pt. „Stanisław Mierzwa 1905–1985. Ludowiec i działacz niepodległościowy” oraz dedykowany temu wybitnemu działaczowi niezależnego ruchu ludowego, współpracownikowi Stanisława Mikołajczyka, wspomniały album wydany dosłownie przed kilkoma tygodniami. Pamiętać należy ponadto o pięciotomowym wydawnictwie poświęconym dorobkowi Wincentego Witosa, które zawiera m.in. jego unikatowe wspomnienia oraz niemniej ważne przemówienia, artykuły i apele m.in. z okresu wojny polsko-bolszewickiej 1919–1921. „Dzieła wybrane” Wincentego Witosa zostały opublikowane w 150. rocznicę urodzin tego wielkiego Polaka, jednego z siedmiu architektów niepodległości Polski.

Zasługą kandydata na stanowisko prezesa Instytutu Pamięci Narodowej była również idea przygotowania sztuki teatralnej „Trzy razy On”, poświęconej właśnie Witosowi. W końcu nie sposób pominąć tu jeszcze innej ważnej inicjatywy – wystawy poświęconej Ignacemu Daszyńskiemu, kolejnemu architektowi niepodległości, która towarzyszy od niedawna posłom i senatorom w gmachu polskiego parlamentu. Mateusz Szpytma był również pomysłodawcą sztuki teatralnej pt. „Daszyński”.

Pragnę również podkreślić ogromne zaangażowanie kandydata w działalność związaną z uhonorowaniem rodziny Ulmów, która jest już rozpoznawalna na całym świecie jako rodzina ratująca Żydów od zagłady oraz jako ofiara niemieckich zbrodni ludobójstwa. Mateusz Szpytma poświęcił rodzinie Ulmów część swojego życia osobistego, naukowego i organizacyjnego. W 2015 r. poprosił prezesa IPN o roczny urlop bezpłatny, aby w Markowej dokończyć dzieło, przy którym pracował od 2007 r. A to dzieło to Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II wojny światowej im. Rodziny Ulmów w Markowej, otwarte 17 marca 2016 r. muzeum, którego był pomysłodawcą i autorem scenariusza. Rozpropagowanie wiedzy o tej rodzinie na całym świecie Mateusz Szpytma uważa za swój największy sukces, który w mojej opinii jest również jednym z ważniejszych sukcesów Instytutu Pamięci Narodowej w jego 25-letniej historii. W tym czasie przygotował również nową wersję wystawy pt. „Samarytanie z Markowej” oraz przy pomocy Ministerstwa Spraw Zagranicznych i podkarpackiego urzędu marszałkow-

skiego wydał w kilku językach pracę na temat rodziny Ulmów. Można uznać, że to jest największa w historii III Rzeczypospolitej akcja w zakresie dyplomacji kulturalnej przybliżająca historię Polski poza granicami naszej ojczyzny.

Mateusz Szpytma wydał też drukiem w dwóch wersjach językowych, w wersji polskiej i wersji angielskiej, pracę „Sprawiedliwi i ich świat. Markowa w fotografii Józefa Ulmy”. Z działalności edukacyjnej należy także wymienić m.in. współorganizację ponad 20 wypraw dla młodzieży do miejsc martyrologii Polaków, m.in. do KL Auschwitz, KL Sachsenhausen, KL Dachau oraz Katynia, Charkowa i Miednoje. Te ostatnie wyjazdy były oczywiście związane ze zbrodnią katyńską. Oprócz tego kierował zespołem, który przygotowywał m.in. teki edukacyjne na temat zbrodni katyńskiej. Za swoją działalność był nagradzany nie tylko w Instytucie Pamięci Narodowej. W 2009 r. został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, w 2016 r. – Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w 2024 r. za wybitne zasługi został uhonorowany Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

(Poseł Michał Jaros: W 2016 r.)

Od 2016 r. jest honorowym członkiem Polskiego Towarzystwa Sprawiedliwych wśród Narodów Świata, a Ogólnopolski Związek Żołnierzy Batalionów Chłopskich przyznał mu wyróżnienie za zasługi. Był członkiem m.in. Międzynarodowej Rady Oświęcimskiej, Rady Programowej Żydowskiego Instytutu Historycznego, Rady Programowej Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN i Rady Muzeum Miejsca Pamięci KL Płaszów w Krakowie. Obecnie jest członkiem Rady Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II wojny światowej im. Rodziny Ulmów w Markowej oraz Rady Programowej Fundacji im. Janusza Kurtyki. Ostatnim z gremiów, w skład których został powołany, jest Rada Naukowa Instytutu im. Wincentego Witosa.

W imieniu Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej zwracam się do Wysokiego Sejmu o poparcie kandydatury dr. Mateusza Szpytmy w jego staraniach o stanowisko prezesa Instytutu Pamięci Narodowej. Serdecznie dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu przewodniczącemu.

Bardzo proszę pana posła Michała Pyrzyka o przedstawienie stanowiska komisji.

Poseł Michał Pyrzyk:

Szanowny Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! W dniu 29 kwietnia 2026 r. odbyło się posiedzenie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, na którym rozpatrzono w celu zaopiniowania wnioszek o powołanie na stanowisko prezesa Instytutu Pamięci Narodowej pana dr. Mateusza Szpytmy. Komisja po przeprowadzeniu dyskusji, w której zadawano liczne pytania, postanowiła stosunkiem głosów: 21 za, 13

Posel Michał Pyrzyk

przeciw kandydaturę pana dr. Mateusza Szpytmy zaopiniować pozytywnie, jednocześnie stwierdzając, że pan doktor jest doświadczonym długoletnim pracownikiem instytutu i w sposób właściwy pokieruje nim przez najbliższe lata, a sam Instytut Pamięci Narodowej nie może już dłużej działać bez osoby zarządzającej jego pracami. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie zgłoszonej kandydatury?

(Głos z sali: Nie.)

Widzę, że cztery osoby się zgłosiły.

Proponuję, aby Sejm wysłuchał 1-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i kół.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę pana posła Pawła Szrota, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Paweł Szrot:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dr Mateusz Szpytma jest wybitnym naukowcem, wybitnym historykiem. Dr Mateusz Szpytma jest świetnym członkiem kierownictwa Instytutu Pamięci Narodowej. Dr Mateusz Szpytma jest osobą zasłużoną w walce o polską pamięć historyczną i prawdę, zwłaszcza przeciwko fałszywym narracjom, które obecnie się szerzą, przeciwko narracjom izraelskiej, niemieckiej, rosyjskiej i niestety ukraińskiej. Dr Mateusz Szpytma troszczy się o pamięć i historię wszystkich środowisk politycznych. To dzięki niemu w dużej części przywrócono pamięć o bohaterach z Batalionów Chłopskich.

Szanowni Państwo! Za chwilę dalsze wystąpienia. Żyjemy w czasach, kiedy skrajnym upolitycznieniem nazywa się troskę o prawdę. Żyjemy w czasach, kiedy niegospodarność zarzucają ci, którzy zlecali zmasowane kontrole IPN w czasie kampanii wyborczej. (Dzwonek) Ale żyjemy, mam nadzieję, w czasach, kiedy taki kandydat uzyska większość. (Oklaski)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Patryk Jaskulski, Koalicja Obywatelska.

Posel Patryk Jaskulski:

Bardzo dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Abstrahując od niewątpliwego dorobku

naukowego dr. Mateusza Szpytmy – wielki szacunek dla jego osiągnięć badawczych, jest on niewątpliwie niekwestionowany – funkcja prezesa IPN-u to nie tylko funkcja naukowa, to również funkcja publiczna wymagająca zdolności odbudowy wiarygodności instytucji wobec całego społeczeństwa.

(Posel Barbara Bartus: Jakie odbudowanie? Instytut Pamięci Narodowej ma wiarygodność.)

Parlament nie może ignorować głosu środowiska naukowego. Ponad 170 osób, w tym naukowców, historyków i byłych pracowników IPN-u, zaapelowało o brak poparcia dla tej kandydatury.

Szanowni Państwo! Wysoki Sejmie! Sejm Rzeczypospolitej Polskiej nie pełni dziś roli notariusza decyzji Kolegium IPN. Sejm dziś musi dokonać własnej oceny. Trzeba jednak spojrzeć na tę kandydaturę przez pryzmat dotychczasowej działalności IPN i nieprawidłowości, które chociażby Najwyższa Izba Kontroli wskazywała. 47 mln zł wydano niegospodarnie. (Dzwonek)

(Posel Joanna Borowiak: 1,5 mln za rok. Szpital południowy.)

Czas wiceprezesury pana Szpytmy to także czystki kadrowe w Instytucie Pamięci Narodowej i skrajne upolitycznienie z jedną ze stron sceny politycznej. Dlatego klub Koalicji Obywatelskiej będzie głosował przeciw. (Oklaski)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Michał Pyrzyk, Klub Parlamentarny PSL – Trzecia Droga.

Bardzo proszę.

Posel Michał Pyrzyk:

Szanowny Panie Marszałku! Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe był za zgłoszeniem i oczywiście poprze pana dr. Mateusza Szpytmę na stanowisko prezesa Instytutu Pamięci Narodowej. Tak jak powiedziałem wcześniej, pan doktor jest długoletnim pracownikiem instytutu, działał tam m.in. za prezesury Leona Kieresa czy Janusza Kurtyki. Jest również pomysłodawcą wielu ważnych inicjatyw naukowych i edukacyjnych, m.in. tych poświęconych popularyzacji historii ruchu ludowego. W swojej pracy naukowej zajmował się także represjami komunistycznymi skierowanymi wobec działaczy Polskiego Stronnictwa Ludowego w okresie PRL-u, w okresie stalinizmu, ale podkreślić w tym miejscu należy również ogromne zaangażowanie pana doktora w udokumentowanie historii poświęcenia i męczeństwa rodziny Ulmów, w tym inicjatywę utworzenia muzeum Polaków ratujących Żydów w Markowej (Dzwonek), a także współautorstwo teki edukacyjnej „Zbrodnia katyńska”.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Posel Michał Pyrzyk:

W związku z powyższym, tak jak powiedziałem na wstępie, poprzemy tę kandydaturę. *(Oklaski)*
(Poseł Joanna Borowiak: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.
Pan poseł Sławomir Ćwik, Klub Parlamentarny Centrum.
Bardzo proszę.

Posel Sławomir Ćwik:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! W trakcie pracy w komisji sprawiedliwości zapytałem pana Szpytmę, czy widzi problemy, błędy w zarządzaniu Instytutem Pamięci Narodowej w okresie, kiedy pełnił funkcję zastępcy, a prezesem był Karol Nawrocki.

(Poseł Elżbieta Witek: Ale pytanie, matko.)

Uzyskałem odpowiedź, że żadnych nieprawidłowości pan Szpytma nie widzi. Nie dostrzegł tego, co dostrzegła Najwyższa Izba Kontroli, czyli niewłaściwego wydatkowania kilkudziesięciu milionów złotych. Nie dostrzegł tego, że skala publikacji wydawnictw naukowych w IPN-ie w ciągu ostatnich kilku lat drastycznie zmalała. Tego pan Szpytma nie dostrzegł.

W ocenie naszego klubu to dyskwalifikuje go jako kandydata na prezesa Instytutu Pamięci Narodowej, dlatego że jest to instytucja zbyt ważna, aby być łupem politycznym. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję.
Pan poseł Janusz Kowalski, niezrzeszony.
Bardzo proszę.

Posel Janusz Kowalski:

Pan dr Mateusz Szpytma udowodnił, że potrafi łączyć, a nie dzielić. Przywracał pamięć o Polakach, szczególnie bohaterach w czasie II wojny światowej, którzy ratowali Polaków i Żydów. Wielki szacunek, panie doktorze, za tę ciężką służbę, za tę pracę, pracę naukową, również u boku świetnego byłego prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr. Karola Nawrockiego.

Jest tu pan minister Karol Rabenda, jest rząd, jest pan wicemarszałek Piotr Zgorzelski reprezentujący stronnictwo, które na szczęście, i za to dziękuję, po-

prze pana dr. Mateusza Szpytmę. Warto szukać tego, co łączy, a nie tego, co dzieli. Szanowni państwo, zgłaszam bardzo ważny wniosek, który jest wnioskiem po mojej poselskiej wizycie w Chicago.

(Głosy z sali: Ooo...)

Była tam Parafia św. Wojciecha. Mógłby tam powstać oddział Instytutu Pamięci Narodowej czy instytutu Maksymiliana Kolbego. Archidiecezja chicagowska czeka na inicjatywę polskiego rządu. Ufam, że pan minister Karol Rabenda razem z panem marszałkiem Piotrem Zgorzelskim, który też wspiera chicagowską Polonię, ale również z rządem i Instytutem Pamięci Narodowej podejmą tę bardzo ważną dla całej Polonii chicagowskiej inicjatywę.

Naprawdę, szanowni państwo, tu się w większości dzielimy, ale przynajmniej w tak ważnych sprawach jak sprawa Polaków i Polonii za granicą możemy mówić jednym głosem. Tu nie ma polityki. Ta sprawa łączy całą Polonię chicagowską i wszystkich Polaków, którzy mieszkają w Stanach Zjednoczonych. Zróbmy coś razem. Apeluję do Instytutu Pamięci Narodowej o taką inicjatywę, do pana ministra Karola Rabendy, ale również do rządu, do ministra spraw zagranicznych i ministra kultury. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję.
Pan poseł Marek Jakubiak, niezrzeszony.
Bardzo proszę.

Posel Marek Jakubiak:

Są takie momenty, kiedy wszyscy razem powinniśmy bić brawo. Takim momentem jest zawsze moment, kiedy osobą najbardziej kompetentną kierujemy na stanowisko wręcz dla niej stworzone. Pan doktor jest człowiekiem, któremu pragnę podziękować za jego dotychczasową działalność. To on pokazał światu Ulmów, to on walczył o prawdę o historii Rzeczypospolitej i ją ze wszelkich miar odkłamywał. *(Oklaski)* Dziwię się bardzo, że... Nawet teraz na tej mównicy jedynie Koalicja Obywatelska jest przeciwko. Trochę się nie dziwię, bo wszak o historii mówimy, natomiast proszę państwa, bardzo gratuluję przyszłemu panu prezesowi, mam nadzieję. Oby tak dalej, panie doktorze. Walczmy o prawdę o Polsce, tak zakłamywaną na całym świecie. *(Oklaski)* I chcę powiedzieć tak: wielką radość sprawia mi wasze dzisiaj, teraz, w tej chwili milczenie. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.
Zamykam dyskusję.
Przeciwko powołaniu jest również klub parlamentarny Lewicy.
(Głos z sali: Ooo...)

Marszałek

Przypominam, że Sejm, zgodnie z art. 31 ust. 1a regulaminu Sejmu, powołuje prezesa Instytutu Pamięci Narodowej większością głosów.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Mateusza Szpytmy na prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 226 – za, 194 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm powołał pana Mateusza Szpytmę na prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

(Część posłów wstaje, długotrwałe oklaski)

Przypominam, że:

— Klub Poselski Konfederacja złożył wniosek o uzupełnienie porządku dziennego o punkt: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (druk nr 2359);

— Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość złożył wnioski o uzupełnienie porządku dziennego o punkty:

– Informacja Prezesa Rady Ministrów na temat zapaści polskich finansów publicznych ze szczególnym uwzględnieniem drastycznego wzrostu długu publicznego oraz konsekwencji nieudolnych działań prowadzonych przez rząd dla zachowania stabilności finansowej oraz bezpieczeństwa Polski,

– Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu obniżenia kosztów energii elektrycznej oraz finansowaniu systemów wsparcia energetyki ze środków z handlu uprawnieniami do emisji CO₂ (druk nr 2393).

W związku ze zbliżaniem się terminu, o którym mowa w art. 173 ust. 5 regulaminu Sejmu, poddam kolejno pod głosowanie wnioski o uzupełnienie porządku dziennego o te punkty.

Przypominam, że zgodnie z art. 173 ust. 4 regulaminu Sejmu głosowania te nie są poprzedzone debatą ani zadawaniem pytań.

Wnioski te poddam kolejno pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o uzupełnienie porządku dziennego o punkt obejmujący pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, druk nr 2359.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem tego wniosku, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 415 posłów. 180 – za, 235 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek o uzupełnienie porządku dziennego odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o uzupełnienie porządku dziennego o punkt obejmujący informację prezesa Rady Ministrów na temat zapaści polskich finansów publicznych ze szczególnym uwzględnieniem drastycznego wzrostu długu publicznego oraz konsekwencji nieudolnych działań prowadzonych przez rząd dla zachowania stabilności finansowej oraz bezpieczeństwa Polski.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem tego wniosku, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 396 posłów. 175 – za, 221 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek o uzupełnienie porządku dziennego odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o uzupełnienie porządku dziennego o punkt obejmujący pierwsze czytanie przedstawionego przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu obniżenia kosztów energii elektrycznej oraz finansowaniu systemów wsparcia energetyki ze środków z handlu uprawnieniami do emisji CO₂, druk nr 2393.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem tego wniosku, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 403 posłów. 176 – za, 227 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek o uzupełnienie porządku dziennego odrzucił.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 2819).

Prezydium Sejmu, na podstawie art. 20 ust. 1 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionych propozycji?

Nikt się nie zgłasza.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w brzmieniu z druku nr 2819, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 404 posłów. 249 – za, 151 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm podjął uchwałę w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Ogłaszam minutę przerwy.

Dziękuję państwu serdecznie za współpracę.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 12 min 07 do godz. 12 min 11)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Informacja o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 roku wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druki nr 2583 i 2740).

Proszę przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa pana Dariusza Rudolfa Zawistowskiego o przedstawienie informacji. (*Gwar na sali*)

A państwa posłów chciałybym prosić o przeniesienie rozmów w kuluary, bo słyszać pana, panie pośle. Bardzo nawet. Więc filmik może poza granicami tej sali, co? Będzie lepiej.

(*Posel Michał Woś: Dobrze mówi pani marszałek.*)

Bardzo proszę, panie przewodniczący.

**Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
Dariusz Rudolf Zawistowski:**

Szanowna Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Przystępując do przedstawienia informacji o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r., chciałybym na początku podkreślić, że ta informacja została przyjęta na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 13 maja tego roku, a więc 2 dni przed wyborem sędziowskiej części Krajowej Rady Sądownictwa. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, chodzi konkretnie o art. 4 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, ta informacja powinna być przedstawiona Sejmowi, Senatowi i prezydentowi w terminie do 31 maja. W związku z tym, że pierwsze posiedzenie KRS po wyborze, którego dokonał sąd 15 maja 2026 r., zostało zwołane dopiero na 11 czerwca, Krajowa Rada Sądownictwa w obecnym kształcie nie miała żadnego wpływu na przyjęcie treści tej informacji. Chciałybym również podkreślić, że ona w zasadniczej części zawiera dane dotyczące struktury organizacyjnej Krajowej Rady Sądownictwa, osób sprawujących funkcję członków Krajowej Rady Sądownictwa, sposobu funkcjonowania Biura Krajowej Rady Sądownictwa, obowiązujących przepisów dotyczących funkcjonowania Krajowej Rady Sądownictwa i z tego punktu widzenia nie zawiera właściwie żadnych nowych informacji, innych od tych, które były przedstawiane w poprzednich latach. Zawiera też szereg danych o charakterze statystycznym i wydaje się, że tutaj nie ma żadnych podstaw do tego, żeby te dane w tym zakresie kwestionować.

Z tych informacji, które zostały przedstawione przez Krajową Radę Sądownictwa, zgodnie z uchwałą z 13 maja 2026 r., chciałybym zwrócić uwagę na dwie kwestie. Jedna odnosi się do informacji dotyczących sposobu rozpoznawania wniosków sędziów związanych z możliwością dalszego orzekania. Chodzi o osoby, które kończą 65. rok życia. I tutaj jeżeli przyjrzymy się bliżej tej informacji, to ona wydaje się bardzo

zaskakująca. Z danych, które zostały zawarte w informacji rocznej, wynika, że w 2025 r. zostało uwzględnionych jedynie 37 takich wniosków, a Krajowa Rada Sądownictwa odmówiła uwzględnienia tych wniosków w 66 przypadkach. Część tych spraw została już ponownie rozpoznana przez Krajową Radę Sądownictwa w obecnym składzie. Chciałybym podkreślić, że do tej chwili, a właściwie można powiedzieć, że przez miesiąc działalności Krajowej Rady Sądownictwa, Krajowa Rada Sądownictwa wyraziła już opinię pozytywną co do 45 takich wniosków, a więc jest to znacznie większa liczba niż przez cały 2025 r. Jak już powiedziałem, część tych spraw była rozpoznawana ponownie i w związku z tym mogliśmy też zapoznać się ze sposobem uzasadnienia tych odmów wyrażenia zgody na dalsze orzekanie przez sędziów.

Jest to bardzo zaskakująca lektura, dlatego że z treści uzasadnienia tych uchwał wynika, że Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że istnieje zasada, która nakazuje jedynie w wyjątkowych sytuacjach umożliwienie wyrażenia zgody na dalsze orzekanie przez sędziów, co nie znajduje w ocenie obecnie działającej KRS żadnego merytorycznego uzasadnienia. Jeżeli są spełnione wymogi formalne do wyrażenia takiej zgody, a interes wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, żeby Krajowa Rada Sądownictwa udzieliła zgody na dalsze orzekanie przez tych sędziów, którzy zbliżają się do tego kryterium wieku 65 lat, to właśnie powinna być odwrotna zasada, że te wnioski powinny być uwzględniane, bo musimy brać pod uwagę również rzeczywistą sytuację wymiaru sprawiedliwości. Wiemy, że z punktu widzenia obsady kadrowej w sądach sytuacja jest bardzo zła, dlatego że ok. 1 tys. etatów jest w ogóle nieobsadzonych, i przyjęcie takiej strategii, że nie daje się możliwości dalszego orzekania przez doświadczonych sędziów, jest bardzo zaskakująca i trudno tego rodzaju stanowisko uznać za uzasadnione.

Natomiast jeżeli chodzi o inne kwestie związane z działalnością Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r., to one dotyczą również stanowisk, które przyjmowała Krajowa Rada Sądownictwa, oraz opiniowania aktów prawnych, które zostały przedstawione Krajowej Radzie Sądownictwa do zaopiniowania. Tutaj problem jest znacznie bardziej złożony. W ocenie obecnej Krajowej Rady Sądownictwa ocena merytoryczna tych stanowisk i uchwał wymaga ponownej analizy przez Krajową Radę Sądownictwa. Został powołany zespół złożony z siedmiu członków Krajowej Rady Sądownictwa, który tą kwestią będzie się zajmował i szczegółowo będzie ją badał. Natomiast na ten moment mogę powiedzieć, że dwukrotnie Krajowa Rada Sądownictwa wyraziła takie stanowisko, że tych stanowisk i ocen projektów aktów prawnych, których dokonała Krajowa Rada Sądownictwa w 2025 r., nie podziela ani nie przyjmuje za własne. Stanowisko takie wyraziło Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa 29 czerwca tego roku. Znalazło to wyraz również w uchwale z 10 lipca tego roku, w której Krajowa Rada Sądow-

Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa Dariusz Rudolf Zawistowski

nictwa odniosła się do kwestii opinii Krajowej Rady Sądownictwa z 10 grudnia 2025 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018–2025.

Jest to rzeczywiście kwestia o dużej wadze, dlatego że mamy szereg przykładów związanych z orzecnictwem sądów polskich i sądów międzynarodowych, z których wynika, że sposób postępowania przez Krajową Radę Sądownictwa, funkcjonującą od 2018 r. do maja tego roku, spowodował wadliwość postępowań nominacyjnych, co przekłada się na podważenie pewności prawa obywateli co do tego, czy te orzeczenia, które zostaną wydane z udziałem sędziów powołanych z udziałem KRS utworzonej po 2018 r., mogą funkcjonować w obrocie prawnym. Ta kwestia wymaga w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa podjęcia działań naprawczych, które tę kwestię w sposób zgodny ze standardami konstytucyjnymi uregulują. Stąd to stanowisko, o którym przed chwilą powiedziałem.

Chciałbym również przypomnieć, że ten problem, o którym mówimy, został dostrzeżony przez Sejm, który w uchwale z 20 grudnia 2023 r. zwrócił uwagę, że te uchwały dotyczące wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa podjęte przez Sejm w 2018 r., 2021 r. i 2022 r. zostały podjęte z rażącym naruszeniem konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Skutkiem ich podjęcia było ukształtowanie składu Krajowej Rady Sądownictwa w sposób sprzeczny z konstytucją, Traktatem o Unii Europejskiej oraz Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W konsekwencji doprowadziło to do utraty zdolności realizacji przez tak utworzoną Krajową Radę Sądownictwa jej konstytucyjnych funkcji i zadań, w tym w szczególności zdolności do stania na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów. A przypominam, że to jest podstawowy obowiązek Krajowej Rady Sądownictwa, który został wprost wyrażony w konstytucji. Zatem taki stan, w którym Krajowa Rada Sądownictwa nie może realizować tego wynikającego z konstytucji obowiązku w związku z tym, że wybór Krajowej Rady Sądownictwa został dokonany w sposób niezgodny z przepisami konstytucji, stanowi bardzo poważną kwestię o charakterze ustrojowym. Jest to poważny problem do rozstrzygnięcia.

Chciałbym podkreślić, że waga tego problemu została nawet wyrażona wyraźnie w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które zapadły wczoraj w sprawach C-748/23 i w połączonych sprawach, m.in. o sygnaturze C-96/24. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zwrócił uwagę, że sama wadliwość procesu nominacyjnego sędziów może prowadzić do takiej sytuacji, że zostanie podważony standard wymagany dla sądu ustanowionego ustawą, w związku z czym może to rodzić bardzo

poważne konsekwencje, o których już wcześniej mówiłem. Z tych wyroków wynika również, że to prawo do sądu ustanowionego ustawą w sposób ewidentny obejmuje sam proces wyboru Krajowej Rady Sądownictwa, a więc wadliwość tego postępowania nominacyjnego przekłada się na możliwość wypełnienia przez Krajową Radę Sądownictwa tego standardu, który jest wymagany zarówno przez przepisy traktatowe, Kartę Praw Podstawowych, jak i przepisy naszej konstytucji. Sam wymóg odnoszący się do sądu bezstronnego, niezawisłego i ustanowionego ustawą jest jakby wartością uznawaną za wartość samą w sobie, ale ona ma podstawowe funkcje związane też z zapewnieniem obywatelom prawa do niezależnego sądu i możliwości realizowania ich konstytucyjnych uprawnień w tym zakresie.

To są takie podstawowe uwagi dotyczące tego sprawozdania, o którym mówiłem. Chciałbym jeszcze podkreślić, że z przedstawionej m.in. Sejmowi informacji wynika, że w 2025 r. zostało przeprowadzonych zaledwie 50 postępowań nominacyjnych na wolne stanowiska sędziowskie, a więc z perspektywy potrzeb sądownictwa jest bardzo mała liczba tych spraw. Obecnie możemy się spodziewać, że tych postępowań nominacyjnych prowadzonych przez Krajową Radę Sądownictwa będzie znacznie więcej. Na ten moment jest już ogłoszonych ponad 100 obwieszczeń o wolnych stanowiskach sędziowskich. Dzisiaj otrzymałem informację, że na podstawie tego pierwszego obwieszczenia ministra sprawiedliwości mamy już zgłoszenie do jednego konkursu z Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, a to jest pewien sygnał, że prawdopodobnie we wrześniu Krajowa Rada Sądownictwa będzie mogła przystąpić do zrealizowania wielu postępowań nominacyjnych, na które czekają wszyscy sędziowie w Polsce.

Tak że to może tyle, jeżeli chodzi o takie moje podstawowe uwagi, pani marszałek, odnośnie do tej informacji, która została przekazana Sejmowi w formie pisemnej.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję panu przewodniczącemu.

Proszę pana posła Macieja Tomczykiewicza o przedstawienie sprawozdania komisji.

Zapraszam, panie pośle.

Poseł Sprawozdawca Maciej Tomczykiewicz:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Posłowie! Na posiedzeniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka mieliśmy okazję wysłuchać sprawozdania i referatu na jego temat. Niestety część dyskusji, z którą mieliśmy do czynienia, głosy niektórych posłów nie dotyczyły okresu, którego dotyczyło sprawozdanie. Oczywiście pojawiły się głosy dotyczące bieżącej sytuacji i zmian, które zaszły w Krajowej Radzie Sądownictwa.

Posel Sprawozdawca Maciej Tomczykiewicz

Natomiast przechodząc do meritum, czyli tego, co było przedmiotem naszej pracy, należy powiedzieć, że posłowie zadawali pytania m.in. dotyczące nieprawidłowości, które miały miejsce w Krajowej Radzie Sądownictwa w 2025 r. Tych nieprawidłowości było dużo. Dużym zainteresowaniem posłów cieszyła się kwestia wydawania przez Krajową Radę Sądownictwa zgód na dalsze orzekanie przez sędziów, którzy osiągnęli pewien wiek. Z informacji, jakich nam udzielono, wynikało, że we wszystkich tych przypadkach, gdzie nie udzielono zgody na dalsze orzekanie, nie powzięto żadnych istotnych informacji na temat stanu zdrowia. Podejmowane wtedy przez nieprawidłowo obsadzoną Krajową Radę Sądownictwa decyzje były decyzjami tylko i wyłącznie politycznymi, nastawionymi na szykanowanie sędziów, którzy nie chcieli przypodobać się poprzedniej władzy, Prawu i Sprawiedliwości, prezydentowi i ich wizji sądownictwa i świata.

Stąd chciałbym wyrazić wielką nadzieję, że teraz, po zmianach i po obsadzeniu Krajowej Rady Sądownictwa w sposób prawidłowy, zgodny z konstytucją, ustawą i prawem międzynarodowym Krajowa Rada Sądownictwa w tym zakresie, w którym jest władna, uchyli złe decyzje i naprawi wszystkie błędy popełnione przez nieprawidłowo obsadzoną Krajową Radę Sądownictwa oraz że jej, mam nadzieję, intensywne działania doprowadzą do przyspieszenia postępowań, dobrego obsadzenia sądów wyższych instancji i prawidłowych, rzetelnych procesów awansowych. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję panu posłowi.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszego do głosu zapraszam pana posła Sebastiana Kaletę. Nie widzę.

Zapraszam pana posła Krystiana Łuczaka.

Posel Krystian Łuczak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu Koalicji Obywatelskiej w sprawie informacji o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r.

Przedmiotem dzisiejszej debaty jest informacja o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r., a więc dokument o charakterze sprawozdawczym, którego sporządzenie wynika z obowiązku określonego w art. 4 ustawy o Krajowej Radzie Sądownic-

twa. Zgodnie z ustawą rada przedstawia taki dokument do końca maja danego roku i opisuje w nim swoją działalność w roku poprzednim. Należy podkreślić, że rozpatrywany dokument został przyjęty uchwałą Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 maja 2026 r., natomiast nowy skład, 15 sędziów członków KRS, został wybrany przez Sejm 15 maja 2026 r. Z oczywistych względów obecna rada nie mogła uczestniczyć w przygotowaniu tego sprawozdania ani przeprowadzić jego pełnej merytorycznej weryfikacji przed ustawowym terminem jego przekazania.

Zaskakujący jest fakt, że do informacji o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r. dołączono dwa odrębne opracowania, sporządzone już w 2026 r.: opinię dotyczącą projektu ustawy wniesionego przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz aneks zawierający materiały przygotowane na podstawie danych zgromadzonych do maja 2026 r. Dokumenty te nie odnoszą się do działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r. i nie stanowią elementu sprawozdania za okres objęty informacją.

Zastanawiające są także dane dotyczące rozpoznawania wniosków o możliwość dalszego orzekania przez sędziów po ukończeniu przez nich 65. roku życia. W 2025 r. udzielono zgody na dalsze orzekanie przez 37 sędziów, a odmówiono 66 osobom. Po dokonaniu ponownej analizy wniosków przez nową radę nie dopatrzone zostały merytorycznych podstaw do udzielenia tych odmów. Dodatkowo zadziwia fakt, że aktualna rada rozpatrzyła przez zaledwie 2 tygodnie czerwca porównywalną liczbę wniosków składanych przez sędziów po 65. roku życia do liczby wniosków rozpatrywanych przez poprzednią KRS przez cały 2025 r.

Podkreślić też należy, że już na pierwszym posiedzeniu nowej KRS w dniu 11 czerwca 2026 r. przyjęto uchwałę, w której stwierdzono, że organ funkcjonujący w latach 2018–2026 nie stanowił reprezentacji środowiska sędziowskiego w rozumieniu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a sposób jego ukształtowania nie odpowiadał standardom ani wymogom konstytucyjnym. Należy przypomnieć, że Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w uchwale z dnia 20 grudnia 2023 r. w sprawie usunięcia skutków kryzysu konstytucyjnego w kontekście pozycji ustrojowej oraz funkcji Krajowej Rady Sądownictwa w demokratycznym państwie prawnym wskazał, że sposób ukształtowania poprzedniej KRS nastąpił z rażącym naruszeniem konstytucji, co uniemożliwiało temu organowi prawidłowe wykonywanie jego ustrojowych funkcji polegających przede wszystkim na staniu na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

Zmiana składu Krajowej Rady Sądownictwa w maju 2026 r. stanowiła zatem element procesu odbudowy konstytucyjnych standardów funkcjonowania tego organu. Obecna rada rozpoczęła wykonywanie swoich obowiązków od jednoznacznego określenia swojej pozycji ustrojowej oraz zapowiedzi ponownej analizy stanowisk przyjmowanych przez poprzedni skład.

Przedłożona Sejmowi informacja stanowi ustawowo wymagane sprawozdanie z działalności Krajowej

Posel Krystian Łuczak

Rady Sądownictwa w 2025 r., ale jej rozpatrzenie nie oznacza akceptacji wszystkich stanowisk wyrażonych przez poprzedni skład rady, tym bardziej że sama obecna KRS wyraźnie wskazuje, że nie uznaje ich za własne i podda je ponownej merytorycznej ocenie. Działania obecnej Krajowej Rady Sądownictwa zmierzają do przywrócenia pełnej zgodności funkcjonowania tego konstytucyjnego organu z zasadami państwa prawa, konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejskimi standardami niezależności sądownictwa. Właśnie takie podejście najlepiej odpowiada zasadzie ciągłości działania organów państwa przy jednoczesnym poszanowaniu standardów konstytucyjnych oraz odpowiedzialności za odbudowę zaufania obywateli do wymiaru sprawiedliwości.

Klub będzie opiniował informację za rok 2025 negatywnie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Michała Pyrzyka, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Posel Michał Pyrzyk:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Należy na początku przypomnieć, że Krajowa Rada Sądownictwa składająca to sprawozdanie, przedstawiająca je tutaj, w Wysokiej Izbie, jest radą nową, mającą nowo wybranych przedstawicieli środowiska sędziowskiego i nowego przewodniczącego, a informacja obejmuje okres sprawozdawczy, kiedy rada działała jeszcze w ubiegłym roku w poprzednim składzie.

Mówię i przypominam o tym celowo, ponieważ w czasie poprzednich rządów doszło do skrajnego upolitycznienia tego naczelnego organu państwa, głównie z powodu sposobu wyboru przedstawicieli sędziów. Sytuacja taka nie tylko zaburzała stan trójpodziału władzy, ograniczając w sposób daleko idący samodzielność władzy sądowniczej, ale nasuwała wątpliwości co do niezawisłości i bezstronności pewnej grupy sędziów powołanych na urząd po wniosku KRS, która, tak jak wspomniałem, ukształtowana była przez jedno środowisko polityczne. Wszystko to ma swoje daleko idące konsekwencje nie tylko dla sędziów, ale przede wszystkim dla obywateli, bo wyroki w ich sprawach mogą być i są uchylane z powodu niewłaściwego składu sędziowskiego.

Przypomnę również, bo to ważne w kontekście słów wypowiedzianych przez opozycję często na tej sali czy na posiedzeniach komisji sprawiedliwości, że chcąc zapobiec dalszej demolce wymiaru sprawiedliwości, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej obecnej kadencji dwukrotnie uchwalił nowelizację ustawy o Krajo-

wej Radzie Sądownictwa. Nowe przepisy dawały prawne podstawy nie tylko do właściwego funkcjonowania, ale również do przywrócenia społecznego, a przede wszystkim środowiskowego zaufania do KRS. Przywracały środowisku sędziowskiemu pełne i niczym nieograniczone prawo wyboru swoich przedstawicieli do Krajowej Rady Sądownictwa. Niestety te potrzebne zmiany nie zostały podpisane przez dwóch prezydentów, obecnego i jego poprzednika. Nie zostały podpisane przez prezydentów, którzy uznali, że w tak mętnej wodzie złych przepisów ich środowisko polityczne pływa i czuje się najlepiej.

Dlatego pozostając w stanie prawnym tych niedobrych przepisów, zaapelowaliśmy jako Sejm Rzeczypospolitej Polskiej do wszystkich sędziów o udział w procesie wyłaniania kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa i wskazanie swoich przedstawicieli, którzy reprezentują wszystkie rodzaje sądów i wszystkie szczeble sądownictwa. Odpowiedź i aktywność środowiska sędziowskiego w tym przedmiocie, za którą należy jeszcze raz podziękować, na pewno w części przywróciła konstytucyjne standardy wyboru. Jednocześnie Sejm w tej uchwale zapewnił, że w obliczu kształtowania nowej Krajowej Rady Sądownictwa na podstawie niestety tych starych przepisów – dlatego starych, powiedziałem o tym wcześniej – nie wejdzie w buty PiS-u i w swych decyzjach uwzględni wskazania dokonane przez polskich sędziów w wyborach powszechnych i transparentnych przy uwzględnieniu wymogów konstytucyjnych co do składu KRS i oczywiście ograniczeń wynikających z obowiązującej ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Te słowa znalazły potwierdzenie w późniejszych decyzjach i jako Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uszanowaliśmy wybór środowiska sędziowskiego, a zapewnił on także reprezentację w Krajowej Radzie Sądownictwa, tak jak powiedziałem wcześniej, przedstawicieli sądów różnych szczebli i różnych rodzajów, w tym sądów powszechnych, administracyjnych i wojskowych. Ale przede wszystkim w tej piętnastce sędziowskiej, poza dwoma totalnymi outsiderami zaproponowanymi, a jakże, przez kluby opozycyjne, znaleźli się sędziowie posiadający największy autorytet i cieszący się największym uznaniem i poszanowaniem w swoim środowisku.

Mając na uwadze powyższe, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe wyraża głęboką nadzieję, wręcz przekonanie, że Krajowa Rada Sądownictwa działająca już w nowym składzie wpisze się swym działaniem w proces przywracania standardów demokratycznego państwa prawa w Polsce i będzie w pełni samodzielnie i skutecznie mogła stać na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziowskiej, a w konsekwencji, co jest na pewno najważniejsze dla Polek i Polaków, bezstronności sądów, a co za tym idzie, pewności i niepodważalności orzeczeń sądowych. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Krzysztof Bosak)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Poseł Witold Tumanowicz, Konfederacja.
Proszę bardzo.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Najpierw trochę o tym, co jest w samej informacji z działalności Krajowej Rady Sądownictwa za 2025 r. Jest pokazany zakres jej ustawowych zadań – od opiniowania projektów ustaw, przez postępowania nominacyjne, po działania związane z ochroną niezależności sądów i niezawisłości sędziów. W ciągu roku rada, jak mówi, przedstawiła prezydentowi wnioski o powołanie 429 osób na stanowiska sędziowskie i asesorskie. Dokument zwraca również uwagę na problemy kadrowe w wymiarze sprawiedliwości – braki sędziów, asesorów i pracowników sądów, co przekłada się na przewlekłość postępowań, a to właśnie z tym problemem na co dzień mierzą się zwykli obywatele.

Natomiast nie sposób pominąć całej hipokryzji wokół samej Krajowej Rady Sądownictwa, ponieważ ten nieustający spektakl polegający na przerzucaniu się oskarżeniami o niekonstytucyjność, o to, czy w ogóle cała rada jest słusznie powołana bądź też czy w ogóle ma prawo do tego, aby funkcjonować, jest sporem, który już trwa od lat.

Co więcej, ci sami ludzie, obecnie rządzący z koalicji, którzy oskarżali o to, że ustawa o KRS jest niekonstytucyjna, nazywali nawet KRS neo-KRS, w tym momencie KRS jest z nowym składem, powołali właśnie ten nowy skład na podstawie dokładnie tej samej ustawy. I jak mają obywatele wierzyć w to, że te instytucje są legalnie powołane albo w ogóle mieć zaufanie do instytucji publicznych, jeśli tak naprawdę ich legalność jest traktowana jako spór polityczny? W zależności od tego, kto aktualnie rządzi, kto aktualnie powołał dany skład, uważa się, że dana instytucja jest legalnie powołana i legalnie może rządzić, a drudzy będą oczywiście to krytykować i będziemy zaraz o tym także tutaj dyskutować.

Dlatego my jako Konfederacja uważamy, że Polska potrzebuje nie kolejnych doraźnych zmian ani dalszego pogłębiania konfliktu, lecz konstytucyjnego resetu, tak aby przywrócić zaufanie obywateli do wszystkich instytucji konstytucyjnych, w tym także do KRS. Nie da się tego osiągnąć bez zgody wszystkich, całej sceny politycznej. Trzeba byłoby zakończyć ten spór, ale ten spór się opłaca. Opłaca się i jednym, i drugim. Co więc można byłoby zrobić? Głównie zależy to od obywateli, jeśli dadzą szansę na to, aby w przyszłym Sejmie powołać taką większość konstytucyjną do tego, aby rzeczywiście ponad podziałami móc naprawić ten system, móc naprawdę przywrócić zaufanie do instytucji, które są potrzebne, bo ostatecznie, jak wskazane jest w tejże informacji, to obywatele korzystają z prawa do sądu, ko-

rzystają z systemu sądownictwa i widzą doskonale, jak długo muszą czekać na postępowania, jak niepewne są niektóre wyroki, ponieważ można zakwestionować sędziego, że nie został powołany w sposób odpowiedni, legalny.

Wszystkie te rzeczy odbijają się na codziennym życiu obywateli, przedsiębiorców, wszystkich tych, którzy oczekują pewnego prawa i pewnego wyroku oraz szybkiego i sprawnego procesu. Tego nie otrzymują, natomiast otrzymują w zamian za to co rusz spory, i to spory, które zamieniają się w groteskę i hipokryzję.

Dlatego jako klub Konfederacji uważamy, że ta informacja nie ma znaczenia, bo póki nie będziemy mieli naprawy całego systemu, nie będziemy mieli przywrócenia zaufania do tych instytucji, to problemy będą się pogłębiać. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Pan poseł Sławomir Ćwik, klub Centrum.
Proszę bardzo.

Poseł Sławomir Ćwik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Przewodniczący! Chciałem przedstawić stanowisko klubu Centrum odnośnie do przedstawionego sprawozdania Krajowej Rady Sądownictwa za 2025 r.

Oczywiście trzeba tutaj zaznaczyć na wstępie, że nowa Krajowa Rada Sądownictwa przedstawia, co prawda sprawozdanie, ale sprawozdanie za ubiegły rok przygotowane przez poprzednią przewodniczącą Krajowej Rady Sądownictwa.

Oczywiście odnosząc się do funkcjonowania KRS-u w 2025 r., musimy zaznaczyć, że był to skład powołany w oparciu o ustawę z 2017 r., nowelizację, która skrajnie upolityczniała wybór członków Krajowej Rady Sądownictwa, oddając decyzję o wyborze przedstawicieli środowiska sędziowskiego w ręce większości sejmowej, co spowodowało, że niewątpliwie Krajowa Rada Sądownictwa w poprzedniej kadencji była skrajnie upolityczniona, że mamy w związku z tym problemy związane z tym, że w ostatnich dniach Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że konkursy przeprowadzone przez taki skład KRS-u mogą budzić wątpliwości co do prawidłowości ich przeprowadzenia, a więc także całego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości w Polsce.

Jeśli chodzi o ocenę pracy rady w 2025 r., to zaznaczyć należy, że co prawda rada nie była przeciążona, ponieważ nie były ogłaszane nowe konkursy, a mimo to nie zostały załatwione wszystkie sprawy z poprzednich okresów i niektóre z konkursów nie zostały dokończone, nie zostały przeprowadzone do końca.

Jeśli chodzi o zachowanie przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r., to wielokrotnie mogliśmy zaobserwować, że zachowywała się ona

Posel Sławomir Ćwik

raczej jak czynny polityk związany z jedną określoną partią polityczną, a nie jak przewodnicząca Krajowej Rady Sądownictwa, która powinna być organem niezależnym od bieżącej polityki. Jako przykład wystarczy zacytować zdanie z podsumowania sprawozdania sporządzonego przez poprzednią przewodniczącą. Mianowicie możemy przeczytać, że kryzys wymiaru sprawiedliwości ma charakter systemowy, wielowymiarowy – z tym zdaniem moglibyśmy się zgodzić. A następnie: od historycznych wad nominacji sprzed 2018 r. – to sformułowanie jest już całkowicie niezrozumiałe i stricte polityczne – przez niekonstytucyjne kwestionowanie statusu sędziów po 2017 r., aż po masowe represje wobec sędziów i KRS od grudnia 2023 r. Nie wiem, na czym miałyby polegać masowe represje wobec sędziów i KRS-u po grudniu 2023 r. Te sformułowania są kompletnie niezrozumiałe. To oczywiście też oznacza, że biorąc pod uwagę te aspekty, klub Centrum nie może pozytywnie zaopiniować tego sprawozdania i należy zaopiniować je negatywnie.

Odniosę się zaś jeszcze do pracy poszczególnych członków Krajowej Rady Sądownictwa. Sejm bieżącej kadencji nie miał oczywiście wpływu na wybór członków wybieranych jeszcze przez Sejm poprzedniej kadencji spośród sędziów, ale jedynie sędziów wskazanych przez jeden klub polityczny, a nie poprzez całe środowisko sędziowskie. Biorąc jednak pod uwagę, że polskie społeczeństwo w wielu demonstracjach demonstrowało i apelowało o zmiany w Krajowej Radzie Sądownictwa, oczekiwałam od przedstawicieli Sejmu wybranych do Krajowej Rady Sądownictwa najwyższych standardów pracy w Krajowej Radzie Sądownictwa. Z tego względu także należy negatywnie ocenić zachowanie tych przedstawicieli, którzy tych standardów nie dochowali. Natomiast jako wzór pracy w Krajowej Radzie Sądownictwa chciałbym postawić posła Tomasza Zimocha, który z tego, co miałem okazję zobaczyć, jest osobą naprawdę w pełni zaangażowaną w pracę w Krajowej Radzie Sądownictwa. Jak możecie też państwo zobaczyć, tylko on z wybranych przedstawicieli Sejmu do KRS-u jest dzisiaj obecny i bierze udział w pracach nad sprawozdaniem (*Dzwonek*) rady. Dziękuję.

(Posel Witold Tumanowicz: Tak wybraliście.)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Pan poseł Sebastian Kaleta, klub PiS.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Sebastian Kaleta:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! To sprawozdanie jest omawiane w momencie, można powiedzieć, przejściowym w funkcjonowaniu Krajowej Rady Są-

downictwa. Z jednej strony omawiamy rok zeszły, z drugiej strony Sejm przedstawia i omawia to w oparciu o oświadczenie wygłoszone przez przewodniczącą Krajowej Rady Sądownictwa nowej kadencji. Można powiedzieć, że pewna sprzeczność zachodzi z tego powodu, że do niedawna Krajowa Rada Sądownictwa w tej Izbie przez aktualną większość parlamentarną traktowana była jako neo-KRS. Wszelkie decyzje tego organu podejmowane do niedawna w kształcie personalnym ukształtowanym przez Sejm poprzedniej kadencji były traktowane jako decyzje nielegalne, niepraworządne. Ustawy się nie zmieniły. Tak jak poprzednia większość parlamentarna wskazała na podstawie ustawy sędziowską część Krajowej Rady Sądownictwa, tak i ta większość parlamentarna tego dokonała, tylko doszło do jakiegoś cudownego, olśniewającego uzdrowienia Krajowej Rady Sądownictwa, bo boski dotyk Donalda Tuska nadał cechy praworządności temu organowi. To pokazuje w jakiej schizofrenii żyje aktualna koalicja rządowa i jak bardzo oszukiwała miliony Polaków, biorąc ich na zakładników, tworząc chaos w sądownictwie, we współpracy z kastą, czyli częścią środowiska sędziowskiego, która nie uznaje możliwości innej organizacji sądownictwa czy wymiaru sprawiedliwości niż taka, którą sami oni uznają i wybierają.

Ta wasza postawa od wielu lat niszczy polskie sądownictwo. Polacy, oczekując rozstrzygnięcia ich sporów w sądach, nie wiedzą do końca, czy jakiegokolwiek orzeczenie, w jedną czy drugą stronę, się ostanie, bo np. sędzia się nie spodoba innym sędziom. To rodzi naprawdę katastrofalne skutki w wielu sprawach. Przecież obserwujemy, że ta środowiskowa zawiść jednych sędziów przeciwko drugim, w szczególności zawiść tych kaściarzy, prowadzi np. do tego, że są uchylane wyroki morderców. Chodzi o sprawy, co do których naprawdę w wielu przypadkach mówimy o bardzo groźnych przestępstwach i groźnych przestępcach, którzy nie powinni wychodzić z więzień, a ich wyroki są nagle uchylane, bo się nie podobał sędzia w składzie. Teraz już jest wszystko dobrze, mimo że jest w oparciu o te same przepisy. To pokazuje, jak przedmiotowo aktualna większość traktuje całe państwo. Krajowa Rada Sądownictwa stała się dla tej koalicji i sojuszniczej grupy sędziów po prostu politycznym łupem. Wygłaszane przez aktualny skład Krajowej Rady Sądownictwa hasła o tym, że najważniejszym zadaniem jest teraz, żeby sędziów ze stanu spoczynku z powrotem zaciągnąć do sądów, że to jest zadanie dla Krajowej Rady Sądownictwa... Polskie Sądownictwo bardziej wymaga tego, żeby sędziowie, którzy mają epizody czy rozpoczynali swoje kariery zawodowe w latach komunistycznych, bezwzględnie byli już w stanie spoczynku. Zresztą osobiście uważam, że część z nich w ogóle tego stanu spoczynku powinna być pozbawiona za to, jak bezprawnie funkcjonują jako sędziowie, kwestionując status innych sędziów. Bo przypominam, że zgodnie z ciągle obowiązującymi przepisami – te przepisy nie zostały uchylone – kwestionowanie statusu jednego sędziego

Posel Sebastian Kaleta

przez drugiego powinno kończyć się bezwzględną karą usunięcia z zawodu.

Jako że te przepisy obowiązują, uważam, że w przyszłości one znajdą zastosowanie, kiedy już w Polsce prawo będzie realnie obowiązywać. I mam pewną uwagę do tych członków Krajowej Rady Sądownictwa, którzy teraz snują plany o uchylaniu uchwał poprzedniej Krajowej Rady Sądownictwa, bo w tym zakresie prezydium już wydaje jakieś opinie czy rekomendacje. Pragnę wskazać, że działalność członków KRS-u polegającą na kwestionowaniu poprzez działania w tym organie statusu innych sędziów również taką sankcją dyscyplinarną się w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy powinna zakończyć. A więc niestety obserwujemy schizofreniczny obraz koalicji rządowej, która z sądownictwa uczyniła sobie swoją polityczną pałkę w sporze politycznym, a polskie społeczeństwo, polskie państwo przez lata tylko na tym traci. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Demokracja Bezpośrednia.

Proszę bardzo.

Posel Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedłożona informacja Krajowej Rady Sądownictwa nie daje podstaw do pozytywnej oceny jej działalności za rok 2025 r. Najbardziej wymowny jest podstawowy miernik sprawności postępowań nominacyjnych. Plan zakładał średnio 88 dni na ocenę kandydata. Wykonanie wynosiło ponad 217 dni, niemal 2,5 raza więcej. Jednocześnie wykorzystano prawie cały plan wydatków. Dlatego pytam: Dlaczego mimo zapewnionych środków procedury trwały tak długo? Kto odpowiada za niewykonanie miernika? Jaki jest konkretny plan naprawczy? W którym roku KRS osiągnie zakładane 88 dni? W informacji takiego planu nie ma. Nie ma harmonogramu, wskazanych osób odpowiedzialnych ani etapów ograniczania zaległości.

Komisja sejmowa również ograniczyła się do zapoznania z dokumentem i nie przedstawiła żadnych zaleceń naprawczych. Otrzymujemy liczbę posiedzeń, uchwał, kandydatów i pism, ale nie otrzymujemy odpowiedzi, jaka była jakość działania rady. KRS podaje, że wpłynęły 5954 pisma w ramach skarg i wniosków, a komisja do spraw skarg rozpatrzyła 138 pism. Nie dowiadujemy się jednak, ile skarg było zasadnych, ile doprowadziło do interwencji, ile spraw zakończyło się w terminie, czy sytuacja obywateli rzeczywiście się poprawiła. Tak samo w postępowaniach nominacyjnych brakuje mierników jakości,

przejrzystości kryteriów oraz informacji o rzeczywistych skutkach odwołań od uchwał. Sprawozdanie powinno być dokumentem kontrolnym, tymczasem część statystyczna została połączona z obszerną, polityczno-prawną polemiką obejmującą nawet wydarzenia z 2026 r. Zamiast rzetelnego rozliczenia efektywności otrzymujemy kolejny głos w sporze, który od lat paraliżuje wymiar sprawiedliwości, podważa zaufanie obywateli i pozwala każdej stronie kwestionować legalność strony przeciwnej.

Ten polityczny klincz trzeba wreszcie przeciąć. Art. 4 konstytucji stanowi, że władza zwierzchnia należy do narodu, który sprawuje ją przez swoich przedstawicieli lub bezpośrednio. Dlatego proponuję zmianę konstytucji i zapisanie wprost, że 15 sędziów członków KRS wybierają obywatele w wyborach powszechnych, równych, bezpośrednich i tajnych – spośród sędziów wskazanych w art. 187. Wtedy Komisja Wenecka, KOD czy TSUE mogłyby oceniać szczególne procedury, ale nikt nie mógłby uczciwie twierdzić, że sędziów do KRS wybrała jedna partia albo zamknięta korporacja zawodowa. Mandat pochodziłby bezpośrednio od narodu, a nie od chwilowej większości sejmowej. Dlatego negatywnie oceniam przedstawioną informację (*Dzwonek*) i wzywam do rozpoczęcia prac nad rozwiązaniem, które przywróci obywatelom zaufanie do wymiaru sprawiedliwości. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Tomasza Zimocha.

Posel Tomasz Zimoch:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szkoda, że nie ma już posła Sebastiana Kalety, bo usłyszałby, że na szczęście nie ma już krajowej rady swoich. Bo była. Dam tylko trzy przykłady właśnie z 2025 r. Oto postępowanie konkursowe do Sądu Apelacyjnego w Krakowie Jędrzeja Dessoulavy-Słowińskiego. Sędzia ten powołany został na stanowisko sędziego sądu okręgowego 11 października 2021 r. Minęło półtora roku i zgłosił już swoją kandydaturę na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego. Wizytator nie miał wątpliwości, iż kandydatura zgłoszona jest przedwcześnie. Podkreślił, że nie można kategorycznie stwierdzić, że podoła obowiązkowi sędziowskim wynikającym z pracy w sądzie odwoławczym, właśnie na poziomie sądu apelacyjnego. Dodał, że w związku z testem przeprowadzonym przez Sąd Najwyższy dotyczącym przebiegu drogi zawodowej opiniowanego oraz wpływu na nią osób powiązanych z władzą polityczną, a także sprawowaniem przez niego funkcji zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, kandydowanie na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego może stanowić poważne zagrożenie dla stabilności orzecznictwa.

Posel Tomasz Zimoch

Wizytator nie rekomendował tego kandydata, zabrakło koniecznej opinii kolegium sądu, a mimo to KRS podjęła korzystną uchwałę dla tego sędziego.

Przyjrzyjmy się uchwale z 9 października 2025 r., choć najpierw właściwie trzeba wspomnieć, co działo się miesiąc wcześniej. Oto we wrześniu 2025 r. rada nie wyraziła zgody na dalsze pełnienie służby sędziowskiej przez Jerzego Daniluka z Sądu Apelacyjnego w Lublinie. Ale uchwała nie została w ogóle sporządzona. I w tym przypadku jest potwierdzenie, że KRS przybrała po raz kolejny nazwę: krajowa rada swoich. Oto wbrew przepisom, wbrew regulaminowi na kolejnym posiedzeniu rady powtórzono głosowanie na wniosek sędzi Ireny Bochniak. I tym razem zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska już wyrażono. Dobrym znajomym, przychylnym poprzedniej ekipie rządzących, krzywdy zrobić nie można było. Wobec innych, zwłaszcza tych, co nie bali się sprzeciwić niszczeniu wymiaru sprawiedliwości, rada działała zupełnie inaczej.

Oto sędzia Andrzej Znak złożył w 2024 r. oświadczenie woli dalszego zajmowania stanowiska. Trafiło do rady w ustawowym terminie. W 2025 r. zespół zajmujący się tą sprawą rekomendował radzie wyrażenie zgody na dalszą służbę sędziowską. Ale przewodnicząca zespołu, znowu pani sędzia Irena Bochniak, uznała inaczej. Uchwały nie podjęto, prośbę odrzucono, twierdząc wbrew faktom, że oświadczenie sędziego nie wpłynęło do rady. W tym przypadku nowy już skład rady naprawił kilkanaście dni temu błąd. Sędzia Andrzej Znak zgodnie ze swoim oświadczeniem będzie dalej sędzią. To dobry znak. Krajowa Rada Sądownictwa, mam nadzieję, nie będzie już nigdy krajową radą swoich. Nie ma już przewodniczącej, która stała się politykiem, a zapomniała, że powinna być sędzią. To dobry znak także dlatego, że Krajowa Rada Sądownictwa będzie rzeczywiście stała na straży niezawisłości sędziów i niezależności sądów. Za rok – jestem przekonany – sprawozdanie o działalności rady w 2026 r. przekona o tym wszystkich posłów. (Oklaski)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Nim przejdziemy do pytań, chcę przywitać gości, którzy dzisiaj przysłuchują się obradom Sejmu, a mianowicie goszczących w Sejmie na zaproszenie pana posła Łukasza Ściebiorowskiego pana Maksymiliana z Mysłowic, zwycięzcę specjalnej aukcji na rzecz WOŚP, oraz towarzyszącego mu pana Jakuba z Warszawy. Witamy panów bardzo serdecznie.

Przechodzimy do pytań.

Określam czas pytań na 1 minutę.

Zaczyna pan poseł Witold Tumanowicz.

Posel Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W informacji wskazano na narastające braki kadrowe w sądach, obejmujące zarówno nieobsadzone stanowiska sędziowskie, jak i niedobory wśród asystentów oraz pracowników administracyjnych. Jakie działania w ramach swoich ustawowych kompetencji KRS podjęła, by właśnie ograniczyć negatywne skutki braków kadrowych w sądach, wykazywane w informacji? I czy być może KRS byłaby zainteresowana tym, aby wprowadzić jakiekolwiek zmiany, proponować rozwiązania, które by usprawiły funkcjonowanie sądów, a także funkcjonowanie postępowań sądowych. Jak jest zdanie KRS-u? Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Pani poseł Bożena Lisowska.

Posel Bożena Lisowska:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Sprawozdanie KRS za 2025 r. to dokument broniący stanu, którego nie da się obronić. KRS twierdzi, że chroni niezawisłość, ale jej raport demaskuje skalę problemu. Odnotowano aż 603 naruszenia. Centralnym żądaniem rady jest uznanie niepodważalności 3218 nominacji sędziowskich po 2017 r. KRS chce w ten sposób zamknąć debatę, choć właśnie przez te nominacje uchylono już 60 orzeczeń, a obywatele tkwią w precedensowym chaosie. W praktyce postulat ten uderza w tych, którzy przed sądem szukają sprawiedliwości, i wprowadza stan permanentnej niepewności prawnej. KRS protestuje także przeciwko odwołaniu 203 prezesów i wiceprezesów sądów, że to była nadmierna ingerencja. A to była konieczność po 8 latach dewastacji pod dyktando Ziobry. (Dzwonek)

Mam pytanie: Dlaczego KRS, postulując uznanie legitymacji nominacji po 2017 r., nie przedstawiła analizy skutków 60 uchylonych z tego powodu orzeczeń? (Oklaski)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Pan poseł Jarosław Sachajko.

Posel Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałem zapytać się, jaki był średni i maksymalny czas rozpatrywania skarg oraz jaki odsetek spraw zakończono w terminie. Dlaczego takich mierników jakościowych nie

Posel Jarosław Sachajko

przedstawiono Sejmowi? Czy KRS poprze zmianę konstytucji, zgodnie z którą 15 sędziów, członków rady byłoby wybieranych bezpośrednio przez obywateli w wyborach powszechnych, równych, bezpośrednich i tajnych? Czy bezpośredni mandat pochodzący od narodu nie byłby lepszym sposobem zakończenia wieloletniego sporu niż przekazywanie prawa wyboru kolejno większości parlamentarnej albo samemu środowisku sędziowskiemu? Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Pan poseł Mirosław Orliński.

Posel Mirosław Adam Orliński:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Na wstępie pragnę powiedzieć, że to, co powiedział pan poseł Tomasz Zimoch, z którym współpracujemy w Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, gdzie odbywa się wiele debat, to są słowa, które mogą być kwintesencją tego, jak to wszystko funkcjonowało, i rzeczywiście mogą dawać nadzieję. Takie patrzanie daje nie tylko osobom związanym z prawem, które funkcjonują w środowisku prawniczym czy sędziowskim, czy w ogóle szeroko rozumianym wymiarze sprawiedliwości, ale także obywatelom nadzieję na to, że jest światło w tunelu i rzeczywiście można szukać dobrych rozwiązań.

Szanowni Państwo! To także dla nas, dla społeczeństwa – Krajowa Rada Sądownictwa jest organem konstytucyjnym zobowiązanym do stania na straży niezależności i niezawisłości sędziów. Przede wszystkim o tym musimy pamiętać, czy to debata nad sprawozdaniem, czy to debata nad tym, jak Krajowa Rada Sądownictwa ma funkcjonować. Tak że to musi być klucz do naszych rozważań i przemyśleń. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Poseł Sławomir Ćwik.
Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Sławomir Ćwik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja mam właściwie pytanie do przedstawicieli Prawa i Sprawiedliwości po tych kolejnych wypowiedziach.

Kiedy państwo kwestionujecie wybór nowej Krajowej Rady Sądownictwa w oparciu o ustawę przyjętą przez państwa większość w 2017 r., to chciałem przypomnieć, że chcieliśmy tę ustawę poprawić, chcieliśmy ją zmienić i zrobiliśmy to w Sejmie dwukrotnie. Te ustawy zostały zawetowane zarówno przez pana prezydenta Andrzeja Dudę, jak i prezydenta Karola Nawrockiego. To państwa siły polityczne uniemożliwiają naprawę Krajowej Rady Sądownictwa, aby ustawa była zgodna z konstytucją i z zasadami. Niemniej jednak, dokonując wyboru, zwróciliśmy się do środowiska sędziowskiego o to, aby wytypowało kandydatów, których wybrał Sejm. Wyjątkiem były tylko kluby Prawa i Sprawiedliwości i Konfederacji, które zgłosiły państwo kandydatów, którzy uzyskali minimalne poparcie środowiska sędziowskiego. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Pani poseł Klaudia Jachira.

Posel Klaudia Jachira:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja przysłuchuję się tej debacie i tak się zastanawiam, co z tego wszystkiego rozumiemy Polki i Polacy, obywatelki i obywatele. Bo mam takie wrażenie i niestety smutną refleksję, że ten raport Krajowej Rady Sądownictwa niestety pogłębia chaos i nie sprawia, że jesteśmy bliżej obniżenia poziomu emocji, braku polityki w tak ważnym organie. Zastanawiam się, gdzie jest to miejsce, które jest niezmiennie i które mówi, w którą stronę powinien zmierzać KRS. Myślę sobie, że jest to właśnie orzeczenie TSUE, i najważniejsze zarzuty, które niezmiennie były zgłaszane, jak wybór sędziów przez polityków, co łamało standardy niezależności wymiaru sprawiedliwości, to, że neo-KRS bronił własnych pozycji, nie wykazywał realnej troski o niezawisłość, gdzie przewodniczącą była tak naprawdę polityczka, a nie niezależna sędzia.

Czego sobie życzę? Życzę sobie tego, aby sędzia był jak sędzia na meczu: nie grał w żadnej drużynie, nie słuchał kibiców i patrzył tylko na przepisy. (*Dzwonek*) Tego życzę nie tylko sobie, ale całej Izbie i całemu społeczeństwu, bo wtedy ta instytucja będzie służyć nam, obywatelkom i obywatelom.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, pani poseł.
Zapraszam przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa pana Dariusza Zawistowskiego.
Proszę bardzo, panie przewodniczący.

Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa Dariusz Rudolf Zawistowski:

Dziękuję bardzo, panie marszałku.

Zostało zasygnalizowanych kilka problemów. Wydaje mi się, że jeżeli chodzi o kwestię braków kadrowych w sądownictwie, to rzeczywiście jest to jeden z poważniejszych problemów. Dlatego że mamy w tej chwili nieobsadzonych ok. 1 tys. etatów. To jest mniej więcej 10% wszystkich stanowisk sędziowskich. Z tego punktu widzenia bardzo istotne jest to, że zostały ogłoszone konkursy na wolne stanowiska sędziowskie. To, co może zrobić KRS w tym zakresie, to jest maksymalnie szybkie przystąpienie do przeprowadzenia tych konkursów na stanowiska sędziowskie. My jesteśmy organizacyjnie do tego przygotowani. Mamy już przygotowany plan posiedzeń do końca roku, z możliwością zwiększenia liczby posiedzeń, gdyby się okazało, że wniosków dotyczących postępowań nominacyjnych jest więcej.

Z punktu widzenia sytuacji kadrowej w sądownictwie bardzo ważną kwestią jest również powołanie asesorów na stanowiska sędziowskie. W tej chwili mamy do czynienia z taką sytuacją, że ponad 200 absolwentów szkoły z Krakowa czeka na powołanie przez prezydenta na stanowiska sędziowskie. My się tą kwestią interesujemy, spotkaliśmy się z przedstawicielami asesorów i rzeczywiście trzeba podkreślić, że niezrozumiałe jest to, że tak długo trwa proces powołania tych młodych prawników, absolwentów szkoły na stanowiska asesorskie. To jest ok. 200 osób. Biorąc pod uwagę możliwości załatwiania spraw, przekłada się to tak naprawdę na tysiące spraw, które mogłyby być w ten sposób załatwione w sądach. Co ważniejsze, ci absolwenci szkoły sygnalizowali, że zgłosili swoje kandydatury w zdecydowanej większości do małych sądów. Tutaj trzeba przypomnieć, że w części sądów w Polsce obsada jest złożona z kilku sędziów, w każdym razie mniej niż 10, i pojawienie się w sądzie nawet jednego asesora oznacza radykalną poprawę, jeżeli chodzi o możliwość funkcjonowania sądu i tak naprawdę czas oczekiwania na rozstrzygnięcie spraw w tym sądzie.

A więc to są kwestie, które wprawdzie nie leżą w kompetencjach rady, ale będą na pewno przedmiotem zainteresowania rady.

Dalej. Była podnoszona kwestia wyboru do Krajowej Rady Sądownictwa w dwóch kontekstach. Po pierwsze, propozycja, żeby wyboru dokonywali obywatele albo żeby ten wybór był dokonywany w innej formie, bez zaangażowania polityków. Oczywiście to jest kwestia do dyskusji, jak miałby wyglądać docelowy model, ale zmiana modelu wymagałaby zmiany przepisów konstytucji. Obecnie obowiązująca konstytucja, wykładana w sposób zgodny ze standardami wykładni przepisów, prowadzi moim zdaniem ewidentnie do wniosku, że sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa powinni wybierać sędziowie. Ten standard, po zmianach wprowadzonych w 2018 r., obecnie nie jest zrealizowany, ale w żadnym razie nie można

się zgodzić z twierdzeniem, że wybór Krajowej Rady Sądownictwa w części sędziowskiej, który został przeprowadzony przez Sejm w maju tego roku, niczym nie różni się od wyboru dokonanego we wcześniejszym okresie. Chciałbym podkreślić, że ten wybór sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa został poprzedzony opiniowaniem kandydatów na stanowiska sędziowskie przez dużą grupę sędziów. Z informacji, które mamy na ten moment, wynika, że w tym procesie opiniowania uczestniczyło ok. 60% czynnych sędziów, a więc zdecydowana większość. W związku z tym nie można postawić znaku równości między samym trybem wyboru, niezależnie od tego, że on został dokonany faktycznie na podstawie obowiązującej ustawy, bo nie było też innej możliwości.

Chciałbym także podkreślić, że konstytucja wymaga, żeby w skład Krajowej Rady Sądownictwa wchodził przedstawiciel wszystkich szczebli sądownictwa i wszystkich rodzajów sądów. W ciągu ostatnich 8 lat ten standard konstytucyjny nie był realizowany. W tej chwili skład Krajowej Rady Sądownictwa pozwala stwierdzić, że jest tam pełna reprezentacja środowiska sędziowskiego, bo są przedstawiciele wszystkich sądów. W związku z tym w zakresie, w którym było możliwe wypełnienie tego standardu konstytucyjnego, on został zrealizowany.

Co do punktu widzenia, twierdzenia, że obecny skład Krajowej Rady Sądownictwa nie różni się, jeżeli chodzi o sposób wyboru, od dotychczasowego modelu, chciałbym jednak podkreślić, że ta różnica jest moim zdaniem ewidentna i są pewne sygnały dotyczące tego, że jest to dostrzegane. Krajowa Rada Sądownictwa będzie się starała powrócić do struktur Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa, z której została wykluczona po 2018 r. Mam jako przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa już sygnał, że zarząd, który niedawno został wybrany, Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa dostrzega potrzebę kontaktu z KRS-em i będziemy prowadzili rozmowy, które prawdopodobnie zezwolą na to, żeby przywrócić KRS do tej struktury. A to jest z punktu widzenia miernika niezależności Krajowej Rady Sądownictwa bardzo istotna kwestia.

Było również pytanie o to, w jaki sposób można by było zapewnić niezależność Krajowej Rady Sądownictwa. Wydaje się, że tutaj odpowiedź wymagałaby podkreślenia przede wszystkim, że niezależność Krajowej Rady Sądownictwa w podstawowym zakresie będzie zależała od dokonania sposobu wyboru Krajowej Rady Sądownictwa, a więc tak naprawdę spełnienia standardu konstytucyjnego, który jest w tym zakresie przewidziany. Ja już o tym częściowo powiedziałem, jeszcze raz to podkreślę: chodzi o to, że Krajowa Rada Sądownictwa ma być organem, który stanowi reprezentację wszystkich polskich sądów, i powinien być wybrany, jeżeli chodzi o część sędziowską, przez samych sędziów. To zresztą jest rozwiązanie, które jest przewidziane nie tylko w naszych przepisach ustrojowych, bo właściwie wszędzie tam, gdzie występuje krajowa rada sądownictwa – a to oczywiście jest wybór ustrojodawcy, czy decyduje się na ta-

**Przewodniczący Krajowej Rady
Sądownictwa Dariusz Rudolf Zawistowski**

kie rozwiązanie – przyjmuje się, że przynajmniej połowę składu tej rady sądownictwa powinni stanowić sędziowie wybierani przez samych sędziów. Taki przewidziano standard. Taki mechanizm jest uznawany za wymóg konieczny, żeby krajowe rady sądownictwa w tych krajach, w których funkcjonują, mogły realizować swoją podstawową funkcję, jaką jest stanie na straży niezależności sądownictwa.

Druga kwestia jest związana z dokonywaniem prawidłowo postępowania nominacyjnego sędziów. Jeszcze raz podkreślę, że w świetle tych dwóch wyroków, które zostały wydane wczoraj w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej, przyjęto, że sama wadliwość procesu nominacyjnego sędziego może być wystarczającą przesłanką do podważenia wymogu bezstronności i niezawisłości sędziego. W związku z tym prawidłowość procedury nominacyjnej ma tu fundamentalne znaczenie z punktu widzenia umożliwienia obywatelom realizacji prawa do bezstronnego i niezależnego sądu, a to jest uprawnienie konstytucyjne. Każda regulacja ustawowa, która stanowi wypełnienie norm konstytucyjnych, musi być tak skonstruowana, żeby nie był to zapis wyłącznie konstytucyjny, tylko żeby obywatele mieli realną możliwość tego rodzaju, że ich sprawy będą rozstrzygane przez sąd, który będzie spełniał standard niezależności i niezawisłości, a wizyta obywatela w sądzie nie będzie się musiała rozpoczynać od analizy, czy osoba, która została przydzielona do rozpoznania konkretnej sprawy, jest prawidłowo powołana na stanowisko sędziowskie, czy też nie. I tutaj nawiązuję również do tej kwestii, która została zasygnalizowana, tzn. problemu niepodważalności nominacji sędziowskich. Oczywiście co do zasady taka reguła powinna funkcjonować, tylko z zastrzeżeniem, że to postępowanie nominacyjne było prawidłowe. Wiemy, że tam, gdzie ono miało charakter wadliwy, prowadzi to do negatywnych konsekwencji, o których wcześniej już w dyskusji mogliśmy usłyszeć, a więc przede wszystkim tego braku pewności co do tego, czy nawet ostateczne rozstrzygnięcie sądu będzie miało charakter rzeczywiście ostateczny, czy ono nie zostanie podważone z przyczyn związanych z samą obsadą sądu. Ta kwestia w ocenie obecnej Krajowej Rady Sądownictwa musi być rozwiązana. Ona nie może zostać pozostawiona biegowi czasu, bo ta sytuacja będzie się tylko pogłębiała. Jeżeli nie zostanie to rozwiązane w odpowiedni sposób, to problem wadliwych powołań części sędziów będzie się nasilał. Przypomnę, że rośnie liczba spraw w Europejskim Trybunale Praw Człowieka, gdzie skargi były oparte wyłącznie na stwierdzeniu, że rozstrzygnięcie sprawy zostało dokonane przez sąd, który nie był prawidłowo obsadzony. Z tym wiążą się potężne konsekwencje finansowe w tym momencie, a liczba spraw czekających na rozstrzygnięcie w Europejskim Trybunale Praw Czło-

wieka będzie tylko rosła. Te odszkodowania, które będą wypłacane stronom procesu, pochodzą przecież ostatecznie z podatków obywateli. Wydaje mi się, że nikt nie jest zainteresowany tym, żeby taki stan został utrzymany. Dyskusja powinna się koncentrować na tym, w jaki sposób można ten problem rozwiązać, i to możliwie szybko, w taki sposób, żeby w końcu obywatele mieli to konstytucyjne prawo do rozstrzygnięcia ich spraw przez prawidłowo obsadzony sąd.

Natomiast jeżeli chodzi o kwestię sprawności postępowań, to oczywiście te kwestie będą przedmiotem zainteresowania Krajowej Rady Sądownictwa, dlatego że zależy nam na tym, żeby sądy funkcjonowały sprawnie, żeby obywatele nie musieli latami czekać na rozstrzygnięcie swoich procesów, z tym że Krajowa Rada Sądownictwa bezpośrednio nie ma tutaj żadnych kompetencji, które mogłyby procedury usprawnić czy przyspieszyć. Takie prace są już prowadzone w komisjach, które zostały powołane dla zreformowania np. procedury cywilnej czy procedury karnej. Tymi kwestiami zajmuje się również komisja ustrojowa sądownictwa. Natomiast oczywiście my w tych pracach będziemy chcieli brać udział, będziemy zgłaszali swoje uwagi, będziemy mieć swoje propozycje. Ta sędziowska część Krajowej Rady Sądownictwa składa się z przedstawicieli, jak już mówiłem, praktycznie wszystkich rodzajów sądów w Polsce. To nam daje też możliwość takiej obiektywnej oceny tej trudnej sytuacji, w której polskie sądownictwo się znajduje. Uważamy, że rzeczywiście potrzebna w tym zakresie jest merytoryczna dyskusja, a te prace o charakterze ustawodawczym, które mogą być prowadzone, powinny być jak najszybciej wdrożone. Mamy też taką nadzieję, że w sytuacji, w której Krajowa Rada Sądownictwa zajęłaby swoje stanowisko, będziemy mieli możliwość przekazania tych uwag również parlamentarzystom, którzy znajdują się w składzie Krajowej Rady Sądownictwa, żeby w ten sposób zwrócić uwagę na wagę tych problemów, które powinny być w szybki sposób rozstrzygnięte.

To tyle, jeżeli chodzi o moje stanowisko co do przedstawionych pytań, panie marszałku. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Czy sprawozdawca komisji poseł Marcin Tomczyk chce zabrać głos? Nie widzę pana posła.

Zamykam dyskusję*).

Stwierdzam, że Sejm zapoznał się z informacją o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 62. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dziękuję bardzo panu przewodniczącemu.

Informuję, że zgłosili się posłowie w celu ogłoszenia oświadczeń poselskich.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak

Jeśli ktoś chciałby się jeszcze dopisać, zapraszam.
Określam czas – 1 minuta.

Zaczyna poseł Roman Fritz. Nie widzę pana posła.

Zapraszam pana posła Włodzimierza Skalika.
Także nie widzę.

Pan poseł Grzegorz Lorek.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rzecznikiem praw obywatelskich została pani, która przez ostatnie lata dzielnie walczyła z prawami obywatelskimi, bronić obywateli ma teraz pani, która jest współzałożycielką skrajnie politycznej inicjatywy Wolne Sądy, broniącej sędziowskiej kasty. Konstytucji będzie bronić pani z grupy „Wejście”, która nielegalnie, wbrew konstytucji, przejęła media publicznie. W tej sprawie prokuratura wszczęła nawet śledztwo, ale Tusk zamiótł sprawę pod dywan. Przy tych dokonaniach Sylwii Gregorczyk-Abram jej wypowiedzi o konieczności odsunięcia PiS od władzy czy wzywaniu Brukseli, by zakreśliła Polsce kurek z pieniędzmi, już nie robią wrażenia. Wybraliście sobie rzeźnika praw obywatelskich (*Dzwonek*), szyderczo rechocząc Polakom prosto w twarz, ale ten się śmieje, kto się śmieje ostatni. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Poseł Jarosław Sachajko.
Proszę bardzo.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Drodzy Polacy! Dziś mówię w imieniu tych, którym państwo polskie i Niemcy wciąż nie oddały elementarnej sprawiedliwości – polskich robotników przymusowych z czasów II wojny światowej. Spośród ok. 2,5 mln Polaków wywiezionych do niewolniczej pracy dziś żyje niespełna 50 tys. To ludzie bardzo starzy, często chorzy, którzy całe życie czekają na uznanie ich krzywd. Oni nie mają czasu na kolejne konferencje i puste obietnice premiera Donalda Tuska.

Przez dziesięciolecia po wojnie Niemcy wypłacały świadczenia byłym funkcjonariuszom nazistowskiego państwa. Pieniądze otrzymywali nawet byli członkowie SS skazani za zbrodnie wojenne oraz ich rodziny. Dla sprawców znalazły się setki miliardów euro. Dla polskich ofiar nadal nie ma sprawiedliwego zadośćuczynienia.

Panie Premierze! Kiedy wreszcie spełni pan obietnicę złożoną żyjącym jeszcze robotnikom przymuso-

wym? Kiedy polski rząd zacznie twardo i konsekwentnie (*Dzwonek*) domagać się od Niemiec realnych świadczeń dla ofiar, a nie kolejnych symbolicznych gestów? Każdy miesiąc zwłoki oznacza, że odchodzą kolejni świadkowie niemieckiego terroru – odchodzą bez należytego zadośćuczynienia i bez poczucia, że Polska naprawdę upomina się o zadośćuczynienie za ich krzywdy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Poseł Witold Tumanowicz.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Minister równości Katarzyna Kotula stwierdziła, że nie należy zrównywać wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn, ponieważ kobiety wciąż wykonują większą część obowiązków domowych. Jej zdaniem najpierw trzeba doprowadzić do równego podziału prac w domu, a dopiero później można rozmawiać o równym wieku emerytalnym. Powiem szczerze, że to jest tak absurdalne stwierdzenie... Ja bym powiedział, drodzy panowie, że to jest przyzwolenie od pani minister równości: póki jest różnica w wieku emerytalnym, nie musicie wypełniać obowiązków domowych. Jest to moim zdaniem naturalna konsekwencja tychże słów. Macie dzisiaj fajrant ode mnie i od pani minister Kotuli. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.
Pani poseł Paulina Matysiak.
Jeżeli pani poseł nie ma, to pani poseł Anna Gembicka.

Poseł Anna Gembicka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polskie rolnictwo stoi dziś na skraju przepaści, a minister rolnictwa zapowiada śmiały krok naprzód. Minister Krajewski jest tak skuteczny, że po ostatnim spotkaniu z nim hodowcy trzody chlewnej stwierdzili, że trzeba sprzedać gospodarstwa, bo będzie tylko gorzej. Jest tak skuteczny, że Unia Europejska zaproponowała rekordowe dopłaty do nawozów: 9 euro do 1 ha. Minister ogłosił sukces. Co prawda za naszych czasów krzyczał, że 500 zł do 1 ha to za mało. Teraz uważa, że 38 zł do 1 ha to jest historyczny sukces. Minister jest tak skuteczny, że uczestniczył w podpisaniu umowy z Ukrainą w sprawie rozwoju jej sektora mleczarskiego. A teraz Ukraina ogłosiła, że buduje 100 nowych ferm i 40 mleczarni. To są takie inwestycje, które

Posel Anna Gembicka

zniszczyć polski sektor mleczarski. Pozostaje nam tylko liczyć na to, że pasmo sukcesów ministra rolnictwa się skończy, zanim jego kolejne sukcesy doprowadzą do likwidacji reszty (*Dzwonek*) polskich gospodarstw. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Posel Waldemar Andzel.

Jeśli pana posła nie ma, to pani poseł Anna Cicholska.

Posel Bogumiła Olbryś.

Posel Fryderyk Kapinos.

Posel Bożena Lisowska.

Posel Bożena Lisowska:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Prezydent Nawrocki dziś po raz 40. zawetował ustawę – ustawę o statusie osoby najbliższej w związku. To nie tylko niezrozumiałe weto ustawy, ale też policzek wymierzony w twarz osób, które liczyły, że prezydent wsłucha się w ich głos. Ich sytuacja pozostaje bez zmian. Po wielu latach wspólnego pożycia nadal nie będą mogły wspólnie się rozliczać czy pytać o zdrowie partnera w szpitalu. To nie jest obrona wartości, a usankcjonowanie wykluczenia i dyskryminacji jednym podpisem. Pan prezydent Nawrocki kolejny raz pokazuje, że nie jest prezydentem wszystkich Polaków, a jest reprezentantem jednej opcji, której oczekiwania spełnia. Niestety głos partii PiS, która nominowała go na to zaszczytne miejsce (*Dzwonek*), był ważniejszy niż oczekiwania 2 mln Polek i Polaków, którzy żyją w związkach nieformalnych. Wstyd, panie prezydencie, wstyd! (*Oklaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Pan poseł Patryk Wicher.

Posel Patryk Wicher:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Chciałbym poświęcić swoje wystąpienie złożeniu życzeń polskim policjantom, którzy w ostatnim czasie, w tym tygodniu... Mamy obchody w różnych komendach powiatowych. W szczególności chciałbym pozdrowić tych, którzy służą w komendach: Nowy Sącz, Nowy Targ, Limanowa, Gorlice i we wszystkich komendach Podhala.

Moi Drodzy! W 107. rocznicę istnienia polskiej państwowej Policji, a także w 27. rocznicę istnienia

komendy w Nowym Sączu chcę wam złożyć najserdeczniejsze życzenia – nie tylko zdrowia, lecz również pomyślności, a także dużo bezpieczeństwa, żeby wasza służba była bezpieczna, żebyście zawsze wracali bez szwanku do domu, do waszych rodzin, a wasze rodziny mogły zawsze czuć wsparcie ze strony państwa w różnych sytuacjach, które mogą mieć miejsce. Pamiętajcie, że jesteście dla nas bohaterami, tak jak każda służba mundurowa. Liczymy na wasze zaangażowanie, oddanie, na to, żebyście byli strażnikami bezpieczeństwa każdej Polki i każdego Polaka. Za to, że stoicie na tej straży, serdecznie wam dzisiaj po prostu dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Pani poseł Klaudia Jachira.

Posel Klaudia Jachira:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Karol Nawrocki w kampanii prezydenckiej obiecywał rozwiązywać realne problemy Polek i Polaków. Okazuje się być tym, który najbardziej dzieli społeczeństwo i stwarza realne zagrożenie dla funkcjonowania państwa oraz dla zgodnego współżycia obywateli i obywateli.

Prezydenckie weto wobec ustawy o statusie osoby najbliższej pokazuje jego arogancję wobec woli narodu, bo to jego przedstawiciele tę ustawę w końcu uchwalili. To duży sukces demokracji, bo pamiętajmy, że próby uregulowania związków partnerskich zaczęły się 23 lata temu. Żaden inny prezydent do tej pory z poprzednio urzędujących nie miał szansy, żeby tę ustawę podpisać i skończyć z podziałem społeczeństwa na obywateli pierwszej i drugiej kategorii, bo nigdy taka ustawa wcześniej nie trafiła na biurko urzędującego prezydenta. Hańba, głupota, antypolskość, brak człowieczeństwa – oto tylko niektóre z komentarzy do tego, co zrobił dziś Karol Nawrocki. (*Dzwonek*)

To weto małego człowieka, który prywatnie, udając osobę najbliższą, przejmując czyjeś mienie za bezcen i zamiast opieki – wysyła osobę do DPS-u. A potem, kiedy już zostaje prezydentem i ma okazję się zrehabilitować, wetuje ustawę, która jest samą istotą człowieczeństwa, jest o empatii, która pokazuje, że między ludźmi liczą się uczucia, że ważne są prawdziwa troska i miłość, a państwo widzi te pary, zapewniając im minimum bezpieczeństwa. Chodzi o 2 mln Polek i Polaków.

Na koniec chciałoby się zacytować słowa wieszczki: Miałeś, chamie, złoty róg.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Teraz pan poseł Paweł Sałek, klub PiS.

Posel Paweł Sałek:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kolejne ograniczenia działalności Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, jakie wprowadza minister środowiska Paulina Henning-Kłoska, prowadzą do zachwiania uporządkowanej od dekad gospodarki leśno-przyrodniczej funkcjonującej na podstawie 10-letnich planów urządzania lasu.

Na naszych oczach dochodzi do demontażu sprawnego systemu, którego skutki prowadzą do zaburzeń podaży drewna na rynku. Przemysł tartaczny i meblarski oczekuje stabilnych dostaw surowca do produkcji, aby móc się rozwijać. A dziś już widzimy, że polskiego drewna zaczyna brakować, więc resort środowiska żąda od Lasów Państwowych uzupełnienia braków na rynku. W warunkach gospodarki planowanej rozmiar pozyskania drewna w nadleśnictwie jest równy 1/10 etatu wynikającego z planu urządzania lasu. Obecnie niektórzy nadleśniczowie są zmuszani do zwiększenia rocznego rozmiaru pozyskania i przekraczania wielkości pozyskania wynikającego z upływu czasu. Z informacji, jakie posiadam (*Dzwonek*): przymusza się nadleśniczów do przekraczania rozmiaru pozyskania o kilka procent, średnio o 5% w planach na rok 2027. Działania takie spowodują brak na rynku drewna w latach kolejnych. Dochodzi też do nieuzasadnionego sterowania podażą drewna. Pozbawienie nadleśnictw w kolejnych latach możliwości pozyskania drewna we właściwej ilości spowoduje osłabienie możliwości ekonomicznych poszczególnych nadleśnictw i całych Lasów Państwowych. Jednocześnie zwiększenie pozyskania odbywa się w sposób przypadkowy i chaotyczny. Dotyka to przede wszystkim nadleśnictw będących w początkowych latach planu urządzania lasu. Efekty tych działań będą szkodliwe, może nawet katastrofalne, trudne do przewidzenia dla poszczególnych szczebli zarządzania.

W świetle powyższego zachodzi więc pytanie, czy to ewidentne nadmierne użytkowanie lasu nie jest realizowane ze względu na nadchodzące wybory w roku 2027. Rząd, niszcząc dotychczasowe sposoby zarządzania lasami, depcząc zasady konkurencji opartej na prawie popytu i podaży, kupuje sobie czas i spokój w branży leśno-drzewnej na czas wyborów. Przy kolejnych wyłączeniach setek tysięcy hektarów z gospodarki leśno-przyrodniczej oczywistą konsekwencją są braki surowca drzewnego, więc trzeba uspokoić branżę drzewną. Czy pomysł jest taki, aby przynajmniej w roku wyborczym była na rynku wystarczająca ilość drewna? Zapytajmy, czy to jest ochrona przyrody. Czy to jest zachowanie ciągłości lasu? Czy to jest zrównoważona gospodarka leśna, co jest obowiązkiem ustawowym, czy to jest łatanie wyniku finansowego, aby dobrze wyglądało w tabelkach? Czy nadmierne pozyskanie to jest ta szumna ochrona przyrody, o jakiej opowiada minister Kłoska? Czy to jest ochrona przyrody, że kosztem wyłączeń w ramach lasów podmiej-

skich, społecznych rezerwatów, starolasów, terenów z moratoriów reszta lasów jest nadmiernie eksploatowana pozyskaniem? Czy nie dostrzegacie państwo hipokryzji takich działań? Z jednej strony na siłę na ślepo pani minister Kłoska wprowadza ograniczenia w gospodarce leśnej, a z drugiej strony także na ślepo niszczy system instytucji, po to tylko, żeby na chwilę zapewnić surowiec i uspokoić przemysł. Jak nazwać te działania? To zwyczajna, nieodpowiedzialna polityczna działalność i niszczenie państwa.

Wysoka Izbo! Chodzi o to, aby tłumaczyć w roku wyborczym, jak ministerstwo wspaniale działa. Nie znamy kosztów kolejnych zaniechań i wyłączeń z użytkowania, bo Lasy Państwowe są ciągle zdolne do samofinansowania się i zapewnienia drewna, tylko że ma odbyć się to kosztem pogorszenia sytuacji finansowej Lasów Państwowych w przyszłych okresach, a tak np. w RDLP Wrocław 70% nadleśnictw jest już deficytowych i musi być zasilanych z Funduszu Leśnego. Prawda jest niestety taka, że niemerytoryczne i szkodliwe działania ministerstwa doprowadziły do sytuacji, że ustawowe mechanizmy i obowiązek samofinansowania się Lasów Państwowych przestanie działać, a cały system zacznie się chwiać. Dziękuję uprzejmie. Darzbór! (*Oklaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Michała Kowalskiego.
Proszę bardzo.

Posel Michał Kowalski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Truskawkobranie w Złotej Górze na Kaszubach to jedna z najpiękniejszych i najbardziej rozpoznawalnych imprez naszego regionu. Co roku gromadzi tysiące mieszkańców, turystów, plantatorów truskawek oraz gości z całej Polski. Od wielu lat uczestniczą w niej również parlamentarzyści różnych opcji politycznych, którzy mają okazję spotkać się z mieszkańcami i porozmawiać o ważnych sprawach dla regionu.

Szkoda, że w tym roku nie miałem możliwości spokojnie się spotkać z moimi wyborcami i uczestniczyć w otwarciu tej imprezy. Decyzja o niedopuszczeniu mnie do udziału została podjęta przez burmistrza miasta Kartuszy. Mam nadzieję, że w przyszłości wszyscy parlamentarzyści będą traktowani jednakowo, niezależnie od reprezentowanej opcji politycznej. Odnoszę bowiem wrażenie, że traktowanie posłów przez burmistrza Kartuz bywa uzależnione od jego aktualnych sympatii politycznych. Tak być nie powinno. Wydarzenia organizowane dla mieszkańców ze środków publicznych powinny być otwarte dla wszystkich ich przedstawicieli, bez względu na to, kto aktualnie sprawuje (*Dzwonek*) władzę w kraju.

Posel Michał Kowalski

Na zakończenie chciałbym pogratulować organizatorom kolejnej edycji Truskawkobrania oraz podziękować wszystkim mieszkańcom i plantatorom za pielęgnowanie tej pięknej kaszubskiej tradycji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Ostatnie oświadczenie wygłosi poseł Waldemar Andzel.

Proszę bardzo.

Posel Waldemar Andzel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Oświadczenie dzisiejsze mam w sprawie przekazania pocisków do systemu Patriot Ukrainie bez konsultacji z polskim parlamentem, prezydentem RP, okłamywania Polaków i manipulowania opinii publicznej przez MON i szefa resortu Władysława Kosiniaka-Kamysza.

Polacy mają prawo wiedzieć, co naprawdę wydarzyło się z pociskami do systemu Patriot. Jeszcze niedawno zapewnialiście, że nie będzie przemieszczania, a dziś przyznajecie, że pociski zostały przekazane Ukrainie, i to w najnowszej wersji PAC-3. To pan, panie premierze Kosiniak-Kamysz, zapewniał w dniu 31 marca, że te pociski są bezpieczne w naszej ojczyźnie. Dlaczego okłamał pan Polaków? Kto podjął tę decyzję, na podstawie jakich analiz i czy przedstawiono ocenę wpływu na bezpieczeństwo Polski? Ile

dokładnie pocisków przekazano i czym zostały zastąpione?

Przypominam, że rząd Prawa i Sprawiedliwości *(Dzwonek)* w 2018 r. zawarł umowę o wartości prawie 5 mld dolarów na 208 pocisków do baterii Patriot, 11 pocisków testowych, dwie baterie Patriot, system dowodzenia IBCS, 16 wyrzutni i radary. Nam trudno przyszło, wam łatwo poszło. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Bosak:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie dostępna jest w Systemie Informacyjnym Sejmu.

Na tym kończymy 62. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 63. posiedzenia Sejmu, zwołanego na dni 29, 30 i 31 lipca 2026 r., został paniom i panom posłom doręczony.

Dziękuję wszystkim posłom, dziękuję naszym gościom, dziękuję pracownikom Kancelarii Sejmu i Straży Marszałkowskiej.

Zamykam posiedzenie.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

(Koniec posiedzenia o godz. 13 min 38)

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Informacja o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 roku wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka

– punkt 26. porządku dziennego

Posel Lidia Czechak

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Mam dwa pytania do druku nr 2583.

1. Panie przewodniczący, Krajowa Rada Sądownictwa w 2025 r. prowadziła setki postępowań dotyczących kandydatów na stanowiska sędziowskie. Tymczasem obecna władza od miesiąca podważa status KRS i sędziów powołanych z jej udziałem, tworząc atmosferę prawnego chaosu i niepewności. Pytam wprost: Czy działania ministra sprawiedliwości i ciągle kwestionowanie statusu tysięcy sędziów nie prowadzą dziś do paraliżu wymiaru sprawiedliwości? I kto poniesie odpowiedzialność, jeżeli skutki tego eksperymentu prawnego odczują przede wszystkim zwykli obywatele czekający latami na wyrok?

2. Panie przewodniczący, słyszymy o „przywracaniu praworządności”, a jednocześnie podejmowane są próby dzielenia sędziów na lepszych i gorszych oraz podważania wydanych przez nich orzeczeń. Czy Krajowa Rada Sądownictwa dostrzega realne zagrożenie dla stabilności polskiego systemu prawnego? Czy działania obecnego rządu nie prowadzą do sytuacji, w której obywatel po otrzymaniu wyroku będzie musiał zadawać sobie pytanie nie o to, czy wyrok jest prawomocny, ale o to, który sędzia go wydał i kto akurat uznaje tego sędziego za „właściwego”?

Posel Marcin Józefaciuk

Posel niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozpatrujemy dziś nie projekt ustawy, lecz informację o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r. Trzeba to jasno powiedzieć, bo ten dokument niczego sam nie zmienia w prawie.

Z części sprawozdawczej wynika, że rada odbyła 15 posiedzeń plenarnych, rozpatrywała setki kandydatur i przedstawiła prezydentowi 429 osób do powołania. Warto też poważnie potraktować opis proble-

mów kadrowych. Według rady w sądach brakowało łącznie ponad 1 tys. sędziów i asesorów, a w niektórych apelacjach wakaty w opiniodawczych zespołach specjalistów sądowych przekraczały 20%. To nie są abstrakcyjne braki. W sprawach rodzinnych oznaczają miesiące oczekiwania na opinię, przedłużające się postępowania o pieczę i kontakty oraz kolejne miesiące niepewności dla dzieci, matek i ojców.

Jednocześnie tego dokumentu nie można traktować jak neutralnego raportu. Informacja za rok 2025 została uzupełniona materiałem obejmującym zdarzenia aż do 30 kwietnia 2026 r. Rada mówi o 603 przypadkach naruszeń, ale nie przedstawia w syntetycznej, możliwej do skontrolowania formie metodologii ich kwalifikowania. Jeszcze poważniejsze zastrzeżenia budzą postulaty uznające model KRS z 2017 r. za bezspornie konstytucyjny, odrzucające znaczenie orzeczeń trybunałów europejskich oraz proponujące karanie za umyślne tzw. nagięcie prawa. Spór ustrojowy nie może być rozwiązywany ani przez negowanie wszystkich problemów, ani przez zbiorowe kwestionowanie sędziów i wyroków.

Jest jeszcze pytanie zasadnicze. Prezydium obecnej KRS oświadczyło, że nie uznaje stanowisk i ocen prawnych rady z okresu od marca 2018 do maja 2026 r. Czy zatem obecna rada podtrzymuje dokument, który dziś przedstawiamy?

Przyjmuję tę informację do wiadomości. Popieram jawność, przejrzyste kryteria awansu, uzupełnienie kadr i ochronę stabilności orzeczeń. Nie poprę natomiast zamiany sprawozdania publicznego organu w manifest jednej strony wojny politycznej. Obywatel potrzebuje sądu szybkiego, bezstronnego i przewidywalnego, a nie kolejnego frontu partyjnego sporu. Dziękuję.

Posel Marcin Józefaciuk

Posel niezrzeszony

Pytania

1. Dlaczego informacja formalnie dotycząca roku 2025 zawiera aneks obejmujący zdarzenia do 30 kwietnia 2026 r.? Czy KRS przedstawi pełny wykaz wskazanych 603 incydentów wraz z definicją incydentu, źródłami, sposobem eliminowania powtórzeń oraz informacją, czy stanowiska mogły przedstawić instytucje, którym zarzucono naruszenia?

2. Ile spośród 5954 pism zakwalifikowanych jako skargi i wnioski stanowiło rzeczywiste skargi, ile było powtórzeniami, ile uznano za zasadne i jakie działania naprawcze podjęła rada? Dlaczego w sprawozdaniu nie przedstawiono wyników rozpatrywania tych pism w sposób umożliwiający ocenę skuteczności KRS?

3. Dlaczego na posiedzeniach plenarnych KRS wysłuchano jedynie sześciu kandydatów, podczas gdy zespoły członków rady wysłuchały 669 osób?

4. Na podstawie jakich danych KRS wyliczyła brak 1005 sędziów i asesorów? Proszę o przedstawienie danych dla poszczególnych apelacji, z rozróżnieniem wakatów faktycznych, etatów nieogłoszonych, etatów zlikwidowanych oraz stanowisk, na które brakuje kandydatów.

5. Ile obecnie wynosi przeciętny czas oczekiwania na opinię OZSS w sprawach dotyczących pieczy i kontaktów? Czy KRS lub Ministerstwo Sprawiedliwości zbierają dane z podziałem na apelację, rodzaj sprawy, wiek dziecka oraz płeć i rolę procesową rodzica? Jaki jest konkretny plan uzupełnienia wakatów przekraczających w niektórych apelacjach 20%?

Posel Mariusz Krystian

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Miało być praworządnie. Miało być uczciwie. A jest chaos, samowola i systemowy demontaż polskiego państwa prawa prowadzony przez koalicję 13 grudnia na naszych oczach. Bo czym innym jest sytuacja, w której premier, ministrowie i część środowiska sędziowskiego na własną rękę decydują, które wyroki polskich sądów są ważne, a które nie, w zależności od tego, kto komu się podoba politycznie? To nie jest naprawa państwa. To jest jego rozmontowywanie kawałek po kawałku, pod hasłami, które miały brzmieć szlachetnie, a w praktyce oznaczają jedno: kto ma władzę, ten dyktuje, czym jest prawo.

Słyszymy dziś od sędziów, którzy mienią się obrońcami praworządności, że tysiące ludzi powołanych zgodnie z obowiązującym wtedy prawem powinno zostać, cytuję „usuniętych z zawodu” – bez procesu, bez indywidualnej winy, bez niczego poza etykietką. To nie jest sprawiedliwość. To jest czystka. I to czystka, za którą zapłacą zwykli obywatele, których sprawy latami czekały na rozstrzygnięcie, a teraz mają usłyszeć, że wyrok w ich sprawie „się nie liczy”, bo taki był klimat polityczny.

Koalicja 13 grudnia obiecywała odbudowę praworządności. Zamiast tego dostaliśmy dwa równoległe państwa w jednym kraju – jedno działające na podstawie konstytucji, drugie na podstawie politycznego widzimisie. To nie jest droga do naprawy. To jest droga do anarchii prawnej, w której nikt – ani obywatel, ani przedsiębiorca, ani rolnik – nie będzie mógł być pewien, czy jutro jego prawa będą jeszcze cokolwiek warte.

Polacy zasługują na państwo prawa. Nie na państwo widzimisie koalicji rządzącej. Dziękuję.

Posel Władysław Kurowski

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Debata nad informacją o działalności Krajowej Rady Sądownictwa nie powinna sprowadzać się do kolejnego politycznego sporu o wymiar sprawiedliwości. Powinna dotyczyć tego, czy państwo zapewnia obywatelom stabilność prawa i sprawnie działające sądy.

Od wielu miesięcy obserwujemy jednak działania obecnej większości rządzącej, które podważają status konstytucyjnych organów państwa, w tym Krajowej Rady Sądownictwa. Efektem jest pogłębianie chaosu prawnego i niepewności obywateli, którzy oczekują przede wszystkim szybkiego i sprawiedliwego rozstrzygnięcia swoich spraw.

Dlatego mam trzy pytania.

Po pierwsze, czy Krajowa Rada Sądownictwa odnotowała wpływ działań rządu kwestionujących status sędziów na funkcjonowanie sądów i bezpieczeństwo prawne obywateli?

Po drugie, ile postępowań nominacyjnych i konkursowych zostało utrudnionych lub opóźnionych wskutek zmian oraz działań podejmowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości?

Po trzecie, jakie działania rada podejmuje, aby chronić konstytucyjną zasadę nieusuwalności sędziów i niezależności sądów przed presją polityczną?

Polacy oczekują od państwa odpowiedzialności, a nie kolejnych konfliktów wokół wymiaru sprawiedliwości. Zamiast podważać legalnie działające instytucje, należy skupić się na usprawnieniu pracy sądów i zapewnieniu obywatelom pewności prawa. Dziękuję bardzo.

Posel Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Jakie były podstawy merytoryczne, analizy kadrowe oraz ekspertyzy, na których oparto decyzję o zlikwidowaniu 315 etatów sędziowskich w sądach powszechnych, skoro decyzja ta – podjęta bez wymaganych konsultacji z Krajową Radą Sądownictwa oraz wbrew jednoznacznym wnioskom prezesów i dyrektorów sądów apelacyjnych – wprost wydłuża czas trwania postępowań i uderza w interesy obywateli?

Z jakich powodów minister sprawiedliwości doprowadził do powstania aż 690 wakatów na stanowiskach sędziowskich i asesorskich poprzez permanentne nieogłaszanie naborów na wolne stanowiska, co przy jednoczesnej likwidacji 315 etatów poskutkowało drastycznym brakiem aż 1005 orzeczników, tj. 10% całkowitej obsady?

Jakie koszty finansowe poniósł budżet państwa oraz jakie straty organizacyjne ponieśli obywatele w wyniku destabilizacji obrotu prawnego i konieczności ponawiania procesów sądowych, będących na-

stępstwem antykonstytucyjnej praktyki wyroków kasatorskich, opartej na politycznym kwestionowaniu statusu sędziów powołanych po 2017 r.?

Na jakiej podstawie prawnej minister sprawiedliwości wydał zarządzenie z dnia 31 lipca 2025 r. prerwykające kadencję sędziego wskazanego przez KRS do Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, rażąco naruszając art. 8 ust. 1 ustawy o KSSiP i pozostawiając to gremium bez ustawowo wymaganej reprezentacji rady?

Czym uzasadniane były nagłe działania Ministerstwa Sprawiedliwości z lipca 2025 r. zmierzające do odwołania 44 sędziów z funkcji komisarzy wyborczych na zaledwie 6 dni przed zaplanowanym posiedzeniem Zgromadzenia Narodowego?

Jakie kalkulacje finansowe, analizy nakładu pracy oraz kryteria etyczne legły u podstaw wydania rozporządzenia z dnia 10 lipca 2024 r., mocą którego podniesiono dodatki funkcyjne wyłącznie dla wyznaczonych rzeczników dyscyplinarnych ad hoc o 800–900% przy jednoczesnym całkowitym pominięciu waloryzacji dodatków dla sędziów pełniących codzienne funkcje orzecznicze?

Jakie precyzyjne, obiektywne i merytoryczne przesłanki decydowały o masowym odwołaniu, zawieszeniu lub zmuszeniu do rezygnacji aż 203 prezesów i wiceprezesów sądów powszechnych, skoro w decyzjach tych posługiwano się wyłącznie nieostrymi zwrotami publicystycznymi, np. „dobro wymiaru sprawiedliwości”, oraz systemowo pomijano obowiązek uzyskania opinii Krajowej Rady Sądownictwa?

Posel Grzegorz Placzek

Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jakie konkretne działania podjęła Krajowa Rada Sądownictwa w 2025 r., aby skrócić czas obsadzania wakatów sędziowskich, i jakie przyniosły one efekty?

Posel Pawel Śliz

Klub Parlamentarny Polska 2050

Stanowisko

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Oceniając informację o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r., nie da się nie zauważyć, że jest to dokument obszerne. Zawiera szczegóły dotyczące postępowań nominacyjnych, opiniowania prawa, spraw dyscyplinarnych, budżetów sądów i skarg kierowanych do rady. Ja jednak chciałbym w gęszczu tych wszystkich udostępnionych Wysokiej Izbie danych postawić takie pytanie: Czy Krajowa Rada Sądownictwa skutecznie realizuje zadanie określone w art. 186 konstytucji, a więc czy rzeczywiście stoi na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów?

KRS w swojej informacji wskazuje na wakaty na stanowiskach sędziowskich i asesorskich, na likwidację etatów sędziowskich. Pisz o niedoborze asystentów, urzędników i specjalistów, o niewystarczającym finansowaniu części sądów, problemach z systemami informatycznymi i rosnącym obciążeniu sędziów. Jasne, co do wszystkiego zgoda. Tylko zastanówmy się, gdzie i kiedy zaczęły się te problemy.

Źródła obecnego kryzysu sięgają zmiany ustawy o KRS z grudnia 2017 r. To wtedy 15 sędziowskich członków rady, wcześniej wybieranych przez środowisko sędziowskie, zaczęła wybierać większość sejmowa. Od tego momentu podstawowym problemem rady stał się nie tylko sposób wykonywania przez nią poszczególnych kompetencji, ale także społeczna i ustrojowa legitymacja jej składu.

Po przeczytaniu tego 200-stronicowego sprawozdania mam też taką refleksję, że KRS poświęca szczególnie wiele miejsca krytyce działalności innych konstytucyjnych organów państwowych, debacie orzeczeń trybunałów międzynarodowych oraz działań podejmowanych wobec sędziów powołanych po 2017 r. To jak w soczewce pokazuje kolejny z powodów, dlaczego ten KRS w ostatnich latach działał po prostu źle. Dlaczego? Dlatego że w swoich pracach priorytetem rady była walka z innymi organami, a nie realizacja swoich ustawowych zadań i kompetencji.

Kolejna rzecz. W przedłożonym sprawozdaniu rada opisuje 603 przypadki, które kwalifikuje jako ingerencję w niezależność sądów albo niezawisłość sędziów. Co w tym kontekście przykuło moją uwagę, to proponowany przez KRS postulat dotyczący wprowadzenia odpowiedzialności karnej za najpoważniejsze przypadki kwestionowania statusu sędziów oraz odrzucenia ingerencji trybunałów międzynarodowych w polski porządek konstytucyjny. Abstrahując od faktu, że takie podejście w zasadzie wyklucza nas z porządku i gwarancji międzynarodowych, to państwo nie może odpowiadać sankcją karną na każdy spór dotyczący wykładni prawa i statusu sędziowskiego w danej sprawie. Sędzia ma nie tylko prawo, ale przede wszystkim obowiązek zbadać, czy skład sądu spełnia wymogi niezależności, bezstronności i zgodności z prawem, w szczególności w kontekście bezpieczeństwa dla obywateli dotyczącego ograniczenia wżruszalności dotyczącego ich orzeczenia.

Krytycznie należy ocenić również to, czego w sprawozdaniu brakuje. Nie ma w nim bowiem pogłębionej analizy, czy procedury nominacyjne prowadzone od 2018 r. były wystarczająco przejrzyste. Nie ma słowa o tym, czy rada w każdym przypadku albo chociaż w większości przypadków rzeczywiście wybierała kandydatów o najwyższych kwalifikacjach. Jest natomiast rozbudowana obrona własnego statusu.

Tak można wymieniać i wymieniać, ale powiem krótko. Polskie sądownictwo potrzebuje stabilizacji. Potrzebujemy Krajowej Rady Sądownictwa, która nie jest narzędziem większości parlamentarnej, nie jest uczestnikiem politycznej wojny ani podmiotem, gdzie jedna bądź druga partia polityczna może korzystać

z fast tracka do załatwiania swoich spraw. Niezbędne jest przywrócenie sędziom realnego wpływu na wybór sędziowskiej części rady, zapewnienie pełnej jawności procedur nominacyjnych, wprowadzenie mierzalnych kryteriów oceny kandydatów oraz skutecznej sądowej kontroli uchwał KRS. Tak aby możliwe szybko i skutecznie odbudować powszechne zaufanie do instytucji, bez której nie może sprawnie funkcjonować państwo prawa. Obywatel ma prawo wiedzieć, że jego sprawę rozpoznaje niezależny, bezstronny i prawidłowo powołany sąd. I właśnie z punktu widzenia tego obywatela powinniśmy oceniać działalność Krajowej Rady Sądownictwa. Dziękuję bardzo.

Posel Katarzyna Ueberhan

Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Stanowisko

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu Lewicy wobec informacji o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r., druki nr 2583 i 2740.

Zapoznając się z informacją o działalności Krajowej Rady Sądownictwa za 2025 r., można odnieść wrażenie, że wszystko działa wzorowo. Są tabele, wykresy, statystyki. Jest 15 posiedzeń rady, setki podjętych uchwał, kolejne konkursy na stanowiska sędziowskie i kolejne wnioski kierowane do prezydenta. Można odhaczyć kolejne rubryki w sprawozdaniu. Tylko jest jeden problem.

Państwo prawa nie działa od tego, że urzędnicy wyprodukują odpowiednią liczbę dokumentów. Bo można odbyć 15 posiedzeń. Można podjąć setki uchwał. Można przeprowadzić dziesiątki konkursów. Ale jeżeli fundament budzi poważne wątpliwości konstytucyjne i jest od lat przedmiotem krytyki sądów europejskich, środowisk prawniczych i wielu autorytetów, to liczby nie odbudują zaufania obywateli.

W tej informacji nie znajdziemy odpowiedzi na najważniejsze pytanie: Dlaczego po 8 latach funkcjonowania obecnej KRS tysiące obywateli nadal nie mają pewności, czy ich sprawy rozpoznają sądy, których skład nie będzie później kwestionowany? Nie znajdziemy refleksji nad skutkami chaosu prawnego. Nie znajdziemy analizy kosztów społecznych. Nie znajdziemy nawet próby odpowiedzi na pytanie, jak wyjść z kryzysu. To jest największa słabość tego dokumentu.

KRS opisuje własną aktywność, ale praktycznie nie opisuje skutków tej aktywności dla obywateli. A skutki są bardzo konkretne. To kolejne postępowania, w których strony podnoszą zarzuty dotyczące statusu sędziów. To kolejne sprawy trafiające do sądów europejskich. To przedłużające się postępowania. To brak gwarancji pewności prawa i prawa do sądu.

A skutki dotyczą nas wszystkich. I przedsiębiorcę, dla którego oznacza to niepewność obrotu gospodarczego, i pracownika dochodzącego w sądzie swych praw. Małżonków czekających na rozwód. Matek sądzących się o alimenty. Żadna z tych osób nie może być dziś pewna, że rozstrzygnięcie w jej sprawie będzie pewne i niepodważalne, bo może się po czasie okazać, że wydał je sędzia wadliwie powołany.

W informacji odnajdziemy dane i liczby. Ale nie przeczytamy, ilu obywateli straciło zaufanie do wymiaru sprawiedliwości. Nie przeczytamy, ile spraw komplikuje konieczność badania statusu sędziego. Nie przeczytamy, ile kosztuje Polskę przedłużający się kryzys praworządności. Bo tych statystyk KRS już nie prowadzi.

Lewica chce wymiaru sprawiedliwości niezależnego od polityków. Chcemy sądów szybkich, dostępnych i budzących zaufanie. Chcemy Krajowej Rady Sądownictwa, której autorytetu nikt nie będzie musiał bronić w mediach ani przed sądami. Autorytet sądu nie rodzi się z uchwały. Nie rodzi się z liczby posiedzeń. Rodzi się z niezależności. Z przejrzystości. I z zaufania obywateli.

Polska potrzebuje nie kolejnego sprawozdania z liczby uchwał, Polska potrzebuje odbudowy praworządności i odbudowy zaufania do państwa. Dziękuję.

Oświadczenia poselskie

Posel Barbara Bartuś

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie poselskie w rocznicę ostatniej egzekucji w Palmirach

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W dniu dzisiejszym mija 85 lat od ostatniej znanej egzekucji przeprowadzonej przez niemieckiego okupanta w Palmirach – miejscu, które na trwałe zapisało się w historii jako symbol niemieckiego terroru wymierzonego w polskie elity i wszystkich tych, którzy mieli odwagę służyć swojej ojczyźnie.

17 lipca 1941 r. Niemcy rozstrzelali w Palmirach 47 osób, w tym sześć kobiet. Większość ofiar stanowili więźniowie warszawskiego Pawiaka. Wśród zamordowanych znaleźli się m.in. dziennikarz i działacz związkowy Zygmunt Dymek, okulista Paweł Piątkowski oraz inżynier Jan Bróg. Każde z tych nazwisk przypomina, że ofiarami niemieckiego terroru byli ludzie różnych zawodów i środowisk, których łączyła służba społeczeństwu i Polsce.

Historycy wskazują, że egzekucja z 17 lipca 1941 r. była najprawdopodobniej ostatnią przeprowadzoną przez Niemców w Palmirach. Choć ze względu na niepełną dokumentację okupacyjną oraz niewyjaśnione losy części transportów więźniów z Pawiaka nie można tego stwierdzić z całkowitą pewnością, wszystko wskazuje na to, że właśnie latem 1941 r. okupant zrezygnował z wykorzystywania tego miejsca do masowych egzekucji. Jedną z głównych przyczyn tej decyzji był fakt, że zbrodnie dokonywane w Palmirach przestały być tajemnicą.

Nazwa „Palmiry” pojawiała się już w prasie konspiracyjnej, a wywiad Związku Walki Zbrojnej zdobył nawet fotografie wykonane przez samych Niemców podczas egzekucji.

Palmiry pozostają jednym z najważniejszych miejsc pamięci narodowej. To tam niemiecki okupant próbował złamać ducha narodu polskiego poprzez fizyczną eliminację jego przedstawicieli, ludzi nauki, kultury, polityki, duchowieństwa, lekarzy, nauczycieli i działaczy społecznych. Zamiast wymazać ich z pamięci, uczynił z Palmir symbol męczeństwa i niezłomności.

Dzisiaj naszym obowiązkiem jest nie tylko oddanie hołdu wszystkim zamordowanym, ale także konsekwentne przekazywanie prawdy historycznej kolejnym pokoleniom. Pamięć o niemieckich zbrodniach popełnionych podczas II wojny światowej nie może ulec zatarciu ani relatywizacji. Jest ona fundamentem odpowiedzialności i przestrogą przed skutkami totalitaryzmu, nienawiści i pogardy dla ludzkiego życia.

W 85. rocznicę ostatniej znanej egzekucji w Palmirach składam hołd wszystkim jej ofiarom. Niech ich poświęcenie pozostanie trwałym zobowiązaniem dla nas do pamięci i szacunku.

Posel Kazimierz Bogusław Choma

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pragnę poświęcić moje oświadczenie obchodom święta 24. Pułku Ułanów, które odbyły się w dniach 4–5 lipca w Kraśniku.

Święto 24. Pułku Ułanów jest wyjątkowym wydarzeniem, które przypomina o historii jednej z najbardziej zasłużonych jednostek kawalerii Wojska Polskiego oraz o ludziach, którzy swoją odwagą, honorem i wiernością ojczyźnie zapisali piękną kartę w dziejach naszego narodu.

Obchody były okazją do wspólnej refleksji nad znaczeniem służby wojskowej, patriotyzmu i odpowiedzialności za państwo. W czasach, gdy tak wiele mówi się o bezpieczeństwie państwa i znaczeniu silnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, pamięć o żołnierzach 24. Pułku Ułanów nabiera szczególnego wymiaru. Ich postawa przypomina, że wolność, suwerenność i niepodległość nie są dane raz na zawsze, lecz wymagają odwagi, odpowiedzialności i gotowości do służby.

Obchody święta 24. Pułku Ułanów pokazały, że pamięć historyczna pozostaje żywa i łączy pokolenia. Były wyrazem szacunku dla tych, którzy służyli Polsce, oraz świadectwem troski o zachowanie narodowego dziedzictwa. Takie wydarzenia budują wspólnotę, wzmacniają lokalną i narodową tożsamość oraz przypominają, że historia jest fundamentem naszej przyszłości.

Niech pamięć o żołnierzach 24. Pułku Ułanów pozostanie trwałym zobowiązaniem do pielęgnowania wartości, którym byli wierni: honoru, odwagi, służby i miłości do ojczyzny. Dziękuję bardzo.

Posel Lidia Czechak

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! 24 lipca obchodzimy Święto Policji. To szczególny dzień, w którym kierujemy słowa szacunku i wdzięczności do wszystkich policjantek i policjantów, a także pracowników cywilnych Policji, którzy każdego dnia służą bezpieczeństwu obywateli i naszego państwa.

Jako poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, a zarazem członek Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych mam szczególną świadomość, jak odpowiedzialna, wymagająca i trudna jest służba w Policji. Za mundurem stoi człowiek. Człowiek, który wychodząc na służbę, nigdy nie może mieć pewności, z jakim zagrożeniem przyjdzie mu się zmierzyć. Człowiek, który podejmuje interwencje, chroni życie i zdrowie, poszukuje osób zaginionych, zabezpiecza nasze drogi i reaguje tam, gdzie inni potrzebują natychmiastowej pomocy. Bardzo często jest to służba pełniona w nocy, w święta i w dni wolne od pracy. To godziny spędzone z dala od najbliższych i ogromna odpowiedzialność za decyzje podejmowane niejednokrotnie w ciągu kilku sekund.

Dlatego w dniu Święta Policji chcę podziękować wszystkim funkcjonariuszkom i funkcjonariuszom za profesjonalizm, odwagę i codzienną gotowość do niesienia pomocy. Szczególne słowa podziękowania kieruję do policjantek i policjantów pełniących służbę w Wielkopolsce oraz w komendach i posterunkach naszych lokalnych społeczności. To państwa obecność i codzienna praca sprawiają, że mieszkańcy mogą czuć się bezpiecznie w swoich domach, na ulicach i drogach.

Pamiętamy również o rodzinach funkcjonariuszy, o tych, którzy każdego dnia czekają na ich bezpieczny powrót ze służby. Państwa wsparcie, cierpliwość i zrozumienie są niezwykle ważną częścią tej służby.

Jako członek Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych uważam, że naszym obowiązkiem jest nie tylko dziękować Policji od święta. Musimy również troszczyć się o godne warunki służby, odpowiednie wyposażenie, stabilność i szacunek dla munduru. Bezpieczeństwo Polski wymaga silnych i sprawnie funkcjonujących służb.

Z okazji Święta Policji życzę wszystkim policjantom, policjantom i pracownikom Policji przede wszystkim bezpiecznej służby, zdrowia, satysfakcji z wykonywanych obowiązków oraz należytego społecznego szacunku. Niech po każdej służbie zawsze bezpiecznie wracają państwo do swoich rodzin. Dziękuję za waszą służbę. Dziękuję za odwagę. Dziękuję za codzienną troskę o bezpieczeństwo Polaków. Dziękuję.

Posel Andrzej Domański

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Szanowny Panie Marszałku! Niniejszym informuję, że w głosowaniu nr 24, przeprowadzonym podczas

62. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 17 lipca 2026 r., dotyczącym punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2698 i 2788) – omyłkowo oddałem głos „za”.

Jednocześnie oświadczam, że moją intencją było oddanie głosu przeciw przyjęciu poprawki nr 1.

Posel Magdalena Filipek-Sobczak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ministerstwo Edukacji Narodowej po raz kolejny udowadnia, że polska szkoła stała się miejscem nieprzemyślanych eksperymentów. Najpierw rząd Donalda Tuska zlikwidował obowiązkowe prace domowe, przedstawiając to jako wielką reformę. Dziś próbuje wycofać się z własnych decyzji, wprowadzając kolejne zmiany i przekonując, że nie oznaczają one nowych obowiązków dla nauczycieli.

Tymczasem nauczyciele mówią wprost – obowiązek sprawdzania każdej wykonanej pracy domowej i przekazywania uczniom indywidualnej informacji zwrotnej oznacza kolejne godziny pracy wykonywanej po lekcjach. Trudno uwierzyć, że ministerstwo tego nie dostrzega.

Jeszcze niedawno słyszeliśmy, że prace domowe są zbędne. Dziś resort chce, aby systematyczność ich wykonywania mogła wpływać na ocenę roczną ucznia. To pokazuje brak konsekwencji i potwierdza, że reforma została przygotowana bez rzetelnych analiz i bez wsluchania się w głos nauczycieli.

Rząd Donalda Tuska, zamiast wzmacniać polską szkołę, funduje jej kolejne eksperymenty i coraz większy chaos. Zamiast ograniczać biurokrację, dokłada nauczycielom następne obowiązki, jednocześnie przekonując opinię publiczną, że nic się nie zmienia.

Apeluję do kierownictwa Ministerstwa Edukacji Narodowej o zakończenie tego legislacyjnego chaosu i rozpoczęcie rzeczywistego dialogu z nauczycielami oraz rodzicami. Polskiej szkole potrzebna jest odpowiedzialna polityka edukacyjna, a nie kolejne medialne eksperymenty.

Posel Czesław Hoc
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oblawa augustowska (mały Katyń)

Oblawa augustowska, nazywana małym Katyniem, to największa komunistyczna zbrodnia po II wojnie światowej na ziemiach polskich dokonanej przez sowiecki kontrwywiad Smiersz i oddziały NKWD. Aresztowano ok. 7 tys. osób na Suwalszczyźnie. Los ok. 600 zamordowanych wciąż pozostaje nieznany.

Dziś, w dniu 12 lipca, w 81. rocznicę obchodzimy Dzień Pamięci Ofiar Oblawy Augustowskiej, który w 2015 r. został ustanowiony decyzją Sejmu RP. Niezłomnych bohaterów podziemia niepodległościowego zamordowano, bo wyznawali dewizę swoich ojców: Bóg, honor, ojczyzna i nieśli w sercu wierność wolnej Polsce.

Wolność krzyżami się mierzy – wymowny fragment z pieśni „Czerwone maki na Monte Cassino” autorstwa Feliksa Konarskiego, ukazujący odwagę i poświęcenie oraz wyjątkową miłość do ojczyzny polskich żołnierzy, w tym żołnierzy podziemia niepodległościowego. Symbolizują to krzyże cierpienia i wyjątkowego męstwa w imię walki o wolną, niepodległą Polskę. I jednocześnie olbrzymi ból i rozpacz rodzin bestialsko pomordowanych, które nie mogą zapalić zniczy i pomodlić się na grobach swoich bohaterów. Dotąd to są bezimiennne groby. Por. Władysław Borowiec, ps. „Żbik” – żołnierz podziemia niepodległościowego, Aleksander Korzeniecki – cywil, ojciec wielodzietnej rodziny z terenu Puszczy Augustowskiej, Władysława Szulc – sanitariuszka i łączniczka, jedna z wielu kobiet, które zapłaciły najwyższą cenę za pomoc partyzantom, i wielu, wielu innych bohaterów. To oni stanowili opór wobec nowej sowieckiej władzy. Byli przesłuchiwanymi w ponad 50 obozach filtracyjnych i katowniach, gdzie stali się ofiarami okrutnych tortur. Ostatecznie zamordowano ich w nieznanym do dzisiaj okolicznościach i miejscach.

Na Grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie jest tablica upamiętniająca podziemie antykomunistyczne, a wśród upamiętnionych wydarzeń jest oblawa augustowska. W Gibach, gdzie spodziewano się znaleźć szczątki ofiar, także stanął symboliczny krzyż ku czci pomordowanych. Cześć i chwała bohaterom.

Posel Robert Jagła

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiaj, w obliczu kolejnej rocznicy tragicznych wydarzeń z 11 lipca 1943 r., pochylamy głowy nad ofiarami ludobójstwa na Wołyniu i w Małopolsce Wschodniej. Krwawa niedziela była punktem kulminacyjnym brutalnej i systematycznej czystki etnicznej, w której z rąk ukraińskich nacjonalistów z OUN-UPA zginęło ponad 100 tys. naszych rodaków. Ich jedyną winą było to, że byli Polakami.

Pamięć o tamtych wydarzeniach to nasz moralny i narodowy obowiązek. Nie jest ona wymierzona przeciwko nikomu. Jest wołaniem o prawdę, chrześcijański pochówek oraz godne upamiętnienie tych, którzy do dziś spoczywają w bezimiennych, często nieznanym mogiłach.

Ta pamięć w sposób szczególny tętni na Dolnym Śląsku, który po II wojnie światowej stał się nowym domem dla tysięcy wypędzonych i ocalałych miesz-

kańców Kresów Wschodnich. To właśnie tutaj, w powiecie świdnickim oraz powiecie wałbrzyskim, rany tamtych dni były i są gojone przez pamięć pokoleń.

Pragnę z tego miejsca serdecznie podziękować wszystkim organizatorom, samorządowcom, duchowieństwu, stowarzyszeniom kresowym oraz mieszkańcom miast i wsi ziemi świdnickiej i wałbrzyskiej. Wasza obecność na lokalnych mszach świętych, apelach pamięci i pod pomnikami ofiar jest dowodem na to, że czas nie zatarł prawdy o Wołyniu.

To wy, mieszkańcy Wałbrzycha, Świdnicy, Świebodzic, Strzegomia, Marcinowic i mniejszych dolnośląskich miejscowości, każdego roku przekazujecie młodemu pokoleniu depozyt tej bolesnej, ale niezwykle ważnej tożsamości. To dzięki państwa determinacji pamięć o ofiarach ludobójstwa trwa w lokalnych szkołach, na placach i w kościołach naszego regionu.

Prawda i pamięć są fundamentem, na którym musimy budować przyszłość. Niech pamięć o ofiarach Wołynia na zawsze pozostanie w naszych sercach, a wołanie o ich godny pochówek doczeka się sprawiedliwości. Dziękuję bardzo.

Posel Marcin Józefaciuk

Posel niezrzeszony

Oświadczenie poselskie w sprawie śmiertelnie niebezpiecznego train surfingu

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! 15 lipca na stacji Gliwice Port funkcjonariusze Straży Ochrony Kolei, Policji i żołnierze WOT zatrzymali dwóch chłopców w wieku 15 i 17 lat, którzy próbowali dostać się na pociąg towarowy. Nastolatkom przyznali, że wcześniej tego samego dnia jechali już na stopniach wagonów innego składu.

To nie jest zabawa. To nie jest sport ekstremalny. To nie jest próba odwagi. To rosyjska ruletka rozgrywana na torach kolejowych. Tak zwany train surfing polega na jeździe na dachach, stopniach albo pomiędzy wagonami. Jeden błąd oznacza upadek pod pociąg, uderzenie w element infrastruktury albo porażenie prądem z sieci trakcyjnej o napięciu 3000 V. Do porażenia może dojść nawet bez bezpośredniego dotknięcia przewodu.

23 czerwca skierowałem do ministra infrastruktury interpelację w tej sprawie. Pytałem o liczbę zdarzeń, rannych i ofiar śmiertelnych, wiek uczestników, działania profilaktyczne oraz współpracę z Ministerstwem Edukacji Narodowej i platformami społecznościowymi. Zdarzenie w Gliwicach pokazuje, że nie był to alarm na wyrost. Potrzebujemy pilnej ogólnopolskiej kampanii prowadzonej wspólnie przez Ministerstwo Infrastruktury, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Straż Ochrony Kolei i przewoźników. Materiały o zagrożeniach muszą trafić do szkół, rodziców i młodzieży. Potrzebna jest także reakcja platform internetowych, których algorytmy nie mogą promować nagrań przedstawiających śmiertelne ryzyko jako świetną zabawę i sposób na zdobycie popularności. Nie wystarczy karać dzieci dopiero wtedy, kiedy

zostaną złapane. Państwo powinno wcześniej ostrzegać, edukować i reagować.

Apeluję również do rodziców: porozmawiajcie ze swoimi dziećmi. Powiedzcie im wyraźnie, że żaden film, zakład, wyzwanie ani kilka tysięcy wyświetleń nie są warte życia. Na torach nie ma drugiej próby. Czasem jedna nieprzemyślana decyzja jest decyzją ostatnią. Dziękuję.

Posel Mariusz Krystian

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W miniony weekend miałem zaszczyt uczestniczyć w XXXV Pielgrzymce Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę. To już 35. edycja tego wielkiego duchowego i patriotycznego wydarzenia, które od lat gromadzi dziesiątki tysięcy Polaków – ludzi wiernych Bogu, Kościołowi i ojczyźnie.

W tych dniach na Wałach Jasnogórskich ponownie odżyła prawdziwa wspólnota wartości. Ludzie różni wiekiem, zawodem i miejscem zamieszkania, ale złączeni jedną wiarą, miłością do Polski i przywiązaniem do chrześcijańskich korzeni naszej cywilizacji... Widziałem rodziny z małymi dziećmi, seniorów, młodzież i całe pokolenia, które razem dziękowały Panu Bogu za dar wolności i za to, że Polska wciąż trwa w prawdzie.

Radio Maryja od 35 lat jest nie tylko rozgłośnią, ale prawdziwą szkołą patriotyzmu i formacji sumień. Uczy nas, że nie da się budować silnego państwa bez szacunku dla historii, bez wierności Bogu i Jego przykazaniom, bez miłości do Kościoła i tradycji, która przez wieki kształtowała polską tożsamość. W czasach, w których wielu próbuje zacierać nasze korzenie i relatywizować prawdę, taka pielgrzymka jest wyraźnym świadectwem, że polski naród pozostaje wierny dziedzictwu ojców.

Dziękuję wszystkim organizatorom, ojcu dyrektorowi Tadeuszowi Rydzikowi i całemu Radiu Maryja za to, że konsekwentnie budują Polskę wierną Bogu i Krzyżowi. Dziękuję pielgrzymom za ich żarliwą modlitwę. Niech Maryja, Królowa Polski, otacza nas wszystkich opieką. Dziękuję bardzo.

Posel Wioletta Maria Kulpa

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie poselskie w sprawie funkcjonowania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ochrony jezior, przeciwdziałania skutkom suszy hydrologicznej oraz realizacji działań związanych z utrzymaniem rzek i bezpieczeństwem przeciwpowodziowym

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polska stoi dziś przed jednym z największych wyzwań środowiskowych ostatnich lat – pogłębiającą się suszą hydrologiczną i postępującą degradacją naszych zasobów wodnych.

Jako poseł z okręgu plocko-ciechanowskiego od wielu miesięcy podejmuję interwencje dotyczące ochrony jezior i rzek. W ubiegłym roku alarmowaliśmy w sprawie jeziora Soczewka. Obecnie prowadzę działania dotyczące Jeziora Zdrowskiego, ale podobnych sygnałów napływa do mojego biura coraz więcej. Mieszkańcy obserwują obniżający się poziom wód, wysychające jeziora i pogarszający się stan całych ekosystemów.

Nie można udawać, że to pojedyncze przypadki. To problem systemowy.

Jednocześnie od miesięcy słyszymy zapowiedzi dotyczące pogłębiania Wisły. Podpisywane są listy intencyjne, organizowane konferencje, ale samorządy nadal czekają na konkretne inwestycje i realne środki finansowe. Bezpieczeństwo przeciwpowodziowe mieszkańców nie może opierać się wyłącznie na deklaracjach.

Dlatego skierowałam interpelację do ministra infrastruktury z pytaniem, czy Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie posiada dziś odpowiednie narzędzia i finansowanie do wykonywania powierzonych mu zadań. Trudno oczekiwać skutecznej ochrony jezior i rzek, jeśli z roku na rok przybywa obowiązków, a nie zapewnia się adekwatnych środków na ich realizację.

Potrzebujemy również kompleksowego podejścia do gospodarki wodnej. Ochrona jezior to nie tylko utrzymanie akwenów, ale także monitoring jakości wód, modernizacja oczyszczalni ścieków, zwiększanie retencji oraz edukacja mieszkańców i samorządów w zakresie ochrony zasobów wodnych.

Polska pustoszy. Susza hydrologiczna staje się faktem, a nie prognozą. Każdy rok zwłoki będzie oznaczał coraz większe koszty dla mieszkańców, rolnictwa, samorządów i całej gospodarki.

Dlatego potrzebujemy zdecydowanych działań, stabilnego finansowania oraz długofalowej strategii ochrony polskich wód. To nie jest wyzwanie jednej kadencji. To odpowiedzialność za bezpieczeństwo wodne przyszłych pokoleń. Dziękuję bardzo.

Poseł Władysław Kurowski

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozpoczęły się wakacje – czas odpoczynku, podróży i spotkań z rówieśnikami. Każdego roku przypominamy o bezpieczeństwie nad wodą, na drogach i w górach. Apelujemy o rozwagę, przestrzeganie zasad i odpowiedzialność. Dziś jednak równie ważnym miejscem, w którym dzieci i młodzież spędzają wakacje, jest przestrzeń cyfrowa. Świat Internetu niesie ogromne możliwości, ale także coraz poważniejsze zagrożenia. Cyberprzemoc, uzależnienie od ekranów, kontakt z niebezpiecznymi treściami, manipulacja, internetowe oszustwa czy wykorzystywanie dzieci przez przestępców to nie są już pojedyncze przypadki. To realne problemy, z którymi każdego dnia mierzą się polskie rodziny. Dlatego państwo nie może ograniczać się wyłącznie do kampanii informacyjnych. Potrzebne są konkretne działania: skuteczniejsza edu-

kacja cyfrowa w szkołach, większe wsparcie dla rodziców, rozwój programów profilaktycznych oraz lepsza współpraca służb, szkół i organizacji zajmujących się ochroną dzieci w Internecie. Potrzebne są również rozwiązania prawne, które zobowiążą największe platformy internetowe do skuteczniejszej ochrony najmłodszych użytkowników.

Jako posłowie Prawa i Sprawiedliwości uważamy, że bezpieczeństwo dzieci powinno być ponad politycznymi sporami. Tymczasem odnosimy wrażenie, że obecny rząd zbyt mało uwagi poświęca zagrożeniom, które rozwijają się szybciej niż przepisy prawa i działania instytucji państwa. Nie możemy dopuścić do sytuacji, w której dzieci są pozostawione same wobec algorytmów, internetowej przemocy i niebezpiecznych treści. Tak jak chronimy ich bezpieczeństwo nad wodą, na drogach czy w szkole, tak samo musimy skutecznie chronić je w przestrzeni cyfrowej. To inwestycja nie tylko w bezpieczeństwo najmłodszych, lecz także w przyszłość całego naszego społeczeństwa. Dziękuję.

Poseł Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie poselskie w sprawie cenzurowania przez TVP w likwidacji symbolu pamięci o ofiarach ludobójstwa wołyńskiego

Zblurowanie, a następnie usunięcie przez TVP w likwidacji znaczka z napisem „Pamiętam. Wołyń 1943” jest czynem haniebnym, skandalicznym i moralnie odrażającym. Państwowa telewizja, utrzymywana z pieniędzy polskich obywateli, zdecydowała się ocenzurować symbol pamięci o dziesiątkach tysięcy naszych rodaków bestialsko zamordowanych przez ukraińskich nacjonalistów.

Nie był to symbol nienawiści. Nie był to znak wymierzony przeciwko jakiegokolwiek współczesnemu narodowi. Było to świadectwo pamięci o polskich dzieciach, kobietach, mężczyznach, duchownych i całych rodzinach, które ginęły tylko dlatego, że były Polakami. Ocenzurowanie takiego znaku oznacza w istocie próbę ocenzurowania samych ofiar.

To kolejny dowód na to, że media publiczne przejęte przez ludzi obecnej władzy coraz częściej nie służą Polakom, lecz realizują polityczne interesy rządu Donalda Tuska. W imię fałszywie rozumianej poprawności politycznej i obawy przed reakcją zagranicznych dyplomatów usuwa się z przestrzeni publicznej niewygodną prawdę historyczną.

Nie ma zgody na kneblowanie pamięci o ludobójstwie wołyńskim. Nie ma zgody na traktowanie polskich ofiar jak problemu wizerunkowego. Nie ma zgody na sytuację, w której przedstawiciele państwowej telewizji uznają, że pamięć o zamordowanych Polakach należy zamazać, ukryć albo wyciąć z obrazu.

Prawda o Wołyniu nie może podlegać negocjacjom dyplomatycznym. Pamięć o ofiarach nie może być uzależniona od bieżących interesów politycznych. Relacje międzynarodowe, nawet te najważniejsze, muszą być

budowane na prawdzie, szacunku i uczciwym rozliczeniu zbrodni, a nie na przemilczaniu historii.

Przypominanie o ludobójstwie dokonanym na Polakach nie jest działaniem przeciwko narodowi ukraińskiemu. Jest obowiązkiem wobec zamordowanych i ich rodzin. Pojednanie bez prawdy jest fikcją, a przyjaźń budowana na cenzurze i zapomnieniu nie ma trwałych fundamentów.

Szczególne oburzenie budzi fakt, że symbol pamięci został usunięty właśnie przez medium, które powinno realizować misję publiczną, dbać o polską kulturę, historię i narodową tożsamość. Tymczasem TVP w likwidacji zachowała się tak, jakby problemem nie była zbrodnia ludobójstwa, lecz samo przypominanie o jej ofiarach. To jest odwrócenie elementarnych zasad moralnych.

Domagam się publicznych wyjaśnień, wskazania osób odpowiedzialnych za tę decyzję oraz jednoznacznych przeprosin wobec rodzin ofiar ludobójstwa wołyńskiego. Polacy mają prawo wiedzieć, kto podjął decyzję o ocenzurowaniu znaczka „Pamiętam. Wołyń 1943”, na jakiej dyplomatycznych została ona podjęta i czy była wynikiem nacisków politycznych lub dyplomatycznych.

Pamięć o ofiarach morderców Ukraińców na Wołyniu nie zostanie zblurowana, nie zostanie wycięta, nie zostanie wymazana z polskiej historii. Będziemy o nich mówić. Będziemy domagać się prawdy, godnego upamiętnienia, ekshumacji oraz pochówku wszystkich zamordowanych. Żadna telewizyjna cenzura i żadna polityczna kalkulacja tego nie zmienia.

Pamiętamy. Wołyń 1943. Cześć i wieczna pamięć pomordowanym Polakom!

Posel Anna Pieczarka

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie w sprawie hodowli koni arabskich – sukcesów również prywatnych stadnin w tym zakresie

Polska w ostatnich tygodniach była areną różnego rodzaju prestiżowych pokazów koni arabskich. Jednym z nich był zorganizowany w Tarnowie – kolebce hodowli tej rasy, którą zapoczątkował ród książąt Sanguszków – All Polish Arabian Horse Championship 2026. To jedno z najważniejszych wydarzeń tego rodzaju w Europie, a nawet na świecie, zorganizowano na zabytkowym terenie fundacji Klikowska Ostoja Polskich Koni.

Prócz sukcesów zwierząt reprezentujących państwowe spółki jak Janów Podlaski, Michałów i Białka prawdziwą serią nagród zdobyły konie z prywatnych hodowli, co potwierdza profesjonalne podejście, wysoką dbałość o utrzymanie rasy oraz znakomitą kondycję zwierząt, czego z tego miejsca ogromnie gratuluję. Przykładem niech będzie prezes znanej nie tylko w Polsce, ale i w Europie firmy Polmark, Izby Przemysłowo-Handlowej w Tarnowie oraz właściciel i twórca stadniny koni Klikowa Arabians Marek Rzepka z Woli Rzędzińskiej koło Tarnowa. Konie

arabskie z jego hodowli uplasowały się na czołowych miejscach, zdobywając w różnych kategoriach aż sześć razy pierwsze miejsce oraz sześć razy drugie miejsce. Jego stadnina Klikowa Arabians od lat przykuwa uwagę mediów i znawców tematu. To właśnie Marek Rzepka sprowadził do Polski m.in. syna Pianissimy, ogiera Prometeusza. Posiada 40 koni pokazowych i wyścigowych, aktywnie działa w Polskim Związku Hodowców Koni Arabskich.

Posel Grzegorz Płaczek

Klub Poselski Konfederacja

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Europejska po raz kolejny próbuje wywierać presję na Polskę za działania mające na celu ochronę krajowego rynku rolnego. Utrzymywane przez Polskę embargo na wybrane produkty rolne z Ukrainy jest odpowiedzią na doświadczenia z 2022 r., kiedy niekontrolowany napływ towarów doprowadził do załamania cen i poważnych strat poniesionych przez polskich rolników.

Tymczasem Bruksela uznaje ochronę polskiego rynku za problem, a niekontrolowany import – za rozwiązanie. To pokazuje, że interes polskich producentów rolnych zbyt często przegrywa z decyzjami podejmowanymi przez unijnych urzędników.

Polska ma nie tylko prawo, ale również obowiązek chronić własnych rolników przed nieuczciwą konkurencją i destabilizacją rynku. Bezpieczeństwo żywnościowe oraz opłacalność produkcji rolnej powinny być ważniejsze niż polityczne oczekiwania Komisji Europejskiej.

Rząd powinien konsekwentnie bronić interesów polskiego rolnictwa i nie ulegać naciskom, które mogą ponownie doprowadzić do kryzysu na krajowym rynku rolnym. To interes Polski i polskich rolników powinien być dla władz priorytetem.

Posel Agnieszka Anna Soin

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Okres wakacyjny to dla wielu Polaków czas zasłużonego odpoczynku, ale dla tysięcy rodzimych firm to kluczowy moment w roku, który decyduje o ich przetrwaniu i dalszym rozwoju. Jako posłowie Prawa i Sprawiedliwości zawsze staliśmy i stoimy na straży polskiej przedsiębiorczości, szczególnie tej lokalnej, opartej na rodzinnych tradycjach, ciężkiej pracy i unikalnym rzemiośle. Dziś z tej mównicy chcę zwrócić szczególną uwagę na sytuację mikro-, małych i średnich przedsiębiorców z mojego regionu – Dolnego Śląska. Nasze województwo to turystyczna perła Polski. Karkonosze, Kotlina Kłodzka, Dolina Baryczy czy historyczne zamki i uzdrowiska przyciągają w lecie setki tysięcy gości. Za tą wspaniałą ofertą stoją konkretni ludzie: hotelarze, restauratorzy, przewodnicy, producenci żywności rzemieślniczej oraz

właściciele lokalnych atrakcji. Ci przedsiębiorcy zmagają się obecnie z ogromnymi wyzwaniami.

Rosnące koszty prowadzenia działalności, wysokie ceny energii oraz niepewność regulacyjna uderzają w rentowność dolnośląskich firm. Wakacyjny ruch turystyczny jest dla nich ratunkiem, ale nie rozwiąże wszystkich problemów strukturalnych, przed którymi stawia ich obecna rzeczywistość gospodarcza.

Przedsiębiorcy z Kotliny Kłodzkiej i Karkonoszy wciąż odczuwają skutki ubiegłorocznych kataklizmów i braku systemowego wsparcia. Prawo i Sprawiedliwość zawsze stało i stoi po stronie polskich przedsiębiorców. Wprowadzaliśmy tarcze antykryzysowe, obniżaliśmy podatki i stymulowaliśmy lokalny popyt, chociażby poprzez niezwykle udany program bonu turystycznego, który uratował wiele biznesów na Dolnym Śląsku.

Dzisiaj polscy przedsiębiorcy potrzebują kontynuacji tak zdecydowanych, systemowych działań osłonowych. Potrzebują stabilnego prawa, przewidywalnych kosztów oraz realnego wsparcia w promocji regionalnego potencjału. Nie możemy dopuścić do sytuacji, w której po zakończeniu sezonu wakacyjnego dolnośląscy przedsiębiorcy będą zmuszeni zlikwidować swoje działalności. Wspieranie lokalnego biznesu to nie tylko kwestia ekonomii, to przede wszystkim obowiązek dbania o miejsca pracy dla mieszkańców Dolnego Śląska i zachowanie tożsamości naszego regionu.

Posel Tadeusz Tomaszewski

Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Oświadczenie poselskie w sprawie dalszej działalności Akademii Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie Uczelni Państwowej

Szanowny Panie Marszałku! Szanowna Izbo! Akademia Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie to jedyna państwowa uczelnia wyższa w powiecie gnieźnieńskim. Dlatego zrozumiała niepokój budzą informacje dotyczące podjętej 22 kwietnia 2026 r. przez Senat Akademicki Politechniki Poznańskiej uchwały w sprawie wyrażenia opinii wspólnoty Uczelni dotyczącej włączenia Akademii Nauk Stosowanych w Gnieźnie do Politechniki Poznańskiej oraz jej następstw.

22 czerwca 2026 r. w Starostwie Powiatowym w Gnieźnie odbyło się spotkanie parlamentarzystów i samorządowców gnieźnieńskich z przedstawicielami akademii na czele JM prof. dr. hab. n. med. Pawłem Chęcińskim w celu otrzymania wyjaśnień jednej ze stron. Wynikiem tego spotkania jest skierowany przez samorządowców i parlamentarzystów wspólny apel do ministra nauki i szkolnictwa wyższego w obronie samodzielności Akademii Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie.

Jako jeden z sygnatariuszy tego apelu, pozwolę sobie przytoczyć jego pełną treść:

Szanowny Panie Ministrze! Funkcjonowanie w Gnieźnie – pierwszej stolicy Polski – w obrębie powiatu gnieźnieńskiego państwowej uczelni wyższej nobilituje nasz region, podnosząc rangę historycznej stolicy. Tym bardziej pozostaje dla nas zaskoczeniem medialny szum informacyjny, którego efektem jest niepokój lokalnej społeczności o przyszłość Akademii Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie Uczelni Państwowej, która – zgodnie z treścią uchwały Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej – miałaby zostać włączona w strukturę poznańskiej uczelni.

Jako parlamentarzyści, przedstawiciele samorządu powiatowego i miejskiego chcemy z tego miejsca zdecydowanie wesprzeć starania Senatu Akademii Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego Uczelni Państwowej w Gnieźnie oraz Rady Uczelni Akademii Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego Uczelni Państwowej w Gnieźnie, które w uchwałach: Senatu nr 534/2026 i Rady Uczelni nr 100/2026 (stanowiących załącznik do pisma), wyraziły negatywną opinię w sprawie włączenia gnieźnieńskiej szkoły wyższej w strukturę politechniki.

Akademia Nauk Stosowanych na trwałe wrosła w tkankę społeczną naszego miasta i regionu. Jej marka jest znana i rozpoznawalna. Dalsze funkcjonowanie tej placówki na poziomie miasta i powiatu ubogaca nas, tworząc miejsce do nauki, kształcąc kadry wchodzące na lokalny rynek pracy, dając pracę. Mamy pełną świadomość formalnoprawnej drogi wiodącej do połączenia dwóch uczelni. Wiemy, że ostateczna decyzja w tej sprawie należy do pana ministra, a konieczne w tej procedurze opinie właściwych ciał statutowych uczelni nie są wiążące dla ostatecznego rozstrzygnięcia.

22 czerwca br. jako sygnatariusze tego pisma odbyliśmy spotkanie z przedstawicielami akademii na czele z Jego Magnificencją prof. dr. hab. n. med. Pawłem Chęcińskim. Pan rektor nie tylko nakreślił nam kulisy rozmów o potencjalnej fuzji dwóch przedmiotowych uczelni, ale wobec zaistniałych okoliczności, w sposób nie pozostawiający wątpliwości, wskazał, że w obecnej sytuacji kierowana przez niego uczelnia pragnie nie tylko zachować odrębność, ale także rozwijać swój potencjał w oparciu o dotychczasową nowoczesną bazę dydaktyczną, własną kadrę i kolejne działania naukowo-edukacyjne oraz inwestycyjne.

Ponadto apelujemy również o dostosowanie wysokości subwencji dydaktycznej do zwiększającej się liczby studentów. Wzrosła ona o 110 osób, co oznacza, że subwencja na 2026 r. powinna wynosić 19 756 900,00 zł. Tymczasem akademia otrzymała subwencję dydaktyczną w wysokości 16 444 500,00 zł, co oznacza, że jest to subwencja na poziomie roku 2025. Ubytek środków finansowych pochodzących z subwencji w wysokości około 3 312 400,00 zł w sposób znaczący utrudnia funkcjonowanie naszej uczelni i negatywnie wpływa na dostępność jej oferty edukacyjnej dla młodzieży z naszego regionu.

Niezbędne jest również przeznaczanie dalszych środków na rozwój bazy lokalowej akademii. Ma ona służyć głównie rozwojowi kierunków medycznych, w tym tych najbardziej potrzebnych w obecnej sytuacji geopolitycznej i społecznej, związanych m.in. z medycyną pola walki, polityką senioralną ratownictwem, pielęgniarstwem czy fizjoterapią.

Prosimy zatem o wysłuchanie naszych postulatów oraz podjęcie działań w kierunku utrzymania i wzmocnienia Akademii Nauk Stosowanych im. Hipolita Cegielskiego w Gnieźnie Uczelni Państwowej na należnym jej poziomie, z korzyścią nie tylko dla regionu, ale też całego kraju, a także zaniechanie wszelkich działań zmierzających do włączenia Akademii Nauk Stosowanych w Gnieźnie w strukturę Politechniki Poznańskiej.

Posel Tadeusz Woźniak

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Wysoki Sejmie! W niedzielę 12 lipca miałem zaszczyt uczestniczyć w niezwykle cennej dla regionu łowickiego inicjatywie kulturalnej – 6. edycji festynu Podłowickie Folk(l)ove organizowanego w miejscowości Jackowice w gminie Zduny.

Wydarzenie to z roku na rok umacnia swoją pozycję jako jedno z najważniejszych świąt folkloru w regionie łowickim. Gromadzi mieszkańców, twórców ludowych, zespoły folklorystyczne oraz gości z różnych części Polski, stając się ważnym miejscem pielęgnowania i promocji lokalnego dziedzictwa kulturowego.

Kultura ludowa Księstwa Łowickiego stanowi jeden z najbardziej rozpoznawalnych symboli polskiego dziedzictwa narodowego. Charakterystyczne stroje, wycinanki, hafty, muzyka, taniec oraz regionalne obrzędy są znane nie tylko w kraju, ale również poza jego granicami. To właśnie dzięki takim wydarzeniom jak Podłowickie Folk(l)ove tradycje te pozostają żywe, są pielęgnowane i przekazywane kolejnym pokoleniom.

Na szczególne słowa uznania zasługują organizatorzy festynu – władze gminy Zduny na czele z wójtem i przewodniczącą rady gminy, Biblioteka Publiczna i Dom Kultury Gminy Zduny, pracownicy samorządowi, liczni partnerzy, koła gospodyń wiejskich, jednostki ochotniczych straży pożarnych, sponsorzy, a przede wszystkim mieszkańcy, którzy z ogromnym zaangażowaniem współtworzą to wyjątkowe wydarzenie. Dzięki ich pracy festyn jest nie tylko miejscem prezentacji kultury ludowej, ale również przestrzenią integracji społeczności lokalnej, promocji regionalnych produktów oraz budowania tożsamości i dumy z lokalnego dziedzictwa.

Dziedzictwo Księstwa Łowickiego jest dobrem narodowym, które wymaga wyjątkowej troski, pielęgnacji oraz konsekwentnego wsparcia zarówno ze strony samorządów, jak i państwa. Inwestowanie w ochronę i promocję kultury ludowej jest jednym z warunków zachowania naszej narodowej tożsamości, która jest wartością bezcenną.

Życzę zarówno organizatorom, jak i wszystkim uczestnikom, aby kolejne edycje festynu cieszyły się jeszcze większym zainteresowaniem i niezmiennie przyczyniały się do promocji ziemi łowickiej, województwa łódzkiego oraz polskiej kultury ludowej. Dziękuję bardzo.

Posel Anna Maria Żukowska

Koalicjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowny Panie Marszałku! Niniejszym oświadczam, że w wyniku pomyłki w głosowaniu nr. 34 na 62. posiedzeniu Sejmu w dniu 17 lipca 2026 r. o godz. 09:58:01 w punkcie 7.: Sprawozdanie komisji o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw, druki nr 2698 i 2788, głosowanie nad całością projektu, zagłosowałam przeciw. Moją intencją było zagłosowanie za.

Porządek dzienny^{*)}

62. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 15, 16 i 17 lipca 2026 r.

1. Przedstawiony przez Prezydium Sejmu projekt uchwały w sprawie uczczenia 125. rocznicy urodzin Stanisława Mikołajczyka (druk nr 2796).

2. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (druki nr 2677, 2761 i 2761-A).

3. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze (druki nr 1962, 2689 i 2689-A).

4. Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawy – Prawo o notariacie (druki nr 2699 i 2755).

5. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2695 i 2791).

6. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (druki nr 2701 i 2753).

7. Sprawozdanie Komisji do Spraw Dzieci i Młodzieży oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2698 i 2788).

8. Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (druk nr 2769).

9. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Albanii o zabezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 23 lutego 2026 r. (druki nr 2667 i 2744).

10. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2700, 2785 i 2785-A).

11. Pytania w sprawach bieżących.

12. Informacja bieżąca.

13. Sprawozdanie Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne (druki nr 2648, 2736 i 2736-A).

14. Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 31 lipca Dniem Trenera Sportowego (druki nr 2707 i 2763).

15. Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o poselskich projektach uchwał:

— w sprawie uczczenia pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich nacjonalistów na Polakach;

— w sprawie uczczenia pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego na Kresach Wschodnich przez nacjonalistów ukraińskich w latach 1939–1947;

— w sprawie uczczenia 83. rocznicy zbrodni ludobójstwa dokonanej na Polakach przez nacjonalistów ukraińskich

(druki nr 2646, 2653, 2678 i 2770).

^{*)} Zmieniony – patrz s. 235.

16. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2737).

17. Pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy oraz ustawy o referendum lokalnym (druk nr 2670).

19. Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z opłatami uiszczanymi na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego (druki nr 2780 i 2794).

20. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia przedsiębiorstw żeglugowych oraz stworzenia warunków ich funkcjonowania pod polską banderą (druki nr 2781 i 2784).

21. Sprawozdanie Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz Deweloperskim Funduszu Gwarancyjnym (druki nr 2782 i 2795).

22. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów oraz ustawy – Prawo o ruchu drogowym (druki nr 2783 i 2816).

23. Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy – Kodeks karny (druk nr 1760) – kontynuacja.

24. Powołanie Rzecznika Praw Obywatelskich (druki nr 2734, 2735, 2789 i 2790).

25. Powołanie Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (druki nr 2455 i 2476).

26. Informacja o działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 roku wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druki nr 2583 i 2740).

27. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 2819).

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności